

હોરમજદની માંત્ર બંદી.

गवयत विद्यापीठ अशाळा
मुंबई
१९६२

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાભિદ્ધ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૮૩૪ વર્ગાંક

પુસ્તકનું નામ રસિકમંજરી અં. ૧/૮૨૦૧

વિષય પૃ. ૪૫૩: ૪૩૪૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ સંગ્રહ

પાઠ જરથોશ્ત પેગમ્બર.
 નેના અમુસ્તહુ સ્થિતામ અવચ્ચોના કૃવમચ્ચે

ખોદાના પાક નામથી,

હોરમઝદની માંત્ર બંદગી.

ખુદ દાદાર હોરમઝદની તથા અમશાસ્પદાની ઉત્તમ
બંદગી સમજીને ભણાય એવા તરજુમા સાથે.

સાહેબો તે પાક દાદાર હોરમઝદ સાહેબની રોજની ફરજયાત
બંદગી માટે આપણે શુ ભણવું જોઈએ ? પાક જરથોસ્ત
સાહેબના વખતમા આપણે શુ ભણતા હતા ? જે બંદગીએને
અવરતામા વખાણી છે તે ઇજશનેમાની બંદગીઓ હોવી જોઈએ,
જેમ કે ગાથા, હંહપતત્ર હાઇતીની બંદગી, (તે ઇજશનેમા હા ૩૫
થી ૪૧) પાક દાદાર હોરમઝદના નામો, અધર્ધમનની બંદગી,
અહુનવર, અપમ વોહુ, તથા ચેષહે હાતામનો કર્દો વગેરે

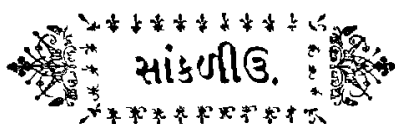
આ ચોપડીમા એ બંદગીઓ ઉપરાંત ઇજશનેમાથી પાક
હોરમઝદ સાહેબ તથા અશો અમશાસ્પદોને યગના સરસ હા,
ફકરાઓ, વગેરે દાખલ કરી તે સાહેબની રોજની ફરજયાત
બંદગી માટે બહુ ઉત્તમ બંદગી થઇ છે, જેમા લીટીએ લીટી
અર્થ લખેલા હોવાથી બરાબર સમજીને ભણી શકાય છે, તથા
બંદગી જદમાજ થઈ શકે છે દરેક જરથોસ્તીની ફરજ છે, કે
રોજની ફરજયાત બંદગીમા, આ બંદગી અવ્વલ ભણી પછી
બીજી નીચ્છાશયક્તો કરી

આવૃત્તી ચોઠી.

પ્રગટ કરનાર—બેહરામશાહ ફ એનજીનીયર.

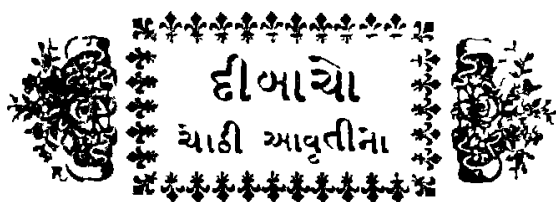
યઝદેઝરદી ૧૨૯૩.

સને ૧૯૨૪.

સફે

- ૧ અધેમ વોહૂ
 - ૧ યથા અહૂ વધરિયો
 - ૨ કેમ ના મઝા
 - ૩ અહુરમઝદ ખોદાએ
 - ૫ જમ મે અપઘડે મઝદ
 - ૭ દુકી ગેહ રપીયાન, ઉછરન, ને અર્ધવિસ્ત્રૂએન
 - ૮ દુકી ગેહ ઉશહેન
 - ૯ સરોષ બાજ
 - ૧૫ ખોદાના ૧૦૧ નામો
 - ૧૮ હોરમઝદની બધગીની શરૂઆત
 - ૨૨ ઇજાનેતો આખો હા ૧૬ મો
 - ૩૦ હપતત્રહાઈની બ ગી, ને ઇજાનેતો હા ૩૫ થી ૪૧
 - ૪૮ હોરમઝદ યસ્ત
 - ૬૦ ગાથા પાચે ગાથામાના સરસ ફકરાઓ
 - ૮૩ અર્ધ્યમનની બધગી
 - ૮૫ ઇજાનેમાના થોડાક મરસ ફકરાઓ જેમા હોરમઝદની તથા અમશારપદેની સરસ બધગી છે
 - ૮૯ હરત અમશારપદની ખશનુમન
 - ૯૪ ફરોહગતો કરદો
 - ૧૦૩ નીરગ
 - ૧૦૪ દોઆ નામ સેતાએશને
 - ૧૦૯ તાફેરતી
 - ૧૧૨ મોનાબત
-

હજારો હજાર ગુરુ કડ છુ તે પાક પરવરગાના કે જે માહુમનીજ મદદ ને મેહરથી આ “હોરમજદની માંથ બદગી” ચોપડીની ચોની આવૃત્તી થોડાક સુધારા સાથ પ્રગટ કર છુ

આ આવૃત્તીમા શરોખ બાજ દાખલ કાઢી છે તથા ગાથા એક પછી એક જેમ ચોપડીમા છે તેમ નીચ આ દરમા મુકયા છે બદગી જદમાજ કરી જોષએ ને તેના અર્થ સમજને બહુય માટે, આએજ ચોપડી મદગી માટે ઉત્તમ છે એમા યજદાની અરોધણા ઉપગત તે પાક દાદાર હોરમજદ સાહેબની તથા અગે અમશાપદોની યણા ઉત્તમ આગધણા મોતા પ્રમાણમા છે, જે ગેજ બહુવાની આપણી ફરજ છે અર્થ લીટી સાથેજ લખના હોનાથી બહુતી વખતેજ બદગી બગબર સમજને બહુાય છે, જેથી બીજા બલત વીચાગે આપણા ધ્યાનમા આવી શકતા નથી અર્થ સમજને બહુથુ તોજ બદગી એક ધ્યાનથી થગે બાહએ રોજ હોરમજદ સાહેબનીજ બદગી અર્થ સમજને કરા નહી તો આ ફેરો ફેકટ છે

“ નેમો વોહુ, નેમો વહિસ્તેમ ઝરથુશત ”

(અર્થ) એ જરથોશત બદગી સારી છે, બદગી સૌથી સરસ છે

ઈજશનેના પરમા હામા જરથોશત સાહેબ કહે છે કે—

“ નેમહી રયામા અહુર મઝદા, નેમહી ઉસેમહી નેમધહે વીસામધહે, નેમધહે આવએ’યામધહે ગએથાઆરયા તન વસયા ” (અર્થ) એ હોરમજદ બદગીમા હુ મોજ લઉ

(૨)

હુ, બદગીમા શોખ રાખુ હુ બદગીમા મન વગાડુ હુ,
ને બદગી માટે માલ મીલકત તથા તન અર્પણુ કરુ હુ’

“ નિપાતયએચા નીશ ધહરેત્યએચા હરેશ્ચાઇચા અઇવ્યાખપ-
તાઇચા, નેમધહો આ યથા નેમે ખપમાવતો ”

(અર્થ) ‘બચાવ માટે, પાસબાની માટે, રખશણુ માટે,
સભાલ માટે, તારા જીવાની બદગી કરવી તેજ ખરી બદગી છે’

આ ફકરાઓ સાદુ દેખાડે છે કે બદગી કેટલી ઉત્તમ છે તે
માટે માલ મીલકત, મન, તન, જ્ઞાન, પુશલી સર્વ અર્પણુ
કરવામા આવે છે, તેમજ આ ફકરા દેખાડે છે કે બદગી
કોણની કરવી જોઇએ ? તે દાદાર હોરમજદ સાહેબનીજ જેમ
આ ચોપડીમા છે બદગી માટે મે આગલી આવૃત્તીઓમા
લખ્યું છે તે અહિં પાછું લખુ છુ કે,—

**સરમાં સરસ ચીજ છે, હોરમઝદની બદગી,
તે ન કીધી ખરાખર તો ગર્હ ફેાકટ જીદગી.**

બદગી એવી ઉત્તમ ચીજ છે કે જે ખરી રીતે સમજીને
કરનાથીજ આ જોહાનનો ફેગ સફળ થશે નહિ તો ફેા ફેાકટ
સમજવો માણુમે આ દુન્યામા જન્મ લીધો કે તેની સૌથી
ઘોટી ફરજ, તે સાહેબની ખરી બદગી છે ગરીબ કે તવગર,
ફકીર કે અમીર, પાદશાહ કે મીસકીન, એ સર્વજ્ઞે ખોદાવદ
તાબાની બદગીની જરૂર છે ગમે તેવી સખાવત યા ધર્મ કરો,
લેકીન બદગીથી કદી છુટાતુ નથી ખેહરતની ચાવી ત દાદારની
બદગી છે બદગીથીજ મુક્તિ મલશે તે સાહેબની બદગીથીજ
રાસ્તી તથા સવાય હાસન થાય છે, મગજ શાત રહે છે, દુષ્ટ
વિચારોનો નાશ કંઈ છે, તથા દુજ સામે એક ઢાલ છે બલુ
મન તથા અશોઇની બક્ષેજ બદગીથીજ મનશે આપણુ અમલી

ધરાની પાશ્વશાહી બાદમાં માટે રાજપાત છોડી ગોવિન્દશીલ તથા હતા, તથા હાલમાં પણ હીમાનાયાપર કંઈ "કંઈ માહતમા હશે તે શા માટે ? ફક્ત મદગી માટે તો પછી દરેક જરથોશ્તીની ફરજ છે કે તે પેદા કરનાર હોરમજ્દ સાહેબની બાદમાં, ખરી રીતે, એક ધ્યાનથી, બરાબર અર્થ સમજીને ડરરી એક ધ્યાનથી, બરાબર અર્થ સમજીને કાઢેલી બાદમાંથીજ તે સાહેબને પોતાની શકાય છે એવીરીતે સમજીને બાદમાં કરના પાછલ કંઈ વરસો થયા હું લાગ્યો હતો, જેનું ફળ કંઈ વરસોના શ્રમ પછી, કંઈ કંઈ ફેરફારો કાઢ્યા પછી, આ અપના કેતાબ છે, જેનો લાભ બીજાઓને મલે એવી ભલી મકસદથીજ આ ચોપડી પ્રગટ કાઢી છે દરેક જરથોશ્તીની ફરજ છે કે રોજની ફરજ્યાત બાદમાં આ પાક દાદાર હોરમજ્દ સાહેબની બાદમાં સૌથી પેહલા ભણવી, પછી બીજી નીઆશયસ્તો કરવી

સાહેબો ભણવાનું મોઢે થયા પછી ભણતી વખત આપણુ ધ્યાન તરબુત ઉપર રાખી એકજ ધ્યાનથી ભણવાથી બરાબર અર્થ સમજીને ભણી શકાય છે ભણવા માટે જોઈએતો સીધું સડસડાત ભણો, યાતો કામા સુધી મોટે સાદે ભણી, પછી સેમી કામા યા કુલ સ્તોત્ર સુધી ધીમે અવાજે ભણો (જે માટે મેં ખાસ કામા, સેમી કામા, કુલ પોષ્ટ, વગેરે એવીરીતે મુકી છે, જેથી બહુ સારી રીતે ભણાય છે), યા તો રાગ કાઢી ભણો, જેમ મરજી પણ કાઢખી ગીતે મદગી કરો હાલ એજ

મુખ્ય. ૬ લા સેવક
તા.— ૧ બેહરામશાહ ફરદુનજીની સલામ.

(૧)

અષેમ વોહૂ.

અષેમ વોહૂ વહિશ્તેમ અસ્તી,
અગોઈ નેઆમત સારી સગ્ગ છે,
ઉશ્તા અસ્તી, ઉશ્તા અહમાઈ
મુખ છે, મુખ તેને
હયત અપાઈ વહિશ્તાઈ અષેમ.
ને ઐત્રી સગ્ગ અગોઈના અગો છે.

અહુનવર.

યથા અહૂ વર્ધરયો અથા રનુશ અપાત ચીત હયા,
જેવી હોરમજ્જની મજ્જ. તેથી દીનનો સગ્ગાર અશોઈ
વંધહેઉશ દઝદા મનધહે પ્યઓથનનાંમ,
વમેરેના, જાણા મનના કામેને લીવે સમજે છે કે,
અધહેઉશ મજ્જદાઈ ખપથ્રેમયા અહુરાઈ.
દુન્યાની સર્વોત્તમ હકુમત હોરમજ્જની છે,*
આ યિમ દ્રેગુજ્યો દદત વાસ્તારેમ.
જેથી ગરીબ જ્ઞાત્યારની પાસખાની થાય છે.

* આ અર્થે બોલેબોલ મલે છે, ને હોરમજ્જ નામ પહેલા અહુનવરમાં
જમ જાહેર કરે છે

(૨)

કેમ ના મઝદા

કેમ ના મઝદા મવઠતિ પાયૂમ દદાત,
 ઓ હોરમજદ ક્ષે સખસ હમને બચાવ આપશે,
 હયત મા દ્રેગવાઓ દીદરેષતા અએનંધહે,
 બ્યારે દુષ્ટ માણસ કીના લેવા મને દાસા કકામે,
 અન્યેમ શ્વહમાત આશ્રસયા મનધહસયા,
 સીવાય તુ. આતરા તથા મન
 યયાઓ બ્યઓથનાઈશ અષેમ શ્રઓશતા અહુરા,
 જે બેઉના કામોથી રાસ્તી વધે છે ઓ હોરમજદ,
 તાંમ મોઈ દાંસ્તવાંમ દ્યેનયાઈ કાવઓઆ.
 તે જ્ઞાન મને દીનને મારે જાહેર કર.
 કે વેરેશ્રેમ-જ શ્વા પોઈ સેનગહા યોઈ હેન્તી,
 કોણ દુશ્મનને મારનાર છે તારા પાસખાનીના કલામોથી,
 ચિશ્રા મોઈ દાંમ અહૂબિશ રતૂમ ચીઝદી;
 જાહેર રીતે મને બેઉ છઠ્ઠી મારે દાહયો સરદાર દખાઈ,
 અત હોઈ વોહૂ સેરઓષો જન્તૂ મનંધહા,
 લાલા મન સાથ શરોષ જાય છે,
 મઝદા અહમાઈ યહમાઈ વધી કહમાઈ ચીત.
 ઓ હોરમજદ જેને તુ ચાહે છે તેને મારે.
 પાત-ને! ત્વિષ્યનતત પઈરિ, મઝદાઓસચ
 બચાવો હમને અદખાથી, ઓ હોરમજદ ને

(૩)

આરમ્ભતિશય સ્પેન્તસય, નસે દયેવી દુખપ,
 સ્પદારમદ, દે આ આ દેવી દુખ,
 નસે દયેવો-ચિથ્રે, નસે દયેવો-ક્રકરસ્તે, નસે
 દે થા આ દેવની તોખમના, દે થા દેવની વાવેલી, દે
 દયેવો-ક્રદાધિ, અપ દુખપ નસે, અપ દુખપ દવાર,
 આ દેવની રસમવાલી, દુજ દર દે થા, દુજ દર દોડી જા,
 અપ દુખપ વીનસે, અપાખેદ્રે અપ-નસ્યેહે,
 દુજ દર ધણા દે થા, ઉતર તરક દર થઈ જા,
 મા મેરેનચઈનીશ ગયેથાઓ અસ્તવઈતીશ
 માર ખાવાને લાયક ન થાય અશોઈતા હાનદ
 અપહે નેમસયા યા આરમ્ભતિશ ઈઝાયા.
 ધ્રુમકો. નમાજ જાણ વિચાર તથા આગ્યાનીને.
 અષેમ વોહૂ ૫

પામેઈ નેઆમત છે.

અહુરમઝદ ખોદાયે.

અહુરમઝદ ખોદાયે, અહેરેમન અવાદશાંન દૂર
 દાદા હોરમઝદ સાહેબ છે. હાનમન નારંગી દર
 અવાઝ દારતાર; ઝદ શેકસ્તેહ બાદ; અહેરેમન,
 પાછો હાવનાર છે. તે મારેલો તુરેલો હોજો, હારેમન,
 દેવાંન, દરજાંન, જાહૂઆંન, દરવદાંન, કીકાંન,
 દેવો, દરજો, જાદુગરો. દરવદો, કીકો,

કરફાંન, સાસ્તારાંન, ગુનેહગારાંન, આશ્મોગાંન,
 કરપો, જીલમગારો. ગુનેહગારો જુદુ સમન્તવતારા
 દરવંદાંન, દુશ્મનાં, ફ્રીઆન, ઝદ શેકસ્તેહ બાદ. દુશ-
 દરવદો, દુશમનો, પરીઓ, મારેલા તુરેલા હોજો. ખરાબ
 પાદશાહાન અવાદશાંન બાદ; દુશમનાં સતોહ
 પાદશાહો દુર નાખુદ હોજો, દુશમનો આજેજ થયલાં
 બાદ; દુશમનાં અવાદશાંન બાદ. અહુરમઝદ
 હોજો દુશમનો દુર નાખુદ હોજો. ઓ હોરમઝદ
 ખોદાએ? અઝ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ, અઝ
 સાહેબ નમામ ગુનાહોથી પતેત ફરી પશેમાન થાઉં છું,
 હરવસ્તીન દુશમત દુઝખત દુઝવરશત, મેમ
 તમામ ખરાબ વિચારો ખરાબ શાખુનો ખરાબ કામો, હું
 પ ગેતી મનીદ; ઑએમ ગોફત, ઑએમ કદે,
 દુન્યાના મનમાં લાવ્યા હોડે. બોલ્યા હોડે, મેં દીધાં હોય.
 ઑએમ જસ્ત, ઑએમ ખૂન બૂદ એસ્તેદ;
 મારેથી ઉત્પન્ન થયા હોય, જેની ગરબ્યાત મારેથી થઈ હોય,
 અઝ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનક્ની, તની
 તે તમામ ગુનાહ જે નેક વીચાર નેક શાખુન નેક કામ, તન
 રવાંતી ગેતી મીનોઆંતી, ઑખે અવાખશ
 રવાનઆ દુન્યામીનો દુન્યાને લગતા છે, તેથીઓ હોરમઝદ
 પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ.
 પસમાન થઈ દુર રહુ છું, ત્રણે ગવશનીથી તોખાહ કરે છું.

(૫)

ખપતઓથ અહુરહે મઝદાઓ; તરોઈદીતે અંધર-
ખુશાલ રહેા દાદાર હોરમજન, તીરસ્કાન થાઓ
હુમઈન્યેઉશ. હુથ્યાવરશતાંમ હયત વસ્ના ફેરપો-
હેરેમનનો, રાસ્તીના કામ કરનારાની જે આહેશ તેમખીજ
તેમેમ; સ્તઓમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ. ૧.
ચકતી છે, વખાણુ કુ રાસ્તીને. અરોઈ નેઆમત છે.
યથા અહૂ વઈરયો. ૨. અષેમ વોહૂ. ૧.

૭વી હોરમજનની મરણ અરોઈ નેઆમત છે.

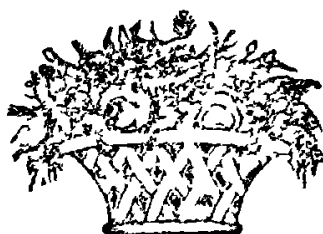
જસ મે અવંધહે મઝદ.

“જસ મે અવંધહે મઝદ.” (૩ વાર) મઝદયસ્નો
પોહ્ય મારી મન માટે ઓ હોરમજન, માજદયસ્ની
અહમી, મઝદયસ્નો ઝરથુશત્રિશ ફવરાને આસ્તુ-
છે, માજદયસ્ની જરબોશતી તરીકે એનરાર ૩ કુ વખાણુ
તસયા ફવરેતસયા. આસ્તુયે હુમતેમ મનો,
કરનારા એકીન લાવનારા તરીકે, વખાણુ કુ નેક વિચારને,
આસ્તુયે હુખ્તેમ વયો, આસ્તુયે હવરશતેમ
વખાણુ કુ નેક બોલેલા શબ્દનને, વખાણુ કુ નેક
ધ્યઓથનેમ. આસ્તુયે દ્યોનાંમ વંધઉહીમ
કીધેલા કામોને. વખાણુ કુ લલી દીન
માજદયસ્નીમ ફસ્પાયઓખેધ્રાંમ,
માજદયસ્નીને જે જધડો મટાડનારી,

નિધાસ્તઠથિષેમ, ખએત્વદથાંમ અષએાનીમ.
 હથીયાર છેડવનારી, પોતાવતપણ આપનારી રાસ્ત છે.
 યા હાઈતિનાંમયા બૂધ્યેઈન્તિનાંમયા, મજિ-
 હાલમાની હૈયાત તથા હવે પછી દીનો અસે તેમાં સૌથી
 શતાયા વહિશતાયા, સ્વએશતાયા, યા આહૂઈરિશ
 જાહતી સૌથી મરજ, સૌથી ઓછ દીન, જે હારમજદી
 ઝરથુશત્રિશ. અહુરાઈ મઝદાઈ વીસ્પા વોહુ ચિન-
 નરથુશતી છે. હારમજદ સાહુબનીજ તમામ નેઆમત છે
 હમી, અએષા અસ્તી દએ-યાએા માઝદયસ્નોઈશ
 તે હુ કબુલ કરૂ છુ આએ છે માજદમસ્તી દીનની
 આસ્તુઈતિશ. અષેમ વોહૂ. ૧.

વખાણ.

અશાઈ નેઆમત છે.

(રપિથિવન ગેહ.)

રપિથિવનાઈ અપઓને અપહે રતૂ-વે, યસ્નાઈય
 રપથિવન વખતમાં અરોમાના ઓ અરો સરદાર તારી ઇજર-
 વહમાઈય અપનઓગ્રાઈય ફસસતયએય. ક્રાદત-
 રને નીઆશ કરૂ છુ ખુશાલ કરૂ છુ તૂને મશહુર કરૂ છુ. પશુને
 ફપવેઝન્ટુમાઈય અપઓને અપહે રતૂ-વે,
 આરામ, નેહાકેમના વખતમાં ઓ અરોમાના અરો સરદાર
 યસ્નાઈય વહમાઈય અપનઓગ્રાઈય ફસસતયએય.
 તારી ઇજરને નીઆશ કરૂ છુ, ખુશાલ કરૂ છુ, ને મશહુર કરૂ છુ.

(ઉજરન ગેહ.)

ઉઝયેઈરિનાઈ અપઓને અપહે રતૂ-વે, યસ્નાઈય
 ઉજરન વખતમાં અરોમાના ઓ અરો સરદાર તારી ઇજરને
 વહમાઈય અપનઓગ્રાઈય ફસસતયએય. ક્રાદત-
 નીઆશ કરૂ છુ ખુશાલ કરૂ છુ તૂને મશહુર કરૂ છુ આરામના
 વીરાઈ દખ્યુમાઈય અપઓને અપહે રતૂ-વે,
 તથા પાદશાહના વખતમાં ઓ અરોમાના અરો સરદાર
 યસ્નાઈય વહમાઈય અપનઓગ્રાઈય ફસસતયએય.
 તારી ઇજરને નીઆશ કરૂ છુ ખુશાલ કરૂ છુ મશહુર કરૂ છુ.

(અઈવિસ્તૂથ્રેમ ગેહ.)

અઈવિસ્તૂથ્રેમાઈ અઈખિગયાઈ અપઓને અપહે
 અઈવીસ્તૂથ્રેમ પાસખાનના વખતમાં ઓ અરોમાના અરો

રતૂ-વે, યસ્નાઈય વહમાઈય ખપનઐઘ્રાઈય કસ-
સરદાર, તારી ઈજશને નીઆશ કંરૂ જુ ગાસ કંરૂ તૂને
સતયઐય, કાદત-વીસ્પાંમ હુજયાઈતેઐ

મશહુર કંરૂ, તમામ જીવજતુના આરામના તથા વડા વર્મ
ઝરથુશ્ત્રોતેમાઈય અપઐને અપહે રતૂ-વે,

ગુરના કામના વખતમાં ઐ અશોમાં અશો સરદાર તારી
યસ્નાઈય વહમાઈય ખપનઐઘ્રાઈય કસસત-
ઈજશને નીઆશ કંરૂ જુ ગાસ કંરૂ તૂને મશહુર
યઐય,

કંરૂ.

(ઉશહેન ગેહ.)

ઉષહિનાઈ અપઐને અપહે રતૂ-વે, યસ્નાઈય
ઉશહેન વખતમાં ઐ અશોમાંના અશો સરદાર તારી ઈજશને
વહમાઈય ખપનઐઘ્રાઈય કસસતયઐય, ઘેરે-
નીઆશ કંરૂ જુ ગાસ કંરૂ તૂને મશહુર કંરૂ, બરવણીના
જ્યાઈ ન્માન્યાઈય અપઐને અપહે રતૂ-વે,
મુરાદ માંગવાના વખતમાં ઐ અશોમાંના અશો સરદાર
યસ્નાઈય વહમાઈય ખપનઐઘ્રાઈય કસસત-
તારી ઈજશને નીઆશ કંરૂ, જુ ગાસ કંરૂ તૂને મશહુર
યઐય,

કંરૂ.

સરોપ બાજ.

ખશનઓશ્ર અહુરહે મઝદાઓ. અષેમ વોહુ. ૧.
 ખુશનુદી થાઓ હોરમજદની. અશોઈ નેઆમત છે.
 ૫ નામે યઝદાંન. અહુરમઝદ ખોદાએ અવજુની,
 પહેલુ નામ ખોદાનુ. હોરમજદ માહેબ વૃદ્ધી કરનારનો
 ગોરજે ખોરેહ અવજયાદ; સરોપ અષો તગી
 તેજ ખોરેહ જ્યાદા થાઓ. સરોપ અશો બેરાવર
 તનફરમાન શેકફત જીન જીન અવઝાર,
 માંથના તનવાલો એજમતી જે ફતેહમદ હથીયારવાલો,
 સાલારે દામાને અહુરમઝદ બેરસાદ.
 હોરમજદની પેદાએશોનો સરદાર (મદદ) પોંહચો.
 અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ,
 તમામ ગુનાહથી પતેત કરી પશેમાન થાઈ હુ,
 અઝ હરવસ્તીન દુશમત દુઝખત દુઝવરશત;
 તમામ ખરાબ વીચારો ખરાબ શખ્સો ખરાબ કામો
 મેમ ૫ ગ્રેતી મનીદ ઑએમ ગોફત ઑએમ
 હુ દુન્યામાં મનમાં લાવ્યો હોઈ બોલ્યો હોઈ મે કીધાં
 કર્દ, ઑએમ જસ્ત ઑએમ ખૂન
 હોય, મારેથી ઉત્પન્ન થયાં હોય જેની શરૂઆત
 ખૂદ એસ્તેદ. અઝઆંન ગુનાહ મનશની
 મારાથી થઈ હોય. તમામ ગુનાહ જે નેક વીચાર

ગવશની કુનશની, તની રવાંની જેતી
 નેક શખુન નેક કામ, તન રવાં આ દુન્યા મીનો
 મીનોઆંની; આંખે અવાખશ

દુન્યાને લગતા છે, તેથી આ હોરમજદ પશેમાન થઈ
 પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ.

દુર રહુ છુ, ત્રણ ગવસ્તીથી તોખાહ કર છુ.
 યથા અહુ વઠરિયો. પ. અપેમ વોહુ. ૩.

જેવી હોરમજદની મરણ. અશોઈ નેઆમત છે.
 ફવરાને મઝદયસ્નો ઝરથુશત્રિશ,

એકરાર કર છુ કે હોરમજદી જગ્યુસ્તી છુ,
 વીદએવો અહુર-તકએષો; * (હાવને-

દેવોથી દુર હોરમજદી તરીકે ચાલનાર છુ; હાવન
 એ અપઓને અષ્ટે રતુ-વે, યસ્નાઈય

વખતમાં આ અશોમાના અશો સરદાર તારી, ઈજશને
 વહમાઈય ખપનઓથ્રાઈય ફસસત્યએય.

નીઆશ કર છુ તૂને ખુશાલ ને મશહુર કર છુ.
 સાવંઘહેએ વીસ્યાઈય

રોજગાર તથા મોહલાના વડાના કામના વખતમાં
 અપઓને અષ્ટે રતુ-વે યસ્નાઈય,

અશોમાના આ અશો સરદાર તારી ઈજશને
 વહમાઈયે ખપનઓથ્રાઈય ફસસત્યએય.)

નીઆશ કર છુ તૂને ખુશાલ ને મશહુર કર છુ.

સચ્ચોપહે અષ્ટ્યેહે, તખ્મહે, તતુ-માંશ્રહે,
 શરોષ ઈજદ અશો જોરાવર માથના તનવાલો જોરેમદ
 દરધીદ્યોશ આહુઈરયેહે અપનઓશ્ર
 હથીયારવાલો હોરમજદી તરીકે ચાલનારની ખુશાલી
 યસ્નાઈચ વહમાઈચ અપનઓશ્રાઈચ
 માટે આરાધણા કરે ખુબીઓ ગાઈ ખુશુદ કરે ને
 કસસત્યએચ; યથા અહુ વઈરયો જઓતા
 વખાણુ કરે છુ. 'યથા અહુ વઈરયો' ઓ જોતી
 ફરા મે મૂતે, અથા રતુશ અપાતચીત હચ, કા
 મને જાહેર કરે, 'અથા રતુશ અપાત ચીત હચ'
 અબ્વ વીધવાઓ મ્રઓતૂ.

અશો વીધવાન જાહેર કરે.

સચ્ચોષેમ અષીમ હુરઓધેમ વેરેશ્રાઝનેમ, કાદત-
 શરોષ અશો ખુખસુરત ફોહમદ હુચાની વૃદ્ધી
 ગએથેમ અબ્વનેમ અષ્ટે રતુમ યઝમઈદે.
 કરનાર પવીત્ર અશોઈના સરદારને વખાણુ છુ.

અહુનેમ વૃઈરીમ તનૂમ પાઈતી, અહુનેમ વઈરીમ
 અહુનવર તનને ખચાવે છે, અહુનવર
 તનૂમ પાઈતી, અહુનેમ વઈરીમ તનૂમ પાઈતી.
 તનને ખચાવે છે, અહુનવર તનને ખચાવે છે.

યથા અહુ વઈરયો. ૧.

જેવી હોરમજદની મરણ.

(‘કેમ ના મઝદા’ આખી પઠે)

યથા અહુ વધરયો. ૨. યસ્નેમય વહમેમય
 જેવી હોરમજની મરજ, ઇજશનેથી નીઆશથી
 અઓજસ્ય જવરેય આક્રિનામી, સ્તઓષ્ઠે
 જુલદીથી ઝોવતથી વખાણુ છુ, શરાપ ઇજદને
 અપ્યેહે, તખમહે, તનુ-માંથ્રહે, દ્વપી-દ્વઓશ
 અશો જોરાવર માધના તનવાલા જોરેમદ હથીયારવાલા

આહુઈરયેહે. અષેમ વોહૂ. ૧.
 હોરમજદી તરીકે ચાલનારને. અશોઈ નેઆમત છે.

અહમાઈ રએસ્ય ખરેનસ્ય અહમાઈ તન્વો
 હમને ઝલકાટ ને જોરેહ હમને તનને

દૂવતાનેમ, અહમાઈ તન્વો વઝદવરે અહમાઈ
 મજખુતી, હમને તનનુ સુખ હમને

તન્વો વેરેથ્રેમ; અહમાઈ ઇશતીમ પઓઉશ-
 તનની ક્તેહ, હમને પુરતા સુખવોલી

ખાથ્રાંમ અહમાઈ આસ્તાંમચિત ક્રઝન્તીમ,
 દોલત હમને જાતી અકળના ફરજદો,

અહમાઈ દરેધાંમ દરેધો-ઝીતીમ; અહમાઈ
 હમને લાંબામાં લાંબી છદગી, હમને

વહિશ્નેમ અહુમ અપઓનાંમ રઓઅધહેમ
સોથી સરસ અશાનુ રોશનીવાલુ તમામ સુખવાલુ
વીરપો ખાગ્રેમ, અથ ઝમ્યાત યથ આક્રિનામી,
બેહશત (બક્ષો), તેમ થાઓ જેમ હુ માગુ છુ.

અષેમ વોહુ. ૧.

અશોઈ નેઆમત છે.

“હઝંધરેમ બએષઝનાંમ બએવરે બએષઝનાંમ.”
હંજરધણી તદરોસ્તી દશ હંજરધણી તદરોસ્તી

(૩ વાર) અષેમ વોહુ. ૧.

(બક્ષો), અશોઈ નેઆમત છે.

“ જસ મે અવ ધહે મઝદ ”. (૩ વાર)

પોંહય મારી મદદે ઓ હોરમઝદ તથા

અમહે હુતાશતહે હુરઓધહે વેરેશ્નદહે અહુરધાતહે,
ઓ અમ નેક ખુઅનુરત તથા બેહરામ ઈજદ હોરમઝદના

વનઈનત્યાઓસય ઉપરતાનો રામનો ખાસતહે;
તથા ઓ વનતી ઉપરતાત ફરેસતા તથા ઓ રામ ખાસ-

વયઓશ્ણા ઉપરોકઈરયેહે તરધાતો અન્યાઈશ
તર; તથા વાએ ઈજદ જે પેદાશોમાં સરસ પેદા
દામાંન, અએતત તે વયો યત તે અસ્તિ
થયેલો તે વાએ ઈજદ જે તારો છે તે, તથા
રપેન્તો-મઈન્યઓમ, શ્વાહુ બધાતહે
રપેનામીનો તથા ફદરતી ફરનાર આકાશ તથા

ઝરવાનહે અકરનહે ઝરવાનહે દરેધી-
હૃદયગરના જમાનાની ને મુકરર કરેલા જમાનાની

ખધાતહે. અષેમ વોહૂ. ૧.

(મદદ પોંહચ.) અશોઈ નેઆમત છે.

કેરકેહ મોઝદ ગુનાહ ગુઝારેશનેરા કુનમ,
સવાખનો ખલો પાપના નીવારણ માટે હુ મેલણ,

અશાહી રવાંન દુશારમરા હમ કેરકેહ; હમા
અશોઈ રવાનના ખ્યાર માટે સઘલાં સવાખકારો ભલાંઓ

વેહાંને હક્ત કેશવર ઝમીન, ઝમીન-પેહેના
માટે હક્ત કેશવર જમીનપર, જમીનની પોહલાઈ

રૂદ-દરાના ખોરશીદ-ખાલા; બુન્દેહાદ
નદીની લંખાઈ ખોરશીદની છુળદી જેટલી, પુરતી રીતે

બેરસાદ અશો બેદ દેરઝી, અથ ઝમ્યાત
પોંહચો, અશોણ જીવણ લાંબુ થાઓ. તેમ થાઓ

યથ આફ્રિનામી. અષેમ વોહૂ. ૧.

જેમ હું દુવા માગુ છું. અશોઈ નેઆમત છે.

ખોદાના ૧૦૧ નામો

યજ્ઞદ, હરવસ્પ-તવાંન, હરવસ્પ-આગાહ,
 આરાધણા લાયક, સર્વશક્તીમાન, તમામ જાણનાર,
 હરવસ્પ-ખોદા, અબદહ, અવીઅનજમ,
 કુળ તમામનો સાહેબ, શર્યાત વગરનો, છેડા વગરનો,
 બુન શતહ, ફરાખ તતહ, જમગ, પરજહતરહ,
 સઘલાની શર્યાત તથા છેડાવાલો, મોતો બુજરોગ, બુળદ,
 તુમ—અફ્યહ, અબરવત, પરવદહ,
 સરસ પહરેજગાર. બદીથી દુર, બેડાણ કરનારો.
 અન—અયાફહ, હમ—અયાફહ, આદરો,
 ન પરખાય એવો, તમામ કુપુ જાણનારો, સીધે રસ્તેનો,
 ગીરા, અચીમ, ચીમના, સપીના,
 ખલકનો નેગેહખાન, ગેતી મીનો પેદા કરનાર,
 અફજ, નાશા, પરવરા, આયાનહ,
 વૃદ્ધી કરનાર, ઘટતુ કરનાર, પાલનાર, બધાનો નેગેહખાન,
 આયઈનુઆયાનહ, અન—આયાનહ,
 કદી ન ફરે એવો, અજબ સુરતવાલો,
 ખરોશીત તુમ, મીનો તુમ, વાસના,
 આશાએશ ન લેનારો, ગેબીનો સરદાર, બધે મશહુર,
 હરવસતુમ, હુસીપાસ, હરહેમીત,
 બને આલમ એથી છે, સર્વને સુકરાના ઉમેદ તે સાથ છે,

હરનેક ફરેહ, બેશતરના, તરોનીશ,
 સાહેબોનો માહેબ, હુ બ દેફે કરનાર, ખરાબીને તાલનાર,
 અમોશક, ફરશક, પંજુહ હદહદ, ખવાપર,
 કામ સરજામ કરનાર, ખુદ પેદા થયલો, મેહરખાન,
 અવખશાયા, અખરજ, અસીતોહ, રખોહ,
 બક્ષાવનાર, બક્ષનાર, બહુજ તારીફવાલો, ખુશાલ,
 વરૂન, અફરી પહ, અવેફરી ફતેહ, અધવર્ધ,
 ખરાબી ફરેખ ન આપનાર, ન ઠગારનાર, સર્વને પુછનારો,
 કાંમેરત, ફરમાન કામ, આયેખતન, અફર-
 નેક મુરાદનો, ઈચ્છા મુજબ કરનાર, બેમીશાલ, યાદ કરનાર,
 મોશ, હમારના, સનાયા, અતરસ,
 ઈનસાફ કરનાર, પીછાણુ કરનાર, ન બીહનાર,
 અબીશ, અફરાઝદુમ, હમચુન, મીનો-
 હુ ખનદનાર, ઘણી કારીગરીવાલો, સઘલે હાજર, ગેબીને
 સતીગર, અમીનોગર, મીનો—નહબ,
 પેદા કરનારો, કાલખુદ બહર કરનાર ને પેદા કરનાર
 આદર-બાદગર, આદર-નમગર, બાદ-આદરગર,
 ગરમી દેફે કરનાર, ગરમીમા વરસાદ વાદલ લાવનારો,
 બાદ-નમગર, બાદ-ગેલગર, બાદ-ગીરદતુમ,
 ઠડીમાં વરસાદ લાવનારો, ફુલો હવા આક પેદા કરનારો,
 આદર—કીબરીત તુમ, બાદ—ગરઝાએ,
 આતશ પથરમાંથી કાઢનાર, ગરમીનો પવન એનાથી છ,

આપતુમ, ગેલ-આદર ગર, ગેલ-વાદ ગર,
 પાણી પેદા કરનાર, આતશ શેશન રાખનાર, ખાકથી નદી
 ગેલ—નમગર, ગર ગર, ગર ઓ ગર,
 જમીનમાં ખાણ પેદા કરનાર, ખરો કારીગર, મોરાદ બક્ષનાર,
 ગર આ ગર, ગર આ ગરગર, અગરા ગર,
 આદમી ગોસપદ ને ચારે અનાસર પેદા કરનાર,
 અગરા ગરગર, અગુમાન, અઝમાન,
 સેતારા પેદા કરનાર, શક વગરનો, અજમાયશ ન થાય તેવો,
 અખુઆન, આમુશત હુશ્યાર, ફશુતના,
 હમે'શ જાગતો, હમે'શ હુશ્યાર, ખલકનો પાસખાન,
 પધમાંની, પીરોઝગર, ખુદાવદ,
 અદાબે રાખનાર, ફતેહમદ, ઈનસાફનો સાહેબ,
 અહુરમઝદ, અખરીન—કુહનતવાન,
 માહજાની, પેદા કરવામા ઘણો શક્તીવાન,
 અખરીન નોતવાન, વસખાન, વસપાર,
 ખલકને ફરી ઉઠાડનાર, ફરીયાદને પાંહચનાર, નફા દેનાર,
 ખાવર, અહ, અવખશીદાર,
 નેગેહખાન, નેક કામો કરનાર, ચોક્સાઈ રાખનાર,
 દાદાર, રયોમદ, ખોરેહમદ, દાવર,
 પેદા કરનાર, ખાલેશ, તુરમદ, રાસ્ત ઈનસાફી,
 કેરફેહગર, બોખતાર, ફરશોગર,
 સવાબકાર, છુટકારો આપનાર, રસ્તાખેજ કરનાર.

હોરમઝદની બંદગી

પ નામે યઝદાંન, સતાએમ જખાએમ દાદાર
 પેહલું નામ ખોદાનુ, વખાણુ છુ યાદ કરું પેદા
 અહુરમઝદ રયોમંદ, ખોરેહમંદ હરવેસ્પ—
 કરનાર હોરમઝદ ખાલેશને, જે તુરમદ સર્વ જ્ઞાની
 આખાહ કેરદેગાર; ખોદાવંદાંન ખોદાવંદ
 કામ સપૂર્ણ કરનાર, સાહેબોનો સાહેબ
 પાદશાહ બર હમે પાદશાહાંન, નેગેહદાર
 તમામ પાદશાહોનો પાદશાહ છે, પાસખાની કરનાર,
 ખાલેકે મખ્લુક અલરેઝક રોજીદેહંદેહે; કાદેર
 પેદાશોનો કીરતાર રજખ રોજી આપનાર, કુદરતમદ
 ઓ કવી ઓ કદીમ, બખષાયંદેહ બખષાએ-
 જ્ઞેરાવર છેડા વગરનો, બક્ષનાર માફ કરનાર
 શગર મહેરબાંન; તવાંના ઓ દાના ઓ દાદાર
 પ્યાર કરનાર, શક્તીમાન અકળમદ પેદા કરનાર
 ઓ પાક પરવરદેગાર, આદેલ પાદશાહી
 તથા પાક પરવરેશ કરનાર છે, તારી આદીલ પાદશાહી
 બીઝવાલ બાશદ, અહુરમઝદ ખોદાએ અવજૂની,
 કાયમ રહેજો. હોરમઝદ સાહેબ વૃદ્ધી કરનારનો,
 ગોરજે ખોરેહ અવઝાયાદ, દાદાર અહુરમઝદ
 તેજ પ્રતાપ જ્યાદા થાઓ, પેદા કરનાર હોરમઝદ

(૧૯)

રયોમંદ ખોરેહમંદ, મીનોઆન મીનો બેરેતુમ
ખાલેશ નુરમંદ, ગ્રેબીઆમાં ગ્રેબી ધણે બુલદ
બેરસાદ. અઝ હમા ગુનાહ પતેત
પાંહચો. (બદગી તરફ) તમામ ગુનાહથી પતેત કરી
પશેમાનુમ, અઝ હરવસ્તીન દુશમત
પશેમાન થાઉં છુ, તમામ ખરાબ વીચારો ખરાબ
દુઝૂખત દુઝવરશત; મેમ પ ગેતી મનીદ
શખુનો ખરાબ કામો, હું દુન્યામા મનમાં લાભો
ઓએમ ગોફત ઓએમ કર્દ, ઓએમ જસ્ત
હાઉં બોલ્યો હાઉં મેં કીધાં હોય, મારેથી ઉત્પત્ત થયાં
ઓએમ બૂન બૂદ એસ્તેદ. અઝઆન
હોય જેની શરઆત મારેથી થઈ હોય. તે તમામ
ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની
ખુતાહ જે નેક વીચાર નેક શખુન નેક કામ, તન રવાન
ગેતી મીનોઆની; ઓખે અવાખ્શ
આ દુન્યા મીનો દુન્યાને લગતા છે, તેથી એ હોરમજદ
પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ.
મશેઆન થઈ દૂર રહુ છુ, તમે ગવશનીથી તોખાહ કરો છુ.
“ નેમસે-તે અહુરમઝદ,” (૩ વાર).

નમાજ તૂને. એ હોરમજદ,

ગ્રિશ ચિત પરા અન્યાઈશ દામાં.
તણુ મરતબે કોઈ બીજી પદાશને મંત્ર આગમજ.

નંમો વે અમેષા સ્યેન્તા વીર્યે હવરે-હઝઓપાઓ,
 તમાજ તમો અમશાસ્પદો ખોરશેદ સાથ દાસ્તીવાળાને,
 અએતત જહાત અહુરેમ મઝદાંમ; અએતત
 આએ યાંહચો હોરમજદને, આએ
 અમેષે સ્યેન્તે અએતત અષઓનાંમ ક્રવધીશ,
 અમશાસ્પદાને આએ અશોના ફરેહરોને,
 અએતત વયાંમ દરેધો-ખધાતેમ. ખપનઓશ્ર
 આએ રામ ઈજદ લાંખી મુદતવાલાને. ખુરુદી
 અહુરહે મઝદાઓ તરોઈદિતે અધરહે
 ધાઓ હોરમજદની, તુરેલો ધાઓ ઓ
 મધન્યેઉશ, હઈથ્યા—વરશતાંમ હયત
 હેરેમન, રાસ્તીના કામ કરનારની ખાહશ
 વસ્ના ફેરપોતેમેમ, સ્તઓમિ અષેમ;
 છે તે સૌથી ચઢતી છે. વખાણુ છુ રાસ્તીને,
 અષેમ વોહુ. ૧.

અશોઈ નેઆમત છે.

ફેરસ્તુયે હુમતોઈ ય્યસચા હૂખ્તોઈ ય્યસચા
 વખાણુ છુ નેક વીચારને નેક ખોલવાને
 હવરશતોઈ ય્યસચા, માંથવોઈ ય્યસચા
 નેક કામ કરવાને, મનશનીથી
 વખેધવોઈ ય્યસચા વરશતવોઈ ય્યસચા.
 ગવશનીથી કુનશનીથી.

અર્ધબિ મર્ધરિયા દધથે વીસ્પા હુમતાયા હૂખતાયા
 હુ અખત્યાર કર તમામ નેક વિચારો નેક શખુનો
 હવરશતાયા, પર્ધતિરિચ્યા દધથે વીસ્પા
 તથા નેક કામો, છાડી દઉં તમામ
 દુશ્મતાયા દુઝૂખતાયા દુઝવરશતાયા.
 ખદ વીચારો ખદ શખુનો તથા ખદ કામો.
 ફેરા વે રાહી અમેષા સ્પેન્તા, યસ્નેમયા
 તમેને અરપણુ કર છુ ઓ અમશાસ્પદો, ઈજ્જનેથી
 વહમેમયા ફેરા મનધહા; ફેરા વચધહા
 નીઆશથી મનશનીથી, ગવશનીથી
 ફેરા બ્યઓથના ફેરા અધહુયા, ફેરા
 કુનશનીથી અત કરણથી, મારા
 તન્વસચીત ખખ્યાઓ ઉશતનેમ.
 તનને તથા પોતાના જનને.
 સ્તઓમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ. ૧.
 વખાણુ છુ રાસ્તીને. અશોઈ નેઆમત છે.
 નંમો અહુરાઈ મઝદાઈ, (૩ વાર),
 નમાજ હોરમજદને,
 નંમો અમેષએઈયો સ્પેન્તએઈયો; નંમો
 નમાજ અમશાસ્પદાને નમાજ
 મિશ્રાઈ વોઉર-ગઓયઓઈતિએ, નંમો હવરે—
 મેહર ઈજ્જ યોહુળાં જેતરવાલાને, નમાજ ખોરશેદ
 ૨૧

ખશએતાઈ અઉર્વત-અસ્પાઈ; નમો આખ્યો
 ઈજદ તેજ ઘોડાના સાહેબને, નમાજ આએ
 દોઈગ્રાખ્યો યાએ અહુરહે મઝદાએ, નમો
 આંખો જે હોરમજદની છે તેને, નમાજ
 ગેઉશ નમો ગઈયેહે નમો ઝરથુસ્ત્રહે
 દુન્યાને નમાજ ગયોમરદ, તથા જરથુસ્ત
 સ્પિતામહે અપઓનો કવષેએ. નમેમ વીસ્પ-
 સ્પીતમાનના અશો ફરૌહરોને. નમાજ તમામ
 યાએ અપઓનો સ્તોઈશ, હુઈથ્યાઈય
 અશોની પેદાશને, જે હૈયાત છે

ખ્યાંઈથ્યાઈય ખૂખ્યાંઈથ્યાઈય,
 હૈયાત હતી તથા હવે પછી થશે.

“ વોહૂ ઉખવયા મન ધહા ખપગ્રા અપાયા
 મજબુત કરો ઓ ખહમન ઓ શેહરેવર ઓ અપ
 ઉશતા તનૂમ. ” (૩ વાર) અષેમ વોહૂ. ૩.
 આખાદીથી મારા તનને. અશોઈ નઆમત છે.

* “ અહુરેમ મઝદાંમ અપવનેમ અપુહે રતૂમ
 હોરમજદ અશોમાં અશો સરદારને

યઝમઈદે, હુધાઓંધહેમ મઝીશ્તેમ
 વખાહુ હુ, જે સરસ દાહપણવાલો સૌથી અક્ષતો
 યઝતેમ; યિમ સેવિશ્તેમ ક્રાદત-ગએથેમ,
 ઈજદ છે, જે ધણેજ ઉત્તમ ફાયદો કરનાર છે,

દાતારેમ વોહુનાંમ દામનાંમ” (૨ વાર) આખ્યો
 પેદા કરનાર છે તમામ ભક્તી પેદાશોનો; આએ
 રાતાખ્યો ઝઓગ્રાખ્યો, અર્પુખ્યએઘખ્યસય
 ભેટાથી કીયાની ભેટાથી રાસ્ત બોલેલાં
 વાધઝિખ્યો, વીરપેમય અખવનેમ મઘન્યઓમ
 શખુનોથી, તમામ- અશો મીના
 યઝતેમ યઝમઘદે, ઝરથુસ્ત્રેમ અપવનેમ અપહે રતૂમ
 યજદાને વખાણુ છુ; જરથુશત અશોને અશોધના
 યઝમઘદે, આખ્યો રાતાખ્યો ઝઓગ્રાખ્યો અર્પુખ્ય-
 સરદારને વખાણુ છુ. આએભેટાથી કીયાની ભેટાથી રાસ્ત
 એઘખ્યસય વાધઝિખ્યો, વીરપેમય અખવનેમ
 બોલેલા શખુનોથી, તમામ- અશો
 ગએથીમ યઝતેમ યઝમઘદે, ઝરથુસ્ત્રહે અપઓનો
 ઝતી યજદાને વખાણુ છુ. અશો જરથુશતના
 કવધીમ યઝમઘદે, ઝરથુસ્ત્રહે સવાઓ યઝમઘદે;
 ફરેહરને વખાણુ છુ, જરથુશતના કલાઓને વખાણુ છું.
 ઝરથુસ્ત્રહે, દએનાંમ યઝમઘદે, ઝરથુસ્ત્રહે વેરેનેમય
 જરથોશતી દીનને વખાણુ છું, જરથોશતના મહજબ
 હેપેમય યઝમઘદે. અધહુઘઓશ અપ-ચીનધો
 તરીકાને વખાણુ છુ. બેઉ દુન્યાની પવિત્રાઇ કરનાર, તથા
 પઊરવાઓ દાતાઓ દામાંન અપઓનીશ,
 પેહુલ્લી પેદા કીધેલી અશો પેદાશનો,

દથુપો અહુરહે મઝદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો
 પેદા કરનાર હોરમજદ નુરમદ ખોરેહમદને
 યઝમઈદે; વોહુ મનો યઝમઈદે, અપેમ
 આરાધુ છુ; બહમનને વખાણુ છુ; અરદી-
 વહિરતેમ યઝમઈદે; અપથ્રેમ વધરીમ યઝમઈદે,
 બેહસ્તને વખાણુ છુ, શેહરેવરને વખાણુ છુ;
 સ્પેન્તાંમ વધઉહીમ આર્મઈતીમ યઝમઈદે;

ભલા સ્પદારમદને વખાણુ છુ,
 હઉર્વતાતેમ યઝમઈદે, અમેરેતાતેમ યઝમઈદે.
 ખોરદાદને વખાણુ છુ, અમરદાદને વખાણુ છુ.
 દદવાઓંધહેમ અહુરેમ મઝદાંમ યઝમઈદે,
 દાદાર હોરમજદને માનથી યાદ કરુ છુ;
 આતરેમ અહુરહે મઝદાઓ પુથ્રેમ યઝમઈદે;
 આતશ હોરમજદના પાઠ કરનારને વખાણુ છુ;
 આપો વધઉહીશ મઝદધાતાઓ અપઓનીશ
 પાણીઓ ભલા હોરમજદના બનાવેલા અશોને
 યઝમઈદે, હવરે-અપથ્રેતેમ અઉર્વત-અસ્પેમ
 વખાણુ છુ, ખોરશેદ ઇજદ તેજ ધાડોના સાહુબને
 યઝમઈદે; માર્યોંધહેમ ગઓચિથ્રેમ યઝમઈદે,
 વખાણુ છુ; માહતાબ ગાવગોસ્પદના ધણીને વખાણુ છુ;
 તિશત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ
 તેશતર સેતારા ચલકાતવાલા ખોરેહવાલાને

યઝમઈદે; ગેઝિશ હુઝાઓંધહેા ઉવનિમ યઝ-
વખાણુ છુ; ઘાશ ઈજદ સલી પેદાશવાલા જોહરવાલાને
મઈદે. દદવાઓંધહેમ અહુરેમ મઝદાંમ યઝમઈદે,
વખાણુ છુ. દાદાર હોરમજદને વખાણુ છુ;

મિથ્રેમ વોઉર-ગઓયઓઈતીમ યઝમઈદે;
મેહર ઈજદ યોહળા ખેતરના ધણીને વખાણુ છુ,
સુઓષેમ અષીમ યઝમઈદે, રખૂનમ રજરેતેમ
શરોષ અશોને વખાણુ છુ; રશને ઈજદ સૌથી સાચાને
યઝમઈદે; અપાઉનાંમ વધઉહીશ સુરાઓ સ્પેન-
વખાણુ છુ, અશોના સલા એજમતી વૃદ્ધિ કરનારા
તાઓ ક્રવખ્યો યઝમઈદે, વેરેથ્રમેમ અહુરધાતેમ
ફરોહરોને વખાણુ છુ, મેહરામ ઈજદ હોરમજદનાને
યઝમઈદે; રામ ખાસ્ત્રેમ યઝમઈદે,
વખાણુ છુ; રામ ખાસતરને વખાણુ છુ,

વાતેમ સ્પેનતેમ હુઝાઓંધહેમ યઝમઈદે.
જોવાદ ઈજદ વૃદ્ધિ કરનાર સલી પેદાશવાલાને વખાણુ છુ.
દદવાઓંધહેમ અહુરેમ મઝદાંમ યઝમઈદે,
દાદાર હોરમજદને માનથી યાદ કરે છુ,
દએનાંમ વધઉહીમ માઝદયસ્નીમ યઝમઈદે;
દીન સલી માઝદયસ્નીને વખાણુ છુ;
અષીમ વધઉહીમ યઝમઈદે, અરશતાતેમ
અશીષવધ સલીને વખાણુ છુ, આસતાદ ઈજદને

યઝમઈદે; અસમનેમ યઝમઈદે, જમ હુધા-
 વખાણુ હુ, આસમાનને વખાણુ હુ, જમીઆદ ઈજદ
 ઓંધહેમ યઝમઈદે; માથ્રેમ રપેન્તેમ યઝમઈદે,
 ભલી પેદાશનાને વખાણુ હુ, મારેસ્પદને વખાણુ હુ;
 અનધ રઓઆઓ ખધાતાઓ યઝમઈદે.
 અનેરાન ઈજદ કુદરતી રોશનીવાલાને વખાણુ હુ.
 ખનવઈતીશ અખ્હે વેરેજો યઝમઈદે, યાહુ ઈરીસ્ત-
 અશોઈના પ્રકાશીત કામોને વખાણુ હુ, જેમા
 નાંમ ઉર્વાનો પાયન્તે યાઓ અપઓનાંમ
 ગુજરેલાઓનાં રવાનો તથા અશોના ફરોહરો આનદ
 ફવષ્યો. વહિશ્તેમ અહૂમ અપઓનાંમ
 પામે છે સોંથી મરસ અશોના બેહશતને
 યઝમઈદે, રઓઅધહેમ વીસ્પો-ખાથ્રેમ.
 વખાણુ હુ, જે રોશનીવાલુ તમામ સુખવાલુ છે.
 યઝમઈદે વીસ્પાઓ આપો, યઝમઈદે
 વખાણુ હુ તમામ પાણીઓને, વખાણુ હુ
 વીસ્પાઓ ઉર્વરાઓ; યઝમઈદે વીસ્પાઓ
 તમામ ઓરવરોને, વખાણુ હુ તમામ
 વધહવો, યઝમઈદે વીસ્પાઓ વધઉહીશ;
 ભલાને, વખાણુ હુ તમામ ભલીઓને,
 યઝમઈદે વીસ્પાઓ મઈન્યવચ યઝત
 વખાણુ હુ તમામ મીનો

ગએથ્યાઈય, યોઈ વધહુધાએવાહો અખવનો.
 જતી ઈજદાને, જેઓ સારૂં આપનારા અશો છે.
 યજમઈદે શ્વાંમ મએથનેમ યાંમ આર્મઈતિમ
 વખાણુ છુ તૂને ધરતીના સાહેબ સ્પદાર-
 સ્પેન્તાંમ, યજમઈદે શ્વાંમ મએથનહે પઈતિ
 મદને, વખાણુ છુ તૂને ઓ ધરતીના સાહેબ
 અષાઉમ અહુરમઝદ, દ્રવ ફોશ દ્રવો વીરહે
 અશો હોરમજદ, જે તદરોસ્તી આપનાર છે પશુને
 દ્રવો અષ ચિશ્રહે, યહમી ઝીકાચીત તનુતાંમ,
 માણસને અશોઈ ચીજને, એ ચીજમાંથી જે લાંબો
 દાઝીશ્તેમ હા મે મએથને મીથનાત અત હમે
 વખત ટકનારી હોય તે મારા મુકામમા રહેજો ઉનાલા
 અત જયેને, જસ મે અવધહે મઝદ.
 તેમજ શીયાલામાં, પોંહચ મારી મદદે ઓ હોરમજદ,
 અષાઉનાંમ વધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ
 અશોના લલા સૂરા વૃદ્ધી કરનારા
 દ્રવથો યજમઈદે, અહુરેમ મઝદાંમ રએવન્તેમ
 ફરોહરેને વખાણું છુ, હોરમજદ ગુરમદ યોરેહ-
 ખરેનંધઉહન્તેમ યજમઈદે. અષેમ વોહૂ. ૩.
 વાલાને માનથી યાદ કરૂ છુ. સચાઈ.—
 દ્રવરાને મઝદયસ્તે. ઝરથુશત્રિશ, વીદએવો
 એકરાર કરૂં કે હોરમજદી જરથોસ્તી છુ દેવોથી દૂર છું.

અહુર તકએષો; * (હાવનેએ અપઓને અપહે
હોર-નીતે ચાલુ છુ. હાવન વખતમા અશોમાના એા અશો
રતૂ-વે, યસ્નાઈયિ વહમાઈયિ ખળ્નઓશ્રાઈયિ
સરદાર-તારી ઈજશને નીઆશ કંઠ ખુશાલ કંઠ
ક્રસસત્યએચ. સાવંધહેએ વીસ્યાઈયિ—

હૂમે મશહુર કંઠ રોજગાર ને મોહલાના વડાના ઠામના
અપઓને અપહે રતૂ-વે, યસ્નાઈયિ વહમાઈયિ
ખળ્નઓશ્રાઈયિ ક્રસસત્યએચ.) અહુરહે મઝદાઓ
નીઆશ કંઠ ખુશાલ કંઠ ને મશહુર કંઠ. હોરમજદ
રએવતો ખરેન ધઉહતો ખળ્નઓશ્ર, યસ્નાઈયિ
હુશમદ ખોરેહવાલાની ખુશાલી માટે ઈજશને કંઠ
વહમાઈયિ ખળ્નઓશ્રાઈયિ ક્રસસત્યએચ;
નીઆશ કંઠ ખુશાલ કંઠ ને કીરતી ગાઉ માટે,
યથા અહુ વધરયો જઓતા ક્રા મે મૂને, અથા રતૂશ
યથા અહુ વધરયો ઓ જોતી અને જાહેર કરે, અથા રતુસ
અષાતચિત હય ક્રા અપવ વીધવાઓ, મ્રઓતૂ.
અષાત ચીત હય, અશો વીધવાન જાહેર કરે.

* ને ગેહુ હોય તે પદે

*નિવચ્ચેદયેમિ હન્કારયેમિ દથુષે અહુરહે મઝદાચ્ચે
કીરતી ગાઈ છુ ને મદદ બોલાઈ છુ જગતના પેદા કરનાર
રચેવતો ખરેન ધઉહતો, મઝીરતહેય વહિરતહેય
હોરમજદ નુરમદ ખોરેહવાલાને, જે છે સૌથી ચક્તેદર-
સચેરતહેય; ખચોઝદિરતહેય ખચિવરતહેય
જનો, સર્વોત્તમ સૌથી સોહામણો, ઘણી હીમત આપનાર
હુકેરેપતેમહેય, અપાત—અપનોતેમહેય
ઘણાજ અકળમદ ઘણાજ સવાખકાર, અશોધમા સૌથી
હુધાઓમનો વોઉર-રફનધહો. યો નો
ઉપર ઘણાજ દાહપણવાલા ને ખુશાલી આપનાર,
દધ યો તતપ યો તૃથૂયે, યો ગામ
જેણે આપણને પેદા દીધા હસ્તીમાં લાયાં જે રક્ષણ કરેછે,
દદા યો મઈન્યેઉશ સ્પેન્તોતેમો. યેઝી શ્વા
જેણે દુન્યા પેદા કીધી, જે ગેળીઓનો કુદ્રી કરનારછે, અગર
દિદવચ્ચેય યેઝી મનઘહ યેઝી વચઘ યેઝી
મેં તૂને આજોરદેહ કીધો હોય, વીચારથી મારાં સખનથી
ખચોશન, યેઝી જઓષ યેઝી અજઓષ આ તે
મારા કામથી, અગર મરણથી, અગર મરણ વગર તો તે
અધહે કય સ્તૂચે; ની તે વચ્ચેયેમિ યેઝી તે
માટે હુ ભારી સ્તુતી કરૂ છુ, તૂને (અરજ કરી) બોલાઈ છુ
અધહે, અવા-ઉરઓધ યત યસ્નહેય વહમહેય.
અગર મેં કસુર કીધી હોય તારી આશઘણામાં લક્તીમાં.

* “અહુરેમ મઝદાંમ અષવનેમ અપહે રતૂમ
 જન ખખશનાર મહાજ્ઞાની અશોમાંના પવિત્ર સરદારને
 યઝમઈદે, ” (૨ વાર) અમેષા સ્પેન્તા હુખષથ્રા
 વખાણું છું. અમશાસ્પેદા સારી પાદશાહી દાહપણ-
 હૂધાઓંધહો. યઝમઈદે; વીસ્પાંમ અષઓનો સ્તીમ
 વાલાને વખાણું છું, તમામ અશોની પેદાશને
 યઝમઈદે, મઈન્યેવીમયા ગએધ્યાંમયા;
 વખાણું છું, જે મીનો તથા મેતીને લગતી છે.
 બેરેજ વધહેઉશ અપહે,
 ભલી અશોષની ખાહુશથી,
 બેરેજ દએન્યાઓ વધહુયાઓ માઝદયસનેઈશ.
 ભલી માઝદયસ્ની દીનની ખાહુશથી.
 “ હુમતનાંમ હૂખતનાંમ હવરશતનાંમ,
 નેક વીચાર નેક શયુન નેક કામ,
 યદયા અન્યદયા વેરેઝયમ્નનાંમયા; વાવેરેઝન-
 આ તથા પેલી દુન્યા માટે કરનારાઓની, યા કરી ગયલા-
 નાંમયા મહી અઈખી-ઝરેતારો, નએનુએસ્તારો
 ઓની વખાણું કરનારા, તથા વીચાર કરનાર છીએ
 યથના વોહુનાંમ મહી. ” (૨ વાર)
 જેમ ભલા માણસોને વખાણું છું તેમ.
 તત અત વઈરીમઈદી અહુરા મઝદા અપા સીરા,
 હોમો પસદ કરીએ છીએ ઓ હોરમજદ અશો સોહામણા,

હયત ઈ મઈનિમદિયા વચ્ચોચોઈમાચા;
 તેઓને મન લગાડીએ છીએ બોલીએ છીએ;
 વેરેજિમાચા યા હાતાંમ ધ્યઓથનનાંમ, વહિશતા
 કામ કરીએ છીએ જે હૈયાતોમાંના કામોમાં, સૌથી સરસ
 ખ્યાત ઉમોઈખ્યા અહુખ્યા. ગવોઈ અદાઈશ
 હોય બેઉ દુન્યામા. સખાવત
 તાઈશ ધ્યઓથનાઈશ યાઈશ વહિશતાઈશ,
 તથા ઉત્તમ કામોની મારફતે,
 ક્યોખ્યામહી રામાચા વાસેમચા દઝધ્યાઈ;
 ઇચ્છીએ છીએ મુખ તથા પરવરેશ ગાય દોર માટે,
 સૂરૂન્વતસચા અસૂરૂન્વતસચા,
 તથા દીનનો એલમ શીખનારા માટે તથા ન શીખનારા
 ખપયન્તસચા અખપયન્તસચા.
 માટે, શકતીવાલા માટે તથા અશકતો માટે.
 “હુખપથ્રોતેમાઈ બાત ખપથ્રેમ,
 સરવોત્તમ પાદશાહને ખચીત પાદશાહી હોએ,
 અહમત હયત અઈબી-દદેમહિયા; ચીપ-
 હમો મન લગાડીએ છીએ, કબુલ રાખીએ
 મહિયા હવાંમહિયા હયત, મઝદાઈ અહુરાઈ
 છીએ પોતાના ગણે છીએ, જે હોરમજદ
 અષાઈચા વહિશતાઈ.” (૩ વાર)
 સૌથી ઉત્તમ અશોધ છે.

યથા આત ઉતા ના વા નાઈરી વા વએદા હઈથીમ,
 વહી કોઈ મરદ થા આરત કાઈ જાણતા હોય ખરેખર,
 અથા હત વોહૂ તત એએઆદૂ; વેરેઝયોતૂચા
 સારી આખદા તે તે જાહેર કરે, અમલ કરે
 ઈત અહમાઈ ક્રયા વાતોયોતૂ ઈત, અએઈજ્યો
 તેઆને શીખવે, જેઆ તે

યોઈ ઈત અથા વેરેજયાંન યથા ઈત અસ્તી.
 પ્રમાણુ ઘટતી રીતે ચાલે તેઆને.

અહુરહયા ઝી અત વે મઝદાઓ યસ્નેમયા,
 પેદા કરનાર સાહેબ હોરમજ્દની ઈજરને ને,
 વહમેમયા વહિરતેમ અમેહમઈદી ગેઉશ્યા વાસ્ત્રેમ.
 આરાવણાને હિતમ ગણ્યે છે તથા ગાય હોરની પરવરેશ.

તત અત વે વેરેઝયામહી, ક્રયા વાતેયામહી
 ખચીત અમલ કરીએ, તથા શીખવીએ

યા-ને ઈસામઈદે.

જે હમે ઈચ્છીએ છીએ

“અપહયા આઅત સઈરી અપહયા વેરેઝેને
 રાસ્તીની સરદારીમા રાસ્તીના અમલમાં

કહમાઈચીત હાતાંમ, જીઝિષાંમ વહિરતાંમ
 કોઈ શખસ હયાતોમા, ઉત્તમ જીવગી યુજરવા આહે

આદા ઉમોઈજ્યા અહુજ્યા.” (૨ વાર)

તો સખી થવું બેઉ દુન્યા માટે.

ઈમા આત ઉખ્યા વચ્ચેઓ અહુરા મઝદા,
આધણાસારીરીતે વખણાયલા કલામેને ઓ હોરમજદ,
અષેમ મનયા વહેહયા ફવઓઆમા; શ્વાંમ અત
અશોઈને મનમાં રાખીને જાહેર કંઈ છુ; તૂને
અઓષાંમ પઈત્યાસ્તારેમયા, ફદખ્ષતારેમયા
તેનો સાંભલનાર, તથા શીખવનાર તરીકે
દેખેમઈદે.

મુકરર કંઈ છુ.

અપાઅતયા હયા વધહેઉશયા મનવહે
તારી અશોઈ ધણી જાલી મનશની તથા
વધહેઉશયા ખવશ્રાત, સ્તઓતાઈશ શ્વાત
સરસ પાદશાહીને લીધે, તારી સ્તુતી ઓ હોરમજદ
અહુરા સ્તઓતોઈખ્યો; અઈખી ઉખ્યા શ્વાત
ખધી સ્તુતીમા ચઢતી છે, તારા કીર્તના ગાયણુ ખધા
ઉખ્યાઈખ્યો, યસ્ના શ્વાત યસ્નોઈખ્યો.

ગાયણુમાં ચઢતા છે, તારી આરાધણા સર્વમાં ચઢતી છે.
યેંધહે હાતૂંમ આઅત યેસ્ને પઈતી વધહે,
જે કેઈ હૈયાતોમાં આરાધણા કરવામા ધણુ જાણે છે,
મઝદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા;
ઓ હોરમજદ તેને તૂ જાણે છે અશોઈને લીધે;
યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદે.
તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખણુ છુ.

અહયા શ્વા આશ્રો વેરેઝેના, પયોઉર્યે પર્ધરિ-
આએ તુને આતશની મારફતે, સૌથી પહેલા પહાંચીએ
ઝસામઈદે મઝદા અહુરા; શ્વા શ્વા મઈન્યૂ
છીએ એ હોરમજદ, તૂને તૂને ગેળી
સ્પેનિશ્તા, યે આ અખતિશ અહમાઈ યેમ
વૃદ્ધી કરનારને, (આ આતશ) જેને ગદ્વીચ લાગી હોય તેને
અખ્તોયો દાઓંધહે. ઉર્વાઝિશ્તો હવો ના
તુ લઈ લે છે. ઘણા ખુશાલ છે માણસ પોતે
યાતાયા, પર્ધતી-જમ્યાઓ આતરે મઝદાઓ
આ શક્તીથી, મને પહોંચ એ હોરમજદના આતશ,
અહુરહયા; ઉર્વાઝિશ્તહયા ઉર્વાઝયા નાંમિશ્તહયા
ખુશાલીવાલાની ઘણીજ ખુશાલીથી ઘણીજ નામાંકીત
નેમધહાનાઓ, મઝીશ્તાઈ યાઓંધહાંમ પર્ધતી
ખદ્ગીથી (મને), તેઓમાંના સૌથી મોહતાં કામ માટે
જમ્યાઓ. આતર્શ વોઈ મઝદાઓ અહુરહયા
તુ પોહચ. એ આતશ તુ હોરમજદની નીશાન
અહી, મઈન્યેઉશ વોઈ અહયા સ્પેનિશ્તો અહી;
છ, મીનાની તુ ઘણીજ વૃદ્ધી કરનાર નીશાન છે;
હયત વા તોઈ નામનાંમ વાઝીશ્તેમ, આતરે
તારા નામોમાતું એક નામ વાણશ્ત છે, એ આતશ
મઝદાઓ અહુરહયા તા શ્વા પર્ધરિ-ઝસામઈદે.
હોરમજદના તેથી તૂને પોંહચીએ છીએ.

વોહુ થવા મન ધહા વોહુ થવા અપા વધહુયાઓ
 તૂને ભલા મને કરી તૂને ભલી અશોધએ કરી તૂને
 થવા ચિસ્તોઈશ, બ્યઓથનાઈશયા વચેબીશયા
 ભલા દાહપણના કામોએ કરી, શયુનોએ કરી
 પઈરિ-ઝસામઈદે. નેમખ્યામહી ઈષૂઈદયામહી
 હુ પોંહચુ છુ. હું નચુ છુ કરજદાર છુ
 થવા મઝદા અહુરા, વીસ્પાઈશ થવા હુમતાઈશ
 તૂને ઓ હોરમજદ, તૂને તમામ નેક વીચારોથી
 વીસ્પાઈશ હૂખ્તાઈશ વીસ્પાઈશ હવરશતાઈશ
 તમામ નેક શયુનોથી તમામ નેક કામોથી
 પઈરિ-ઝસામઈદે. સ્તએશતાંમ અત તોઈ કેહરપેમ
 હમો પોંહચીએ છીએ, તારા શરીરોમાંના સૌથી સોહા-
 કેહરપાંમ, આવએદયમહી મઝદા અહુરા; ઈમા
 મણા શરીર તરીકે, બહોર કંઈ છુ ઓ હોરમજદ, આ
 રઓઆઓ બરેઝીશ્તેમ બરેઝેમનાંમ, અવત યાત
 બુલદોમાંની સૌથી બુલદ રોશની જેને
 હવરે અવપ્રચી. યેધહે હાતાંમઆઅત યેસ્ને પઈતી
 ખોરશેદ કહે છે. જે કોઈ હૈયાતોમાં આરાધણા કરવામાં
 વધહો, મઝદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા;
 ભલો છે, ઓ હોરમજદ તેને તૂ બણે છે અશોધને લીધે;
 યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદે.
 તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણું છુ.

ધથિા આત યઝમર્ધદે અહુરેમ મઝદામ,
 એ પ્રમાણે આ જગે માનથી યાદ કરે જુ હોરમજ્દને,
 યે ગાંમયા અષેમયા દાત; અપસયા દાત
 જેણે દુન્યા તથા અસોઈ પેદા કીધી; પાણી તથા
 ઉર્વરાઓસયા વંધઉહીશ, રઓયાઓસયા દાત
 સારા ઓરવરે પેદા કીધાં, રોશનીઓ

બૂમીમયા વીસપાયા વોહૂ.

જમીના તથા તમામ નેઆમત પેદા કીધી.

આહયા ખપથ્રાયા મઝેનાયા હવપધહાઈશયા,
 તેની પાદશાહી મોહતાઈ તથા ખુખીઓને લીધે,
 તેમ અત યસ્નનાંમ પઉર્વતાતા યઝમર્ધદે
 તેને ઈજશનેઓની ઐષ્ટાધ્યમે આરાધું જુ
 યોઈ ગેઉશ હયા ધ્યેઈન્ટી; તેમ અત આહૂઈરયા
 તેને હોરમજ્દ નામે

નામેની મઝદા-વરા સ્પેનતોતેમા યઝમર્ધદે,
 તથા ઘણા વૃદ્ધી કરનારા મજ્દા પસદ નામે આરાધું જુ,

“તેમ અહમાકાઈશ અઝદિબીશયા હિશ્તાના-
 તેને મારા શરીર તથા દીલોબનથી
 ઈશયા યઝમર્ધદે;” (૨ વાર) તેમ અપાઉનાંમ
 આરાધું જુ; તે અશોના નર તથા

ફવધીશ નરાંમયા નાઈરિનાંમયા યઝમર્ધદે.

નારીઓના ફરોહરોને વખાણું જુ.

અપેમ અત વહિશ્તેમ યઝમઘદે હયત સ્વએશ્તેમ
અરદીએહશતને વખાણુ છુ જે સૌથી સોહામણુ
હયત સ્પેન્નેમ અમેપેમ, હયત રઓઓંધહવત
અમશાસ્યદ છે, જે ગુરવાલો ને

હયત વીસ્પા વોહૂ. વોહુયા મનો યઝમઘદે
તમામ નેઆમતવાલો છે. ખહમનને વખાણુ છુ
વોહુયા ખપથ્રેમ વધઉહીમયા દ્યેનાંમ, વંધ-
જે સારી પાદશાહીવાલો ભલી દીનવાલો, ભલી
ઉહીમયા ફસેરતૂમ વંધઉહીમયા આર્મઘતીમ.
સરદાસીવાલો ભલી સભ્યતાવાલો છે.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઘતી વધહો,
જે કોઈ હયાતોમાં આરાધણુ કરવામા ધણુ ભલો છે,
મઝદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા;
ઓ હોરમજદ તેને તું બાણુ છે અશોધને લીધે,
યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઘદે.
તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ.
ઘમાંમ આઅત ઝાંમ ગેનાખીશ હથ્રા યઝમઘદે,
આએ જમીન તથા નીતીના ગુણને વખાણુ છુ,
યા નાઓ ખરઘતી; યાઓસયા તોઈ ગેનાઓ
જે આપણને પેાષણુ આપે છે, તારા નીતીના ફરેસ્તાઈ
અહુરા મઝદા, અષાતહયા વધરિયાઓ તાઓ
ગુણો ઓ હોરમજદ, અશોધને લીધે પસદ કરે છુ તેને

યઝમઘદે. ઇઝાઓ યઓશતયો ફેરશતયો
 વખાણુ છુ. સુખાકારી પવિત્રાર્થ વૃદ્ધી
 આર્મત્યો, વંધઉહીમ આખીશ અપીમ; વંધઉહીમ
 સપૂર્ણ મનશની, તે સાથ ઘણી ભલી અશોઈ, ભલી
 ઇષેમ વંધઉહીમ આઝુઈતીમ, વંધઉહીમ કસ-
 ઇચ્છા ભલી આખાદી, ભલી શીખામણ
 સ્તીમ વંધઉહીમ પરેનદીમ યઝમઘદે.

ભલી અચસાઈ દાહપણને વખાણુ છુ.

અપો અત યઝમઘદે મએકઈન્ટીશયા હેખવ-
 પાણીઓને વખાણુ છુ, જે દીપાતા, એકઠાં
 ઇન્ટીશયા કવઝધહો, અહુરાનીશ અહુરહયા
 થતા આગલ વેહતાં, હોરમજદના હોરમજદને લગતા
 હવપંધહાઓ; હુપેરેશ્વાઓસયા વાઓ હવોધઝ-
 ખુખીવાલા બોહળા સારીચેઠે
 થાઓસયા, હૂશનાશ્રાઓસયા ઉબોઈખ્યા અહુ-
 વેહતાં, ને પાક કરનારા તમોને બેઉ દુન્યા માટે
 ખ્યા ચગેમા ઉઘતી યા વે વંધઉહીશ, અહુરો
 ગણ્યે છીએ. એ પ્રમાણે તમો માટે જે સારા નામો
 મઝદાઓ નામાંન દેદાત, વંધહુદાઓ હયત
 હોરમજદે આપ્યાં; જે નેઆમત બક્ષનારે
 વાઓ દેદાત; તાઈશ વાઓ યઝમઘદે તાઈશ
 મુકરર કીધાં; તે મારફતે તમોને યાદ કરૂ છું એથી

(૩૯)

ક્રયાંનમહી, તાઈશ નેમખ્યામહી તાઈશ ઇધૂઈ-
વખાણુ છુ. એથી નમુ છુ એથી આભાર માનુ છુ.
ધ્યામહી. અપસચા વાઓ અઝીશચા વાઓ

માંતરાસચા વાઓ, અગેન્યાઓ દ્રેગુદાયધહો

વીસ્યો-પઈતીશ; આવઓચામા વહિશતાઓ

સએશતાઓ, અવાવે વધઉહીશરાતોઈશ; દરેગો-

બાઝાઉશ નાપૂ પઈતી-વ્યાદાઓ, પઈતી-

સેનદાઓ માતરો જીતયો.

યેધહો હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પઈતી વધહો,
જે કોઈ હૈયાતોમાં આરાધણા કરવામાં ધણો ભલો છે,
મઝદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા;
ઓ હોરમજદ તેને તુ નાણુ છે અશોધને લીધે,
યાઓંધહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યઝમઈદે.
તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ.
ઈથા આત યઝમઈદે ગેઉશ ઉર્વાનેમચા
અં પ્રમાણુ આ જગે વખાણુ છુ દુ.યાના રવાંને તથા

તપાનેમયા, અહમાકેનગ આઅત ઉરેનો
તે બનાવનારને, તથા હમારા સ્વાંનેને તથા
પસુકનાંમયા; યોધનાઓ જીતીવેન્તી યએધબ્યસ-
પશુના, જેઓ આપણા માટે જીવવા ઈચ્છે છે જેઓને
આ, તોઈ આ યએયા અએધબ્યો આ અંધહેન.

માટે તેઓ, તથા તેઓને માટે જેઓ છે.
દધતિકનાંમયા અધધ્યુનાંમ હયત ઉરેનો યઝમધદે,
મુસાફરો તથા સ્વારોના સ્વાંનેને યાદ કરજી;
અષાઉનાંમ આઅત ઉરેનો યઝમધદે; કુદો-
અશેના સ્વાંનેને આ જગે યાદ કરજી; જેઓ
જાતનાંમચીત નરાંમયા નાઈરિનાંમયા,
કોઈ પણ વખત જનમેલાં નર તથા નારીઓ છે;
યએષાંમ વહેહીશ દએનાઓ વનઈન્તી વા
જેઓ ભલી દીનના કાયદાને માન આપે છે
વેંગહેન વા વએાનરે વા.

માન આપશે યા આપ્યું હોય.

આત ઇથા યઝમધદે વંધહુશયા ઇત,
એ પ્રમાણે આ જગે વખાણુ છુ ભલાઓમા.

વધઉહીશયા ઇત સપેનતેનગ અમેષેનગ;
ધણા ભક્ષા અમશાસ્પદાને,

યેવએજ્યો યવએસ્વો યોઈ વધહેઉશ, આ
જે હમેશ જીવનારા કાયદો કરનારા છે, જે ભક્ષા

મન ધહો પ્યેઠન્તી યાઓસયા ઉઘતી.

મનમાં રહે છે તેમજ જેઓ છે.

“યથા તૂઠ અહુરા મઝદા મેંગહાયા વઓ-

જે પ્રમાણે તે ઓ હોરમજદ વીચાર્યું તૂ ઓદ્યો,
અસયા, દાઓસયા વરેશયા યા વોહૂ.

તે પેદા કીધું તે કામ કીધું જે સારું છે.

અથા તોઈ દદેમહી અથા ચીમહી અથા થવા

તેમજ તૂને હુ ગણજી તેમજ ખુબી પીછાણજી તેમજ તૂને

આઘશ યઝમઈદે, અથા નેમખ્યામહી અથા

યાદ કરી આરાધું જી, તેમજ તૂને નમૂ જી તેમજ

ઈપૂઈક્યામહી થવા મઝદા અહુરા

કરજદાર જી તૂને ઓ હોરમજદ.

વંધહેઉશ ખએતેઉશ ખએતાતા વંધહેઉશ

ભલા ખેશીની ખેશકારીથી ભલી

અપહયા થવા પઈરિ-ઝસામઈદે, વંધહુયાઓ

અશોષથી તારી નજદીક પોહચીઅ છીઅ, ભલા

ફેસેરત્તો વંધહુયાઓ આર્મતોઈશ.” (૨ વાર)

ફેસેરતુથી ભલા સ્પદારમદથી.

યેધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઈતી વંધહો,

જે કોઈ હૈયાતોમાં આરાધણા કરવામાં ઘણું ભલું છે,

મઝદાઓ અહુરો વએથા અપાત હયા;

ઓ હોરમજદ તેને તૂ ભણે છે અશોષને લીધે,

યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમદિ.
 જેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ.
 આહુ અત પદ્મતી અદાહુ મઝદા અહુરા,
 આએ પેદાશોમા ઓ હોરમજદ,
 મઝદાંમયા બૂદરિયા કેરેષ્વા;

મોતુ દાહપણને ખરકત ઉતપન્ન કર;
 રાઈતી તોઈ અપદ્મતી અહમત હયત અઈળી,
 તારી બક્ષેસથી ઓ અકળના ખાવીદ જે બદલો,
 હયત મીઝદેમ મવએથેમ ફદદાથા દયેનાખ્યો;
 મારા જેવા દીનદારોને આપ્યો છ તેટલોજ,
 મઝદા અહુરા અહયા હવો ને દાઈદી,
 ઓ હોરમજદ તૂ પોતે હમને આપ,
 અહમાઈયા અહુયે મનખ્યાઈયા;

આ દુન્યા તથા મીનાઈ દુન્યા માટે;
 તત અહયા યા તત ઉપા-જન્યામા,
 કે તેને લીધે હુ પોહયુ,
 તવયા હપેમા અપખ્યાયા વીસ્પાઈ યવે.
 તારી દાસ્તીને અશોધને હમેશ મુધી.
 દાઈદિ અત નેરાંશ મઝદા અહુરા

આપ રાસ્ત માણસો ઓ હોરમજદ
 અપાઉનો અપ ચિનંધહો, અઈદ્યુશ વાસ્યેંગ
 અગો અગોઈની ખાહેશ રાખનારા, આલાક મેહનત

દેરેમાઈ ઈઝાઈ બેઝવઈતે હખમઈને;
 લાખી આખાદી માટે મજબુત મિત્રાચારી માટે
 અહમઈખ્યાયા અહમા રફનંધહો, અથા
 હમને તથા હમોને ખુશાલ કરનારાને આપ, તેમજ
 ખચેતૂશ અથા વેરેઝેના અથા હખેમા ખ્યાત.
 ખેશીને તેમજ ધધાદારીને તેમજ દોસ્તોને થાવ.
 યાઈશ હિશ્યમઈદે અથા વે ઉતા ખ્યામા
 વળી આ હુ માગુ છુ તમારાથી કે થાઈ
 મઝદા અહુરા, અપવનો એરેખ્યા ઈશ્તેમ રાઈતી.
 ઝો હોરમજદ, અશો ખાલેશ સખાવતીને પસદ પડતો.
 ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પઈતી વંધહો,
 જે કોઈ હૈયાતોમાં આરાધણા કરવામા ઘણું ભલો છે,
 મઝદાઓ અહુરો વચેથા અષાત હયા;
 ઝો હોરમજદ તેને તૂ નહુ છે અશોઈને લીધે,
 યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદે.
 તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ

સ્તૂનો ગરો વહમેગ અહુરાઈ મઝદાઈ
વખાણુ તથા આદરમાન સાથની આરાધણા હોરમજદને,
અપાઈયા વહિરતાઈ, દદેમહિયા ચીખ્મહિયા
સૌથી ઉત્તમ અશોધને, અર્પણુ કરે છુ કબુલ કરે છું,
આયા આવએદયમહી.

ને જાહેર કરે છુ.

વોહૂ ખપથ્રેમ તોઈ મઝદા અહુરા અપએમા
તારી ભલી પાદશાહીને ઓ હોરમજદ, હુ પોહયુ

વીસ્પાઈ યવે; હુખપથ્રસતૂ ને ના વા નાઈરી વા,
હમેશ સુધી, તુ સૌથી સરસ પાદશાહ નર-નારી માટે છે,

ખપએતા ઉખોયો અધહવો હાતાંમ હુદાસ્તેમા.
ઓ પાદશાહ એઉદુન્યાના હૈયાતોમા સરસ દાહપણવાલા.

“હુમાઈમ શ્વા ઈઝેમ, યઝતેમ અર્ષધહાયીમ
સારા દાહપણવાલા તુ ખોદાને, આરાધણા રાસ્તી

દદેમઈદે; અથા તું ને ગયસયા અસ્તેન્તાઓ-
અર્પણુ કરે છુ, તેથી તુ મારી જીદગી ને શરીરના અવ્યવો

સયા ખ્યાઓ, ઉખોયો અધહવો. હાતાંમ
તરીકે થા, ઓ એઉ દુન્યાના હૈયાતોમાંના સૌથી

હુદાસ્તેમા ” (૨ વાર)

સરસ દાહપણવાલા.

હનએમાયા ઝએમાયા મઝદા અહુરા, શ્વહમી
હુ લાયક થાઉં ફતેહ પામુ ઓ હોરમજદ, તારી અદર

રફનહી દરેગાયુ; અએપાયા થવા એમવન્તસયા
ખુશાલ લાંબી છાંબી માટે, તૂ પર પ્રીતી રાખનાર હીંમત
બુયમા, રપોઈશયા તૂ ને દરેગેમયા ઉશ્તાયા
ખાધનાર થાઉં, ખુશી કરવો જોઈએ મને લાંબી આખાદીથી
હાતાંમ હુદાસ્તેમા.

ઓ હૈયાતોમાના સોથી સરસ દાહપણવાલા.

“શ્વોઈ સ્તઓતરસયા માંઘ્રનસયા અહુરા મઝદા,
તારી વખાણ કરનાર માથવાણી લણનાર ઓહોરમજદ,
અઓગેમ દએયા ઉસ્મહિયા વીસામ દએયા;
હુ પોતાને કહુ છુ પસદ કહુ છુ ને કબુલ ગખુછુ,
હુયત મીઝદેમ મવએથેમ ફદદાથા, દએનાખ્યો
જે ખદલો તેં આપ્યો છે મારા જેવા દીનદારોને

મઝદા અહુરા.” (૨ વાર)

ઓ હોરમજદ.

અહયા હવો ને દાઈદી, અહમાઈયા અહુયે
તેવોજ તૂ પોતે હુમને આપ, આ દુન્યા તથા
મનખ્યાઈયા; તત અહયા યા તત ઉપા-જમ્યામા,
મીનાઈ દુન્યા માટે, કે તેને લીધે હુમા પોહચીએ,
ત્વયા સરેમ અપેખ્યાયા વીસ્પાઈ યવે.
તારી અશોધની સરદારીને હુમેશ સુધી.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઈતી વંધહો,
જે કોઈ હૈયાતોમા આરાધણા કરવામાં ધણું લલો છે,

મઝદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા,
 ઓ હોરમજદ તેને તુ જાણે છે અશોધને લીધે,
 યાઓંધહંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદે.
 તેઓમાના નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ.
 “હુમતનાંમ હૂખતનાંમ હવરશતનાંમ, યદયા
 નેક વીચાર નેક શખુન નેક કામ, આ દુન્યા
 અન્યદયા વેરેઝયમ્નનાંમયા; વા વેરેઝનનાંમયા
 પેલી દુન્યા માટે કરનારાઓની, તથા કરી ગયલાઓની
 મહી અઈળી-જરેતારો, નએનએસ્તારો
 વખાણુ કરનારા, ને વીચાર કરનારા છીએ
 યથના વોહુનાંમ મહી.” (૨ વાર) યથા અહૂ
 જેમ ભક્ષા માણસોની કરીએ છીએ તેમ, જેવી હોરમજ-
 વઈરયો. ૪. અષેમ વોહૂ. ૩. યસ્નેમ સૂરેમ
 ની મરણ. સચાઈ નેઆમત છે. આરાધણાની એજ
 હપત ધહાઈતીમ અપવનેમ અપહે રતૂમ
 મતી હપતઘહાઈતી અદગીથી પવિત્ર અશોધના સરદારને
 યઝમઈદે, યેધહે હાતાંમ આઅત યેરને પઈતી
 વખાણુ છુ, જે હૈયાતોમા આરાધણા કરવામા ધણે
 વધહો; મઝદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા,
 ભલો છે, હોરમજદ તે તુ જાણે છે અશોધને લીધે,
 યાઓંધહંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદે.
 તેઓમાના નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ,

* નાઈસ્મી દયેવો ફવરાને મઝદયસ્નો,
 નાશ પામોદેવો એકરાર કરૂ છુ કે હોરમજદને પુજનાર,
 ઝરથુશત્રિશ વીદયેવો અહુર-કયેષો;
 જરથુશ્તી, દેવોથી દુર, હોરમજદી તરીકે ચાલનાર છુ;
 સ્તઓતા અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ,
 સ્તુતી કરનાર છુ અમશાસ્પદોની,
 યસ્તા અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ અહુરાઈ
 આરાધણા કરનાર છુ અમશાસ્પદોની તથા હોર-
 મઝદાઈ; અહુરાઈ મઝદાઈ
 મઝદની, હોરમજદ સાહેબ
 વધહને વોહુમઠતે વીસ્થા વોહૂ ચિનહમી,
 ભલા ભલાઈવાલાને તમામ નેઆમત લાગુ પાડુ છુ,
 અપાઉને રયેવઠતે ખરેનધઉહઠતે.
 જે અરો નુરમદ ખોરેહવાલો છે.
 યા ઝી ચીચા વહિશ્તા
 કારણ જે કાઈ સૌથી સરસ છે તે તેગુજ છે,
 યેધહે ગાઉશ યેધહે અષેમ,
 જેની દુન્યા છે જેની અશાઈ છે,
 યેધહે રઓઆઓ યેધહે રઓએબીશ
 જેની રોશનીઓ છે જેનો ચલકાત
 રોઈશ્વેન ખાત્રા.
 રોસનીઓ સાથ મલી ગયો છે.

* અહુરમઝદ મઠંન્યો સ્પેનિશત દાતરે ગએથનાંમ
 ઓ હોરમઝદ ગેળી વૃદ્ધી કરનાર પેદા કરનાર હાદમદ
 અસ્તવધતિનાંમ, અષાઉમ મીસ્વાનહે ગાતવો
 જેહાંત તથા કુદરતી હમેશ ગેહાનના પેદા કરનાર ઓ
 ખધાતહે; તાં યઝાઈ ખાઈશ નાંમેનિશ,
 અશો, તૂને યાદ કરે છુ તારા પોતાના નામોથી,
 દ્રુખષત્ય, વાંથવ્યો, અવિ-તન્યો, અષ-વહિશત,
 સદા હૈયાત, તોના કરનાર, સર્વ વ્યાપક, અરો સૌથી સરસ,
 વીર્ય વોહુ અષ-ચિથ્ર, ખ્રતુશ ખ્રતુમાઓ,
 તમામ નેઆમત અગોઈની અકળમદોમા અકળમદ,
 ચિસતિશ-ચિશતિવાઓ, સ્થાનો સ્પનધ-
 દાહપણવાળામા સરસ દાહપણવાળો. વૃદ્ધી કરનારામાં
 ઉહાઓ. અહુરો, સેવિશનો, ઇમત વીઢવએશતરો,
 ઘણો વૃદ્ધી કરનાર. જીદગી ખખશનાર, ફાયદો કરનાર,
 અવનેમન, હાતમરેનીશ વીર્ય હિષસ,
 દુશમન વગરના, અજીત, દામોને જાણનાર, તમામ
 અએષઝય, દાતો, મઝદાઓ.
 જોનાર, તદરોસ્તી ખખશનાર, પેદા કરનાર, મોહજાની.
 પાયુશય, દાતાય, શ્રાતાય, જનાતાય,
 ખયાવનાર, પેદા કરનાર, પોપણ કરનાર, જાણનાર
 મઠંન્યૂશય સ્પેન્તોતેમો, અએષઝયોતેમ,
 મીના વૃદ્ધી કરનાર, ઘણીજ તદરોસ્તી આપનાર,

(૪૯)

આથ્રવ આથ્રવતેમ. અહુર, અષવ-
આથ્રવનમાં સરસ આથ્રવન જાન અખશનાર, અશોમાં
અષવસતેમ, ખરેન ઘહ ખરેન ઘઉહસ્તેમ,
સૌથી સરસ અરો, ખોરેહવાલામાં સરસ ખોરેહવાલો,
પોઉરૂ-દરશત પોઉરૂ દરશતેમ, દૂરએ-દરશત
પુર જોનારામાં સૌથી સરસ પુર જોનાર, દુર જોનારામાં
દૂરએ-દરશતેમ. સ્પશત, વીત, દાત,
દુર જોનાર. નેગેહખાન, સર્વ વ્યાપક, પેદા કરનાર,
પાત, થ્રાત, ઝનાત ઝનોઈશત,
રખશાણુ કરનાર, પાળનાર, જાણુકારોમાં સરસ જાણુકાર
ફૂપૂમાઓ ફૂપૂપો-માંથ્ર, ઇસે-અષથ્રો
વૃદ્ધીમાં વૃદ્ધીવાલા માથ્ર ખનાવનાર, રાજ કરનારામાં
ઇસે અષથ્રયોતેમ, નાંમો અષથ્રો નાંમો
મરજીથી રાજ કરનાર, કીરતીથી રાજ કરનારામાં સરસ
અષથ્રયોતેમ. અધવિષ, વીધવિશ,
કીરતીથી રાજ કરનાર. નહી ડગનાર, ડગનારથી દુર,
પઈતિ—પાયુશ, ત્મએષો—તઉર્વાઓ, હથ્ર-
સરખી રીતે અચાવનાર, ખરાખીઓને તોડનાર, એકદમ
વન, વીસ્પ વન, વીસ્પ તશ, વીસ્પ
મારનાર, તમામને મારનાર, તમામ અચાવનાર, તમામ
ખાથ્ર, પોઉરૂ ખાથ્ર, ખાથ્રવાઓ. વેરેઝી સઓક,
રોશની, પુર રોશની, રોશનીવાલો. કામમાં ચળકતો,
૪૯

વેરેઝી સવાઓ, સૂરાઓ, સેવી—સેવિશ્ત,
કામમા ઉચોગી, શુરો, કાયદામા વણા કાયદો કરનાર,
અષ, બેરેઝ, ખપથ્રય ખપથ્રયોતેમો.

અશો, બુલદ, પાદશાહોમા મોટો પાદશાહ,
હુધાનુશ હુધાનુશતેમો, દૂરએ—સૂક.
દાહપણવાલામા સરસ દાહપણવાલો, હમેશનુ સાચ
તાઓસ્ય ઈમાઓ નાંમેનિશ.

દરનાર છે. આઐ તારા નામો છે.
કે વેરેઝેમ—જા થ્વા પોઈ સેગહા પોઈ હેન્તી,
કોણુ દુશમનને મારનારછે તારા પાસખાનીતા કલામોથી,
ચિથ્રા મોઈ દાંમ અહૂમખીશ રતૂમ ચીઝદી;
જાહેર રીતે મને બેઉ જાદગી માટે દાહડ્યા સરદાર દેખાડ;
અત હોઈ વોહૂ સેરઓપો જન્તુ મનંધહા,

ગરોપ બહા મન સાથ જાય છે,
મઝદા અહમાઈ યહમાઈ વષી કહમાઈચીત.
ઓ હોરમજદ જે ક્રોધને તૂ ચાહે છે તેને મારે.
નંમેમ કવએમ ખરેનો નંમો અઈરયેનેવએજહી,
નમાજ ક્યાની ખોરેહને નમાજ હરાનવેજને,
નંમો સઓકે મઝદધાઈતે નંમો અપે દાઈત્યયાઓ;
નમાજ હોરમજદના સઓકને નમાજ નદી વેહદાતીને,
નંમો અરેદુયાઓ આપો અનાહિતયાઓ,
નમાજ અરદવીસૂર નદી નીરમજને,

નમેમ વીસ્પયાઓ અપઓનો સ્તોઈશ.
તમાજ તમામ અશોની પેદાશને.

યથા અહુ વઈરયો. ૧૦. અષેમ વોહુ. ૧૦.
જેવી હોરમજદની મરણ. સચાર્ધ નેઆમત છે.

અહુનેમ વઈરીમ યઝમઈદે, અષેમ વહિશ્તેમ
અહુનવરને યાદ દરજી અરદીબેહુશત

અએશ્તેમ અમેષેમ રપેન્તેમ યઝમઈદે;
સૌથી સોહામણા અમશાસ્પતે યાદ કરે જી.

અમેમય શિમેમય અઓજસય વેરેથેમય,
હીમત આખાદી ચાલાકી કૃતેહ,

ખરેનસય જવરેય યઝમઈદે; “અહુરેમ મઝદામ
ખોરેહ તથા દૌવતને વખાણુ જી, હોરમજદ તુરમદ

રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ યઝમઈદે.” (૨ વાર)
વણાજ ખોરેહવાલાને આરાધુ જી.

યેંધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઈતી વંધહે,
જે કોઈ હયાતોમાં આરાધણા કરવામા ઘણા ભલો છે,

મઝદાઓ, અહુરો વએથા અષાત હયા;
ઓ હોરમજદ તેને તૂ જાણે છે અશોઈતિ લીધે,

યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદે.
તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણુ જી.

[ખાજમા પઢે] અહુરમઝદ ખોદાએ અવઝૂનીએ
ઓ હોરમજદ ખુદાવદ વૃદ્ધી કરનાર

(૫૨)

મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન હમા સર્દગાંન
માણસોની, માણસ જાતની સઘલી જાતની
હમખાયસ્તે વેહાંન; ઓએમ બેહદીન માઝદય-
તથા બધી લલી દીનની, હુ બેહદીન માઝદય-
સ્નાંન આગહી આસ્તવાની, નેકી રસાનદ
સ્નાનને આગાહી દીનદારી. ને નેકી પોહચાડો;
અએદૂન બાદ. [ગ્રંથ પઢે] યથા અહુ વર્ધરયો. ૨.
એ પ્રમાણે થાઓ. જેવી હોરમજદની મરજ.

“ યસ્નેમય વહમેમય અઓજસય ઝવરેય
ઈજશનેથી નીઆશથી બુલદીથી કૌવતથી
આફ્રીનામિ, અહુરહે મઝદાઓ રએવતો
વખાણુ હુ, હોરમજદ ગુરમદ

ખરેનધઉહતો.” (૨ વાર) અષેમ વોહુ. ૧.
ખોરેહવાલાને. સચાઈ નેઆમત છે.

“હઝધરેમ બએષઝનાંમ, બએવરે બએષઝ-
હજર ઘણી તદરોસ્તી, દસ હજર ઘણી
નાંમ.” (૩ વાર) “જસ મે અવ વહે મઝદ.” (૩ વાર)
તદરોસ્તી. પોહચ મારી મદદે ઓ હોરમજદ, તથા

અમહે હુતાશતહે હુરઓધહે વેરેશ્નમહે
ઓ અમ નેક બુખસુરત ઓ બેહરામ ઈજદ
અહુરધાતહે, વનઈનત્યાઓસય ઉપરતાતો
હોરમજદના ખનાવેલા, ઓ વનઈનતી ઉપરતાત

સ્પેન્તહેય આર્મતોઈશ. આર્મઈતિય સ્પેન્તય
ને ઓ સ્પદારમદ. સ્પદારમદની મારફતે
અએષાંમ ત્પએષો સચિન્દયદેવેમ; પઈરિ

તએાની ખરાબીએાને કાપી નાખુ; તેએાની
ઉપિ વારયદેવેમ; હાંમ ગવ નિદરેઝયદેવેમ
અકળને ઢાકી નાંખુ, બેડે હાથને સાથે બાંધુ
હાંમ ઝન્વ ઝેમખ્યદેવેમ, અઈપિ દેરેઝવનેમ
ધુતણેને સાથે છુડ, તથા બેરી
દેરેઝવયદેવેમ. કત અપવ મઝદ વનત દૂવન્તેમ?
ધાણુ. શુ અશો ઓ હોરમજદ મારે દરવદને ?
અપવ વનત દુઝિમ અપવ વનત દૂવન્તેમ.
અશો મારે દરજને અશો મારે દરવદને.
ઉપિ અહુરહે મઝદાઓ યઝમઈદે, દરેશ્રાઈ
હોરમજદની હુશીયારીને વખાણુ છુ, સમજવા
માંશ્રહે સ્પેન્તહે; ખતૂમ અહુરહે મઝદાઓ
માથ સ્પેન્ત, હોરમજદની અકળને
યઝમઈદે, મરેશ્રાઈ માંશ્રહે સ્પેન્તહે;
વખાણુ છુ, યાદ કરવા માથ સ્પેન્ત;
હિઝવાંમ અહુરહે મઝદાઓ યઝમઈદે,
હોરમજદની જખાંતને વખાણુ છુ,
ફવાકાઈ માંશ્રહે સ્પેન્તહે; અઓમ ન્માને
લણુવા માંશ્ર સ્પેન્ત; આ ધરમાં
૫૩

યજ્ઞમધદે પઠતિ અસનિ, પઠતિ ખપકુને
 વખાણુ છુ દરેક દીવસ તથા દરેક રાતે
 યસો—બેરેતાબ્યો ઝઘોશ્રાબ્યો. આચત
 યજ્ઞશને માટે લઈ ગયલી ભેટાથી. ત્યારે જર-
 અઘોખ્ત ઝરથુશ્વો ઉપ શ્વા અઝેમ મધરે અનુદ-
 છુસ્તે કહ્યુ ઝો ગુનેહગાર તુ ને જમીન અદર
 ધયાત, સ્પેન્તયાઓ આર્મતોઈશ દોઈશ્રાબ્ય
 દખાવીશ. સ્પદારમદની બે આખથી ગુનેહગાર
 અવાસાયત મધર્યા. “હઝધરેમ બએષઝનાંમ,
 અશક્ત થઈ ગયો. હજાર ઘણી તદરોસ્તી,
 બએવરે બએષઝનાંમ. ” (૩ વાર) અહે નર્શ
 દશ હજાર ઘણી તદરોસ્તી. ને અશો માણસના
 અષઓનો ક્રવધીમ યજ્ઞમધદે, યો ફેરદોસી તૂષી
 ફેરોહરને યાદ કરે છુ, જેઓ ફેરદોસી તૂષી
 નાંમ.* ક્રવરેત ગઓકેરેનહે સૂરહે મઝદધાતહે,
 નામના હતા. ચાહુ છુ સૂરા હોરમજદના સફેદ હોમને,
 ગઓકેરેનેમ સૂરેમ મઝદધાતેમ યજ્ઞમધદે.
 સફેદ હોમ સૂરા હોરમજદના ખનાવેલાને વખાણુ છુ.
 “ઉપિ અહુરહે મઝદાઓ યજ્ઞમધદે, દરેશ્રાઈ
 હોરમજદની હુશીયારીને વખાણુ છુ, સમજવા
 માંગ્રહે સ્પેન્તહે; ખતૂમ અહુરહે મઝદાઓ
 માશ્ર સ્પેન્ત, હોરમજદની અકળને

(૫૫)

યઝમઘદે, મરેઘાઈ માંઘહે રપેન્તહે;
 વખાણુ છુ, યાદ કરવા માથ રપેન્ત,
 હિઝવાંમ અહુરહે મઝદાઓ. યઝમઘદે,
 હોરમજદની જખાનને વખાણુ છુ.
 ફવાકાઈ માંઘહે રપેન્તહે; અઓમ ન્માને
 ભણવા માથ રપેન્ત, આ ધગ્મા
 યઝમઘદે પઘતિ અસનિ, પઘતિ ખપફને
 વખાણુ છુ દરેક દીવસે, તથા દરેક રાતે
 યસો બેરેતાબ્યો ઝઓશ્રાબ્યો. અષેમ
 યજ્ઞને માટે લઈ ગયલી બેટાથી. મચાઈ
 વોહૂ" ૧. (૩ વાર)

નેઆમત છે.

દામીમ યઝમઘદે યાંમ આર્મઘતિમ રપેન્તાંમ,
 દાહપણુને વખાણુ છુ જે આખાદીવાલી સપૂર્ણ મનશની
 થેહે દાઘે અષહેય અષઓનાંમ અષ-પઓઘ-
 છે, જેની ઉતપત્તિ અરોઘની અશોની અ દર સોંથી સરસ
 રયનાંમચ દામનાંમ. અએતત દ્વિમ વીસ્પનાંમ
 અશો પેદારાની છે. આ બધુ તે સર્વમા સૌથી ચઢતાને
 મઝીશ્તેમ દઝદયાઈ, અહૂમચ રતૂમચ યિમ
 અર્પણ કરવા માટે છે, અહૂ તથા રતૂ કે જે
 અહુરેમ મઝદાંમ;
 હોરમજદ છે તેને;

સ્નથાઈ અધરહે મઠન્યેઉશિ દૂવતો, સ્નથાઈ
હથીયાર ઉચકુ દુરત હારેમન સામે, હથીયાર ઉચકુ
અએષમહે ખરી દૂઓશ; સ્નથાઈ માઝઈન્યનાંમ
એશમ હથીયારવાલા સામે, હથીયાર ઉચકુ માજદરાંનના
દએવનાંમ, સ્નથાઈ વીસ્પનાંમ
દવો સાંમે, હથીયાર ઉચકુ તમામ

દએવનાંમ વરેન્યનાંમચ દૂવતાંમ.

દવો સાંમે, ગીલાનના દરવદો સાંમે.

[ખાજમાં પડે] શેકસ્તેહ ધનામેન્યો, ખર અહે-
તુડેલો થાઓ ધનામીનો, હેરેમન

રેમન લેઆનત સદ હજર ખાર. [પ્રગટ પડે]

ખર લેઆનત હોજો સો હજર ઘણી.

કદથાઈ અહુરહે મઝદાઓ રએવતો ખરેનધઉ-
(આ બધુ છે.) વૃદ્ધી કરવા હોરમજદ નુરમદ ખોરેહ-

હતો, કદથાઈ અમેષનાંમ રપેન્તનાંમ; કદથાઈ

વાલાની, વૃદ્ધી કરવા અમશાસ્પદાની, વૃદ્ધી કરવા

તિશાએહે સ્તારો રએવતો ખરેનધઉહતો,

તેશતર સેતારા નુરમદ ખોરેહવાલાની,

કદથાઈ નર્શ અપઓનો; કદથાઈ વીસ્પનાંમ

વૃદ્ધી કરવા અશો નરોની, વૃદ્ધી કરવા તમામ

રપેન્તહે, મઠન્યેઉશિ દામનાંમ અપઓનાંમ.

રપેનામીનાની અશો પેદાશની.

યથા અહુ વઠરિયો. ૨.

જેવી હોરમજની મરણ.

* વધહુય વધહુયાઓસય આક્રીનામિ
 નેક માણસો તથા નેક બાઈઓને વખાણુ છુ,
 વીરપયાઓ અપઓનો સ્તોઈશિ, હૃદય્યાઈય
 તથા તમામ અશોની પેદાશને, જે હાલ છે
 જવાંઈથ્યાઈય બુધ્યાંઈથ્યાઈય. અપીમ
 આગલ થઈ ગઈ તથા હવે પછી થાશે. અશીશવધ
 રાસેન્તીમ દરેધો-વારેશ્મનેમ, મિષાયિમ
 મદદે પોંહયનાર ઘણુજ રક્ષણુ કરનાર છે, દાસ્ત છે
 હવે અઈવિષાયિમ; મિષાયિમ આક્રસાઓંધ-
 પાતે સાથે ચાલનાર છે, દાસ્ત શીબામણુ આપનાર
 હઈતીમ, બરેન્તીમ વીરપાઓ બએષજઓ,
 ઉપાયો રાખનાર છે તમામ તદરેસ્તીના,
 અપાંમય ગવાંમય ઉર્વરનાંમય. વધહુશ
 પાણીના ગાય દારના ને ઓરવરોના. લલો શરોપ
 સ્તઓષો મિતયતુ, અપિશ વધઉહિ ઈધ મિથ્નતુ;
 અહિ મુકામ કરે, લલો અશીશવધ અહિ રહે.
 અપિશ વધઉહિ રામયત ઈધ ઉપ ઈમત ન્માનેમ,
 અશીશવંધ સુખ બક્ષે આએ ધરમાં જે
 યત આહુઈરિ યત હઓમહે અપવજ ધહો.
 હોરમજની તથા જે હોમ અશોઈનાકૌવત આપનારહે છે.

વધઉઠીશય અધાઓ વધઉઠીશય અધ્યો
 સારાં ખેરાતના કામો સારાં અશોઈના કામો
 હુપઉર્વાઓ વહેહીશ, અપરાઓ રાસેન્તીશ
 ચઢતે દરજેના ધણા લલાં છે, પાછળથી મદદ લાગનારાં
 દરેધો-વારેશ્મનો. યથ નો મઝીશતાઓસય
 લાંબો-ખચાવ કરનાર છે. મને સૌથી મોટી
 વહિશતાઓસય સ્વચેશતાઓસય, અપયો
 સૌથી સરસ, સૌથી ગ્રેષ અશોઈ
 એરેન્વન્તે. અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ યસ્નાઈચિ
 મલો. અમશાસ્પદાની ઈજશને કરૂ છુ આરાધણા કરૂ છુ
 વહમાઈચિ ખપનઓગ્રાઈચિ ફ્રસસત્યએચ, ફ્રદથાઈ
 ખુશાલ કરૂ છુ, કીરતી ગાઉ છુ, આ ધરની આખાદી
 અહે ન્માનહે; ફ્રદથાઈ વીસ્પયાઓ અપઓનો
 માટે, તમામ અશો પેદાશની આખાદી માટે, તમામ
 સ્તોઈશિ, હમિશનેએ વીસ્પયાઓ દ્રવતો
 દરવદ પેદાશની સામે થવા માટે. કીરતી
 સ્તોઈશિ. સ્તવસ અષા, યે હુદાઓ યોઈ હેન્તી.
 ગાઉ છુ ઓ અષા, જેઓ સરસ દાહપણવાલા જેઓ છે.
 વસસય તૂં અહુરમઝદ ઉશ્તાય, ખપએષ
 મરજ પ્રમાણે તૂં ઓ હોરમઝદ સુખથી રાજકર,
 હવનાંમ દામનાંમ. વસો આપો વસો.
 તારી પોતાની પેદાશપર. પાણીઓ ઉપર

(૫૯)

ઉર્વરાઓ, વસો વીર્ય વોહૂ અપ-ચિત્ર;
ઓરવરો ઉપર, તમામ અશે તોખમની નેઆમત પર;
ખપયમનેમ અખવનેમ દાયત, અખપયમનેમ
રાજ કરનાર અશેને ઠેડવ, રાજ કરનારો ન કર દરવંદને,
દ્રવન્તેમ. યથ નો આઓંધહાંમ પાતો મનાઓ

જેથી માદ્ર મન ખુશી ભરેલુ થાય
વહિશતો ઉરવાંનો, ખાગ્રવધતીશ તન્વો હેન્તો
સરસ રવાન થાય, નુરમદ તન થાય
વહિશતો અધહુશ;

સૌથી સરસ દુન્યા લાયક થાઉં,
આકાઓસચોઈત આહૂઈરે મઝદ ઝસેન્તાંમ.
બેહશતલુ સુખ ઓ હોરમજદ હમને પોહચો.
“અપ વહિશત અપ સચેશત દરેસામ શ્વા,
સૌથી સરસ અશોધએ શ્રેષ્ઠ અશોધએ તૂને બેહ,
પઈરિ શ્વા જમ્યામ હમેમ શ્વા હખમ.” (૩ વાર)
તારી નજદીક આઉં તારી દાસ્તીને પોહચુ.

ચેધહે હાતાંમ આચત ચેસ્ને પઈતિ વધહે,
જે કોઈ હૈયાતોમાં આરાધણા કરવામા ઘણો ભલો છે,
મઝદાઓ અહુરો વચેથા અષાત હયા;
ઓ હોરમજદ તેને તૂ બહુ છે અશોધને લીધે,
યાઓંધહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યઝમઈદે.
તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણું હું.

*યાનીમ મનો યાનીમ વચો, યાનીમ ધ્યયોથ-
ખરકત આપનારાં છે વીચાર કલામો, તથા કામો
નેમ અપઓનો ઝરથુસ્રહે.

જે અશો જરથુશતના છે.

ફેરા અમેષા સ્પેન્તા ગાથાઓ ગેઉર્વાઈન,
અમશાસ્પદાએ ગાથાને કબુલ રાખ્યા છે.
નેમો વે ગાથાઓ અપઓનીશ.

નમાજ તમેને ઓ પવિત્ર ગાથા.

“અત થવા મેનગહી પઓઉરવીમ,

તૂને ગણ્યો છે સર્વથી પેહલો,

મઝદા યેઝીમ સ્તોઈ મનધહા;

ઓ હોરમજદ પાઠ મનશનીધી હમેશ પુજવા લાયક,

વધહેઉશ પતરેમ મનધહો,

ઓ લલા મનના પીતા,

હયત થવા હેમ અષમઈની હેનઅમેમ;

મે તૂને મારી આંખમા રાખ્યો છે, *

હઈથીમ અપહયા દાંમીમ,

ઓ રાસ્તીના ખરા મૂળ,

અધહેઉશ અહુરેમ ધ્યયોથનએપૂ.” (૨ વાર)

ઓ દુન્યાના કામોપર સાહેબી ભોગવનાર.

યસ્તા મન્તા પચ્ચોડિયો,
 જે વીચાર કરનાર સૌથી પેહલો છે,
 રચોચેખીશ રોઈથ્વેન ખાત્રા;
 જે રોશનીઓ તથા ચલકાત સાથે મલી ગયો છે;
 હવે ખરથવા દાંભિશ,
 જે પાતે અકળથી પેદા કરનાર છે,
 અષેમ યા દારયત વહિશ્તેમ મનો;
 જેઓ રાસ્તી ઉત્તમ વીચારને ટેકો આપે છે,
 તા મઝદા મર્ધન્યૂ ઉદ્ધયો,
 તેઓને ઓ હોરમજદ તૂ આખાફ કરે છે,
 યે આ નુરેમચીત અહુરા હામો.
 તૂ હમેશા એક સરખો છે ઓ હોરમજદ.
 થવોઈ અસ આર્મઈતિશ,
 તારીજ છે સપૂર્ણ મનશની,
 થવે આ ગેઉશ તથા અસ ખરતૂશ;
 તારીજ છે કુદરતને બનાવવાની અકળ,
 મર્ધન્યૂશ મઝદા અહુરા,
 ઓ ગેખી માહજાની સાહેબ;
 હયત અખ્યાઈ દદાઓ પથાંમ;
 તેને માટે તે માર્ગ સુકરર કયો છે,

વાસ્તરયાત વા આઈતે,
 જેઓ ઉદોગથી ચાતાની જીદગી ગુજરે,
 ચે વા નોઈત અંધહુત વાસ્રયો.
 તથા જેઓ દુન્યામા ઉદોગી ન હોય.
 મઝદાઓ દદાત અહુરો,
 ઓ હોરમજદ તૂ ખક્ષ,
 હઉર્વતો અમેરેતાતસયા;
 ઓ ખોરદાદ ઓ અમરદાદ
 ખૂરોઈશ ઓ અપખ્યાયા,
 ઓઆદી ઓ અપ,
 ખા પઈથ્યાત ખપથ્રહયા સરો;
 હકુમત ઓ શહેરેવર,
 વધહેઉશ વઝઢવરે મનધહો,
 ને ઓ ખહમન સુખ,
 હયતયા મોઈ ખ્યાત વાખ્ષ અએષો.
 જેથી મારો શખુન મોરાદ પામેલો થાય.
 ચે થવત મઝદા અસ્તુશ્તીમ,
 તારી આગલથી ઓ હોરમજદ નાફરમાનીને
 અકેમયા મનો યઝાઈ અપા;
 ખદ મનશનીને ખદગીથી દૂર કરે,

ખએતેઉશયા તરેમઈતીમ વેરેએન—,
 મારા ખેશી સાથની ટુદી,
 ખ્યાયા નજદિશતાંમ દુએમ;
 સાથે કામ કરનાર સાથની ઠગાઈ,
 અંઈરયમનસયા ન દેન્તો, ગેઉશયા
 તાબેદાર તરફનો તીરસકાર, ગાયઢોરના
 વાસ્ત્રાત અચિશેમ મન્તૂમ.
 ઘાસચારા ખાએની ઘણીજ બેદરકારી, (ખદગીથી દુર ઠર).
 યસ્તે વીરપે મઝીશેમ,
 ઓ ખધામા સૌથી ઐષ,
 સેરઓષેમ જખ્યા અવંધહાને;
 તારા શરોષ ઇજદને અરજ કરી બોલાઈકુ,
 અપાનો દરેઘો—ઝયાઈતીમ,
 કે મને હાસલ કરાવ લાખી જદગી,
 આ ખપથ્રેમ વધહેઉશ મન ધહો;
 આ નેક મનશનીના રાજ્યમા;
 અપાત આ એરેઝુશ પથે યએષુ,
 તથા રાસ્તી ને નીતીના મારગો તરફ પોંહયાડ,
 મઝદાઓ અહુરે પએતી.
 ન્યા હોરમજદ રહે છે.

યે ઝઘોતા અષા એરેજુશ હવો,
 હુ પરશતેશ કર હુ રાસ્તીથી ખાલેસીથી,
 મન્યેડિશ આ વહિશતાત કયા;
 ઘણીજ નેક નેયતથી તુંને યાદ કર હુ,
 અહમાત અવા મન ધહા યા,
 તેથી મુરાદ મુજબ
 વેરેજ્યેઈદયાઈ મનતા વાસ્તયા;
 પાર પાડુ ધારેલુ કામ;
 તા તોઈ ઈઝયા અહુરા મઝદા,
 તે તારાથી માગુ હુ ઓ હોરમજદ,
 દરશતોઈશ્યા હેમ પરશનોઈશ્યા.
 તારા દર્શન ને તારી પરશતેશ.
 ફો-મોઈ ફો ઈઝદુમ અરેથા,
 તુ મને જણાવ મૂળ નેમ,
 તા યા વોહૂ પવાઈ મન ધહા;
 જેથી તારી નેક નેયતથી;
 યસ્નેમ મઝદા ખપમાવતો અત,
 આરાધણા કર ઓ હોરમજદ અંત કરણથી,
 વા અષા સ્તઓમ્યા વચાઓ;
 તારી કીરતીના શખુનો જારી રાખુ;

દાતા વે અમેરેતાઓસરા,

આપ તૂ આ દુન્યાનું સુખ ને

ઉતયૂર્ધતી હઉર્વતાસ દૂઓનો.

મીનાઈ અમરપણાની જાડુકની બક્ષેસ.

વીસ્પાઓ સ્તોઈ હુઝીત્યો યાઓઝી,

તમામમુખીજીનીહાસતો જે ભોગવવામાઆવીહતી,

આઓંધહરે યાઓસચ્યા હેન્તી;

તથા જે ભોગવવામા આવે છે,

યાઓસચ્યા મઝદા બવઈન્તી,

તથા ઓ હોરમજદ જે ભોગવવામાં આવશે,

શ્વહમી હીશ જઓષે આબખષોહવા;

તે તારી મોહખતમા ખચીત હમને બક્ષ,

“ વોહુ ‘ઉખધ્યા મનઘહા ખપથ્રા

મજખુત કરો ઓ બહુમન ઓ શેહરેવર

અષાચ્યા ઉશ્તા તનૂમ. ” (૩ વાર)

ઓ અષ આખાદીથી મારા તનને.

[ખાજમાં પઢે] શેકસ્તેહ ધનામેન્યો, બર અહેરેમન

વુટેલો યાઓ ધનામીનો, હેરેમન પર

લેઆનત સદ હઝાર બાર. [પ્રગટ પઢે]

લેઆનત સો હજાર ઘણી હાજો.

“ યે સેવિશ્તો અહુરો,

અઓ કાયદો કરનાર જીવગી બક્ષનાર,

મઝદાઓસયા આર્મઈતિશયા;
 ઓ માહુજાની સપૂર્ણ મનશની,
 અષેમયા ક્રાદત-ગએથેમ,
 ઓ અષ દુન્યાની આખાદી કરનાર,
 મનસયા વોહૂ ખષથ્રેમયા;
 ઓ બહુમન ને શેહરેવર,
 સ્ત્રઓતા મોઈ મેરેઝદાતા-મોઈ,
 સાંભલો મને દયા કરો મારીપર
 આદાઈ કહયાઈચીત પઈતી." (૩ વાર)

દરેક ઠામ માટે
 ઉસ મોઈ ઉઝારેશ્વા અહુરા,
 તુ મને મદદ કર ઓ હોરમજદ,
 આર્મઈતિ તેવીષીમ દસ્વા;
 મનશની તથા કૌવત આપ,
 રપેનિશતા મઈન્યૂ મઝદા,
 ઓ વૃદ્ધિ કરનાર મીનો હોરમજદ,
 વંધહુયા ઝવો—આદા;
 નેઆમતમાં બદગીના બદલો,
 અષા હોઝો એમવત,
 સચાઈ જોર હીમત,
 વોહુ મનંધહા ફેસેરતૂમ.
 નેક મનશની તથા સરદારી (આપ).

(૧૭)

રફેઘાઈ વોડિં ચપાને,
ખુશાલી પુરતી રીતે ચાખવા માટે,
દોઢધીમોઈ યા-વે અબિક્રા;
આપ મને ચોકસ રીતે,
તા ખપગ્રહયા અહુરા યા,
આ હોરમજદ શેહરેવરના તથા,
વધહેઉશ અપિશ મનધહો;
ખહમનના (લલા મનના) આશીરવાદો,
ફો સ્પેન્તા આર્મઈતે,
આ સ્પેન્ત આર્મઈતી,
અપા દઝેનાઓ ફદખ્યા.
રાસ્તીથી દીનના ફરમાનો શીખવ.
અત રાતાંમ (ફલાંન)
ફેદા કંઝ છુ હુ (લણુનાર)
તનવસચીત ખખ્યાઓ ઉશતનેમ
તનનો પોતાનો જાન,
દદાઈતી, પુઉર્વાતાતેમ મનધહસયા
તથા નેક મનશનીની ઉત્તમતા,
વધહેઉશ મજદાઈ;
હોરમજદને માટે,
ખ્યઓથનહયા અપાઈ યાયા,
કામની સતા રાસ્તી માટે (ફેદા કંઝ છુ),

ઉપ્પ—ખ્યાયા સેરઓષેમ ખપથ્રેમચા.
 દીનના કલામ માટેની તાબેદારી (રાન્તી માટે ફેદા કરે છુ).
 અત તોઈ આતરેમ અહુરા,
 તારા આતશને ઓ હોરમજદ
 અઓઝોંધહવન્તેમ અષા ઉસેમહી;
 બેરાવર અષ મારફતે પસદ કરે છુ,
 અસીશતેમ એમવન્તેમ સ્તોઈ,
 જે સૌથી તેજ હીમત આપનાર
 રપેન્તેમ ચિથ્રા-અવધહેમ;
 ખુશી કરનાર ને ધણી રીતે મદદ કરનાર છે,
 અત મજદા દઈખિખ્યન્તે જસ્તા,
 ઓ હોરમજદ તે દ્વેષ રાખનાર કીનો રાખનાર
 ઈશ્નાઈશ દેરેશતા અએનધહેમ.
 માણસને કૌવતે કરી મજબુત પકડનારો છે.
 ચેઝી અથા સ્તા હઈથીમ,
 બે એ પ્રમાણે ખરેખર છે,
 મજદા અષા વોહુ મનધહા;
 કે તુ હોરમજદ રાસ્તી નેક મનશનીતે લીધે છે,
 અર્ત તત મોઈ દક્ષેમ દાતા,
 તો મને એવી ખસારત કર
 અહયા અધહેઉશ વીરપા મએથા;
 કે આ દુન્યામાં તમામ જીંદગી સરસ ગુજાર,

યથા વાઓ યજ્ઞસયા ઉર્વાઈકયાઓ,
તેમજ તારી પરશતેશ કંઠ લક્ષ્મી કંઠ
સ્તવસ અયેની પઈતી.

કીર્તી ગાઈ ને નજદીક પોહ્યુ.

* “ઉશ્તા અહમાઈ યહમાઈ ઉશ્તા કહમાઈચીત,
આખાદી તેને જેનાથી સુખ મહે ખીજાંમાને,
વસે-ખપયાંસ મઝદાઓ;

ઓ મરજી મુજબ રાજ કરનાર હોરમજદ

દાયાત અહુરો ઉતયૂઈતી તેવીધી,

ખદો તદેરેસ્તી ને કૌવત,

ગન તોઈ વસેમી અષેમ દેરેદયાઈ તત;

તે ખચીત તારી પાસથી માગુ છુ અગોઈ પકડવાને,

મોઈ દાઓ આર્મઈતી રાયો અધીશ,

મને ખદો ઓ આરમઈતી આખાદી આશીરવાદો

વધહેઉશ ગયેમ મનંધહો. ” (૨ વાર)

ને લલા મનની જીદગી,

અતયા અહમાઈ વીરપનાંમ વહિરેમ;

ખચીત તેને ખધામાં સૌથી સરસ ગણુ છુ,

ખાઓયા ના ખાગ્રેમ દઈદીતા,

જે કીરતીવાલો શખસ કીરતી જાલવિ શકેછે,

શ્વા ચીચીશ્વા રપેનિશ્તા મઈન્યૂ મઝદા;

તારો જાહેર દેખાવ દે વૃદ્ધો કરનાર મીનો હોરમજદ,

યે દાઓ અપા વધહેઉશ માયાઓ મનધહો,
 તૂ બક્ષ રાસ્તી તથા નેક મનશનીની દાલત,
 વીસ્પા અચારે દરેગો-જ્યાતોઈશ ઉર્વાદધહો
 બધા દહાડા લાખી જીદગીવાલા પ્યારથી બક્ષ.
 અત ધ્વા મેંગહાઈ તખમેમયા સ્પેન્તેમ મઝદા;
 ખચીત તૂનેજ ગણીશ સર્વ શક્તીમાન આખાદી કરનાર,
 હયત તા ઝસ્તા યા-તૂં હરૂપી અવાઓ,
 કારણ તેજ હાથથી તૂ આશીરવાદ પાથરે છે.
 યાઓ દાઓ અપીશ દ્રેગવાઈતે અષાઉનએચા;
 જેથી મદદ આપેછે પાપી તેમજ અશોને,
 થવા હયા ગરેમા આથો અપા અઓઝધહો,
 તારા આતશના પ્રતાપ માગકે આ અશોઈ રાખનાર
 હયત મોઈ વધહેઉશ હજે ઝીમત મનધહો.

મને ભલા મનનું કોવત મલો.
 સ્પેન્તેમ અત થવા મઝદા મેંગહી અહુરા;
 આખાદી કરનાર તૂને ખચીત ગણ્યોછે આ હોરમજદ,
 હયત થવા અંધહેઉશ જંથોઈદરેસેમ પઓઉવીંમ;
 જ્યારે તૂને દુન્યાની પેદાશોમા સૌથી ચઢતો જોયો ત્યારે;
 હયત દાઓ ખ્યઓથના મીઝદવાંન યાચાઉખ્યા;
 જે આપનાર છે કામનો બદલો વચન પ્રમાણે,
 અકેમ અકાઈ વધઉહીમ અપીમ વધહઓવે,
 ખુરાને ખુર તથા ભલાને સારા આશીરવાદ,

થવા હુનરા દામોઈશ ઉર્વએસે અપેમે,
 તારા ઇનસાફ મુજબ પેદાશની છેવટ મુધી,
 અત અહુરા હવે મઈન્યૂમ (ફલાન)
 અએ મીનો હોરમજદ તૂને હુ (લાલુનાર)
 વેરેન્ટે મઝદા, યસ્તે ચિશયા સ્પેનિશ્તો;
 આદરમાનથી જોઉં છું, તેમ કોઈથી કરશે આખાદી કરનાર,
 અસ્તવત અપેમ ખ્યાત ઉશનાના અઓઝંગહવત;
 રાસ્તી પુર તેજથી જોરાવર તથા ગાલેખ થાઓ,
 ખેંગ-દરેસોઈ ખપશોઈ ખ્યાત આમઈતિશ,
 સુરજના જેવી પાદશાહીમા આમઈતી મુકામ કરે,
 અધીમ ખ્યઓથનાઈશ વોહૂ દઈદીત મનઘહા.
 અરોઈ કામ મુજબ તથા લતુ મન ખક્ષા.
 તત થવા પેરેસા એરેશ-મોઈ વઓયા અહુરા;
 તમને હુ પૂછુ છું તે હમને ખરૂં કેહજો આ હોરમજદ,
 કથા અધહેઉશ વહિશ્તહયા પઓઉરવીમ,
 કોણુ છે દુન્યાનુ સોથી સરસ મૂળ,
 કાથે સ્પર્ધયાઈ યે ઈ પઈતિષાત;
 કેવી રીતે ફાયદા મલે જે કોઈ કબુલ રાખે (અહુને),
 હવે ઝી અપા સ્પેન્ટો ઈરિજ્તેમ વીસ્પોઈખ્યો
 તૂ પોતે રાસ્તીથી આખાદી કરી ખરાખી સઘલાઓથી દુર
 હારો, મઈન્યૂ અહૂમખીશ ઉર્વથો મઝદા.
 કરનાર છે, આ મીનો હોરમજદ જેઉં દુન્યામાં તૂ દોસ્ત છે.

તત ઇવા પેરેસા એરેશ-મોઈ વચોઆ અહુરા;
તમને હુ પૂછુ છુ તે હમને ખર કેહજો આ હોરમજદ;
કસ્ના જાંથા પતા અપહયા પોઉર્યો,

કોણ છે પેદા કરનાર પીતા સૌથી પહેલા રાસ્તીના,

કસ્ના ખેંઝ સ્તરેમયા દાત અધવાનેમ;

કોણ સુરજ સેતારાનો માર્ગ મુકરર કીધો;

કે યા માઓ ઉખળ્યેઈતી નેરેફસઈતી ઇવત,

કોણ જોનાથી માહુતાખ વધેછે ને ઘટેછે-તે તૂજ,

તાચીત મજદા વસેમી અન્યાઆ વીદુયે.

આ હોરમજદ આ તથા ખીજુ જાણવાની ખાહશ રાખુજુ.

તત ઇવા પેરેસા એરેશ-મોઈ વચોઆ અહુરા;

તમને હુ પૂછુ છુ તે મને ખર કેહજો આ હોરમજદ;

કસ્ના દેરેતા જાંમયા અદે નખાઓસયા,

કોણ છે જમીન તથા આનમાનને ટેકાવી રાખનાર

અવ પસ્તોઈશ; કે અપો ઉર્વરાઓસયા;

નીચે પડી જવાથી, કોણ પાણી આરવરે (પેદા કીધાં);

કે વાતાઈ ઢવાંનમઈબ્યસયા યઓગેત આસુ,

કોણ પવન તથા વાદળાને ઝડપ બક્ષી;

કસ્ના વંધહેઉશ મજદા દામિશ મનંધહો.

કોણ આ હોરમજદ ભલા મનનો પેદા કરનાર છે.

તત ઇવા પેરેસા એરેશ-મોઈ વચોઆ અહુરા;

તમને હુ પૂછુ છુ તે હમને ખર કેહો આ હોરમજદ;

કે હવાપાઓ રઓઆઓસયા દાત તેમાઓસયા,
ક્યા કારીગરે રોશનીઓ તથા બંધારે બનાવ્યુ;

કે હવાપાઓ ખફનેમયા દાત ઝઓમાયા;
ક્યા કારીગરે હંધ તથા જાગૃતી બનાવી;

કે યા ઉષાઓ અરેમ-પિધવા ખષપાયા,
કોણે સવાર ખપાર ને રાત પેદા કીધી;

યાઓ મનોશ્રીશ ચંઝદોંગ હવનતેત અરેથહયા.
જે ધરમગુરને ફરજખાએ યાદ આપનાર છે.

તત દવા પેરેસા એરેશ-મોઈ વઓઆ અહુરા;
તમને હુ પૂછુ છુ તે હમને ખરૂ કહેજો ઓ હોરમજદ;

કે બેરેખ્યાંમ તારત ખષત્રા મત આર્મઈતીમ,
કોણે બુલદ દરજ સાથ પ્યારી આરમઈતીને બનાવી,

કે ઉઝેમેમ ચોરેત બ્યાન્યા પુથ્રેમ પિથ્રે;

કોણે દુરઅદેશીથી પ્યારે કીધા દીકરે બાપને,

અઝેમ તાઈશ થવા ફફને અવામી મઝદા,
અ તારેથી જાણીતો થવા ઈચ્છુ છુ ઓ હોરમજદ,

સ્પેન્તા મઘન્યૂ વીસ્પનાંમ દાતારેમ

આખાદી કરનાર જેખી તમામ ખસકત પેદા કરનાર.

તત થવા પેરેસા એરેશ-મોઈ વઓઆ અહુરા;
તમને હુ પૂછુ છુ તે હમને ખરૂ કહો ઓ હોરમજદ;

કયા મઝદા જરેમ ચરાની હયા ખષમત,

કેવી રીતે ઓ સાહુબ મોહબતનું આકર્ષણ તારેથી ખેંચુ,

આસ્કેતીમ ખપમાકાંમ,
 થા તારી સપૂર્ણતાને કેમ પોંહ્યુ,
 હયતયા મોઈ ખ્યાત વાખખ અએષો;
 જેથી મારો શખુન મોરાદ પામેલો થાય,
 સરોઈ બુઝદયાઈ હઉર્વતાતા અમેરેતાતા,
 સરદારીમાં હું મેલવુ આ દુન્યાતુ સુખ અમરપણુ,
 અવા માંશ્રા યે રાયેમો અપાત હયા.
 આ માધથી જે ઉત્તમ દોલત છે રાસ્તીને લીધે,
 અત ક્રવખખ્યા અંધહેઉશ અહયા વહિશ્તેમ,
 હુ જાહેર કહુ છુ કે દુન્યામા તૂ સર્વોત્તમ છે;
 અપાત હયા મઝદાઓ વએદા યે ઈમ દાત;
 અશોધથી હોરમજદે તમામ જાણનારે આ પેદા કીધુ છે,
 પતરેમ વધહેઉશ વેરેઝયન્તો મનધહો,
 જે મેહનતુ લલા મનનો પીતા છે,
 અત હોઈ દુગેદા હુષ્યઓથના આર્મઈતિશ,
 જેની છાકરી નેઠ કામો કરનારી આરમઘતી છે,
 નોઈત દિવઝઈદયા વીસ્પા-હિષસ અહુરો.
 તે તમામ જોનારો હોરમજદ કોઈથી ઠગાતો નથી.
 અત ક્રવખખ્યા વીસ્પનાંમ મઝીશ્તેમ,
 હુ જાહેર રીતે કહુ છુ કે બધામાં તૂ સૌથી ચઢતો છે,
 સ્તવસ અપા, યે હુદાઓ યોઈ હેન્તી,
 ઓ રાસ્ત કીરતી ગાઉછુ, જે સરસ દાહપણુ છે;

સ્પેન્તા મધન્યૂ સ્ત્ર્યોતૂ મઝદાઓ અહુરો;
 આ આખાદી કરનાર મીનો હોરમજ્દ બદગી સાંભળો,
 એહયા વહમે વોહુ ફ્રી મનધહા,
 જેની આરાધણા નેક મનશનીથી કરે છુ,
 અહયા ખતૂ ફ્રે-મા સાસ્તૂ વહિરતા.
 તે પોતાની સર્વોત્તમ અકળ મારફત મને શીખવશે
 તેમ ને સ્ત્ર્યોતાઈશ નેમધહો આ વીવરેષો;
 તેને હુમે બદગીના ગાયણોથી વખાણવા ઈચ્છીએ છીએ,
 નૂ-જીત ચખમઈની વ્યાદરેસેમ,
 કારણ ખચીત નજરે ખુશી રીતે જોઈએ છીએ,
 વધહેઉરા મન્યેઉશ પ્યઓથનહયા ઉખ્ધખ્યાયા;
 તે નેક વીચારના નેક દામના નેક શખુનના
 વીદુશ અષા યેમ મઝદાંમ અહુરેમ,
 જાણકાર રાસ્ત માહજાની સાહેબને,
 અત હોઈ વહમેગ દેમાને ગરો નિદામા
 તેની વખાણ ગરોધમાંનમાં મેલીશુ.
 તેમ ને યસ્નાઈશ આર્મતોઈશ મિમધજો,
 તેની હુ આરાધણા કરે છુ નમનતાઈથી ભક્તી કરે છુ,
 એ આનમેની મઝદાઓ સ્ત્રાવી અહુરો,
 જે અખુતબળવાન માહજાની બદગી બક્ષનાર જાણીતો છે,
 હયત હોઈ અષા વોહુયા ચોઈશત મનધહા;
 જેણે રાસ્તી તથા નેક મનશનીની મારફતે

ખપગ્રોઈ હોઈ હઉર્વાતા અમેરેતાતા,
પોતાના રાજ્યમા મુખાકારી અમરપહું મુકરર કીધું છે;
અહમાઈ સ્તોઈ દાંન તેવીધી ઉતયુઈતિ.

જે હરવખત શક્તી ને જોર ખસે છે.

કેમ ના મઝદા મવઈતિ પાયૂમ દદાત;

ક્યો શખસ ઓ હોરમજદ હમને ખચાવ આપશે,
હયત મા દ્રેગવાઓ દીદરેપતા અએનધહે,
જ્યારે કોઈ દુષ્ટ માણસ કીનો લેવા મને દોલા કકઠાવે,
અન્યેમ શ્વહમાત આશ્રસયા મનધહસયા;

સીવાય તુ— આતશ તથા મન
યયાઓ ધ્યઓથનાઈશ અષેમ શ્રઓશતા અહુરા,
જે એકિના કામોથી રાસ્તી વધેછે ઓ હોરમજદ,
તાંમ મોઈ દાસ્તવાંમ દએનયાઈ કાવઓયા.

ને જ્ઞાન મને દીનને મારે જાહેર કર.

* “સ્પેન્તા મઈન્યૂ વહિશતાયા મનધહા,

ઓ સ્પેનામિનો સૌથી સરસ નેક વીચાર,

હયા અષાત ધ્યઓથનાયા વચધહાયા;

અગોઈવાલા કામો તથા શખુનોને લીધે,

અહમાઈ દાંન હઉર્વાતા અમેરેતાતા,

મને આપ ઓ દુન્યાતુ મુખ અમરપહું,

મઝદાઓ ખપગ્રા આર્મઈતિ અહુરો.” (૨ વાર)

સપત્તી ને સપૂર્ણ મનશાની ઓ હોરમજદ.

અત વએદેન્નાઈ વહિશતા સાસ્તનાંમ,
 સમજુ માણસને ઉત્તમ શીખામણ,
 યાંમ હુદાઓ સાસ્તી અષા અહુરો;
 ઓ સારી નેઆમત ખક્ષનાર અગો હોરમજદ,
 સ્પેન્તો વીધવાઓ યએચીત ગુજરા સેગહાઓંધહો,
 આખાદી કરનાર સર્વજ્ઞ, ભેદભરેલા કલામો શીખવો;
 શ્વાવાંસ મજદા વધહેઉશ અથવા મનધહો.
 તારી નજદીકનો થાઉં હોરમજદ ભલા મનની અકળથી.
 કદા મજદા અષા મત આર્મઈતિશ ઝીમત,
 ક્યારે ઓ હોરમજદ રાસ્તી સ પૂર્ણ મનશની મલશે,
 ખપશ્ના હુપેઈતિશ વાસ્તવઈતી;
 તથા સ પત્તી સાથનુ આખાદ ખુશનુમા મકાન,
 કોઈ દ્રેગ્વોદેખીશ ખુરાઈશ રામામ દાઓન્તે,
 કોણુ દુષ્ટ ઘાટકીથી નીરાત આવશે,
 કેંગ આ વધહેઉશ ઝીમત મનધહો ચિસતીશ.
 કોણુ તરફ ભલા મનનુ દાહપણુ આવશે,
 કો વાઓ ક્રએધ્ય મજદા, અપેમચા ઝૂઈતે,
 તુને ઘણાં પસદ કરે છુ હોરમજદ, રાસ્તી ફરમાવે છે,
 યા વે ખતેઉશ ખપમાકહયા આ મનધહો;
 કે તારી અકળના વીચારની મારફતે,
 એરેશ વીચિદયાઈ યથાઈસ્ત્રાવ્યએમા,
 ખઈ અખત્યાર કરે જેથી આશકારા કરી શકીએ,

તાંમ દ્યેનાંમ યા ખપમાવતો અહુરા.
 તારી આ દીનને ઓ હોરમજદ.
 અત વાઓ યજ્ઞઈ સ્તવસ મજદા અહુરા,
 હમંશા તૂને આરાધુ છુ કીરતી ગાઉચુ ઓ હોરમજદ
 હદા અપા વહિશ્તાયા મનધહા ખપગ્રાયા;
 રાસ્તીથી તથા નેક મનશનીની ઉસ્તેવારીથી,
 યા ઇષા સ્તાઓંધહત આ-પઈથી,
 જેથી હુ મોરાદના માર્ગમા ઉભો રહુ ને
 આકાઓ અરેદ્રેંમ દેમાને ગરો સેરઓષાને.
 ખોલી રીતે આરાધણા હુ ગરોથમાનમા સાંભળુ.
 મત વાઓ પદાઈશિ યા ફ્રસૂતા ઇજયાઓ,
 તૂને પુર જણાયલા કવીતાઈથી ગાયણુથી ઇજુ છુ,
 પઈરિ-જસાઈ મજદા ઉશ્તાન ઝસ્તો;
 તૂને પોંહચુ છુ ઓ હોરમજદ આજેજીથી હાથ ઉંચા કરી,
 અત વાઓ અપા અરેદ્રૂખ્યાયા નેમધહા,
 તૂને રાસ્તી તથા ભેટા સાથની કીયા મારફતે
 અત વાઓ વંધહેઉશ મનધહો હુનરેતાતા.
 તૂને નેક મનશનીની ખૂબીઓ મારફત પોંહચુ છુ.
 અત વે સ્તોતા અઓઝાઈ મજદા આઓંધહાયા,
 તારી કીરતી ગાનાર તરીકે જાણીતો થાઉં ઓ હોરમજદ,
 યવત અપા તવાયા ઇસાઈયા;
 અશોઈથી શક્તો રાખુ છુ તાકાત રાખુ છુ ત્યાંસુધી,

દાના અધહેઉશ અરેદત વોહૂ મનધહા,
 હુન્યાનો પેદા કરના મનશનીથી ખાહેશ પાન પાડે,
 હઈથ્યા વરેશતાંમ હયત વસ્ના ફેરપોતેમેમ.
 રાસ્તીના કામ કરનારાની ખાહેશ જે સોંધી ચઢતી છે તે,
 તાઈશ વાઓ. યસ્નાઈશ પઈતી સ્તવસ અયેની,
 તુને આ બંદગી મારફત ન્તુતી ગાનાર તરીકે પોહ્યુ,
 મઝદા અપા વધહેઉશ બ્યઓથનાઈશ મનધહા;
 ઓ હોરમજ્દ રાસ્તી તથા નેક મનશનીના કામો મારફતે;
 યદા અપોઈશ મખ્યાઓ વસે ખપયા,
 જ્યારે મારી સત્યતાની ખાહેશપર હુ ઉસ્તવાર છુ,
 અતન્હુદાનાઉશ ઈબ્યાંસ ગેરેજદા ખ્યેમ.
 ત્યારે ઈન્જુ છુ નેક માણસ માફક અરજ ગુજરનાર થાઉં.
 અત વે યઓઝા જેવીશતેગ ઉર્વતો,
 તારીજ પર હુ ચીત્ત લગાઉં છુ, ફાયદાકારક મજબુત
 જ્યાઈશ પેરેથૂશ વહમહયા યૂષ્માકહયા;
 ઉસ્તવાર માર્ગો તરફ પોહ્યી તારી ભકતી કરે છુ,
 મઝદા . અપા ઉઝેંગ વોહૂ મનધહા,
 ઓ હોરમજ્દ રાસ્તી તથા નેક મનશનીની મારફતે,
 યાઈશ અજ્ઞથા મહમાઈ ખ્યાતા અવધહે.
 તૂ રાહનુમાઈ કરે મારી મદદે તું થા.

“જતા વે મઝદા પચોઊરવીમ અહુરો અપાઠયેયા
 તૂને ઓ હોરમજદ પેહલો દરજનો ગણુધુ અશોઠ માટે,
 તઠખ્યાયા આર્મઠતિ,
 તેમજ તૂને ઓ આરમઠતી,
 દોઠપા મોઠ ઇશ્તોઠસ ખષથ્રેમ;
 ખક્ષ મને મોરાદતુ પાર પાડવુ;
 ખષમાકેમ વોહૂ મનધહા વહમાઠ દાઠદી સવધહો,
 નેક મનશનીની આરાધણા માટે કાયદાની પ્રાપ્તિ આપ;
 આખ્શો વધહેઉશ અપા ઇશતીમ મનધહો.”
 મને શીખવ અશોઠ તથા લલા મનની ઢાલત,
 આ-વે ગેઉષા હેમયન્તૂ,
 તારામા કીરતીને લીધે સાથે મલી જગે,
 ચોઠ વે ધ્યઓથનાઠશ સારેન્તે;
 જેઓ તૂને ઠામોથી સરદાર ગણુ છે;
 અહુરો અપા હિઝવા,
 ઓ હોરમજદ અશોઠથી જખાનથી
 ઉખ્યાઠશ વધહેઉશ મનધહો;
 ને નેક મનશનીની ખઃગીથી;
 યઓષાંમ તૂં પચોઊર્યો, મઝદા કદખષતા અહી.
 તેઓનો તૂ સૌથી પેહલો, હોરમજદ રાહગુમા છે.
 કુશા આરોઠશ આફ્સેરતૂશ,
 ક્યાં લલાઠની સરદારી છે, (પેલી દુન્યામાં)

કુશ્રા મેરેઝદિકા અખપતત;

જ્યા માફા હોય, (સારા કામો પીપાથી)

કુશ્રા યસો જ્યેન અપેમ,

ક્યા રાન્તી આવવુ રે છે, (બુઠાઈ મગરૂરી ન હોય ત્યા)

ફૂ સ્પેન્તા આર્મઈતિશ;

જ્યા આખાદી કરનારી મપ્રેલું મનશની આવવુ કરે છે,

કુશ્રા મનો વહિશ્તેમ,

શામા સરસ મન છે, (કોનુ પુર ન ઈચ્છવામા)

કુશ્રા શ્વા ખપશ્રા મઝદાઓ.

ક્યા ત રી હકુમત છ આ હોરમજદ, (તમામ ખવડત ઉપર)

દાઈદી-મોઈયે ગાંમ તપો અપસયા ઉર્વરાઓસયા,

આપ હમને આ દુન્યા પેતા કરનાર આ પાણી ને તપા

અમેરેતાતા હઉર્વતાતા સ્પેનિશતા મઈન્યુ મઝદા;

આ આ જ્વરો આ અમઝદ આ ખોરદાદને વૃદ્ધી કરનાર

તેવીધી ઉતયૂઈતી મનંધહા વોહૂ સેધહે,

મીના હોરમજદ, શક્તી જો નેક મનશની ધર્મયોધ આપ,

ગેરેજોઈ તોઈ આ ઈત અવએના અહુરા

અરજ કરે છુ તને કે આ તરફ નેગાહ કર આ સાહેબ.

* “વહિશ્તા ઈશતીશ સ્લાવી ઝરથુશ્ટ્રહે,

સર્વોત્તમ મોરાદા પાર પડી ઝરથુસ્ત

સ્પિતામહયા ચેષ્ટ હોઈ દાત આયપ્તા;

સ્પીતમાનની ત્યારે તેને બે બક્ષેસો

અપાત હયા અહુરો મઝદાઓ,
 રાસ્તીને લીધે હોરમજદે આપી
 યવોઈ વીરપાઈ આ હવધહેવીમ;
 હમેશ સુધીની સારી ઉત્તમ જીવગી તથા,
 યએઆ હોઈ દબેન સરકેનયા દએન્યાઓ,
 જેઓ તેને દુખ દેતાહતા તેઓ ખાઉંશ કરવા લાગ્યા,
 વધહુયાઓ ઉખ્યા ધ્યઓથનાયા.” (૨ વાર)
 ભક્ષી દીનતા વચનો તથા કામો જાણવા માટે.

નએચીમ તેમ અન્યેમ યુષમત,
 નથી જાણતો તાગ સીવાય બીજા કોઈને
 વએદા અષા અથા નાઓ શ્રાઝદુમ;
 ઓ રાસ્તી માટે મને અચાવ,
 અહુરા નૂ—નાઓ અવરે,
 ઓ હોરમજદ હમને હવે મદદ ને
 એહમા રાતોઈશ યૂષમાવતાંમ.

તમારી બહેમની જરૂર છે.
 “અત થવા મેન ગહી પઓઉરવીમ,
 બચીત તૂને ગણ્યો છે સવેથી પહેલો,
 મઝદા ચેઝીમ સ્તોઈ મનંવહા;
 ઓ હોરમજદ પાક મનશનીથી દર્મેશ પુજવા લાયક,
 વધહેઉશ પતરેમ મનધહો,
 ઓ ભક્ષા મનના પીતા,

હયત થવા હેમ ચખમઈની હેનચખેમ;

તૂને મેં મારી આખમા રાખ્યો છે,
હઈથીમ અપહયા દાંમીમ,

એા ગસ્તીના ખરા મૂળ,

અધહેઉશ અહુરેમ ખ્યઓઅનએપૂ.” (૨ વાર)

એા દુન્યાના કામોપર માહેખી ભોગવનાર

યથા અહુ વઈરયો. ૪. અષેમ વોહૂ. ૩.

જેવી હોરમજદની મરજી. મચાઈ નેઆમત છે.

યસ્નેમ અપઓનીમ ગાથાંમ હાઈતીમ અપવનેમ

અંજમતી પાક ગાથાના હાથી અગોમા

અપહે રતૂમ યઝમઈદે,

અરોા સરદારને વખાહુ છુ.

યેધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઈતી

જે કોઈ હૈયાતોમાં આરાધણા કરવામા ઘણું લલો છે,

વધહે; મઝદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા,

હોરમજદ તેઓને જાણુ છે અશોધને લીધે,

યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાંઓસયા યઝમઈદે.

તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાહુ છુ.

* “આ અઈરયેમા ઈપયો રફેધ્રાઈ જન્તૂ, નેરે-

લલો અઈરયમન ફરેસ્તો અહિ પોહયે ખુશાલી

ખ્યસયા નાઈરિખ્યસયા ઝરથુસ્ત્રહે વધહેઉશ

માદે, જરથોશ્તી નર નારીઓની લક્ષા મનની

રહેઘાઈ મનંધહો;યાદ્યેના વધરીમ હતાત મીઝદેમ
 ખુશાલી માટે, દીનદારેને અગોષ્ઠનો ખલો તેનાથી
 અપહયા, યાસા અધીમ યાંમ ઇષ્યાંમ અહુરે
 મલે છે. માયુ કુ અગોષ્ઠ જે આશીરવાદ લેતેલી
 મસ્તા મઝદાઓ. (૪ વાર પઢે) અષેમ વોહૂ. ૩.
 હોરમજદની પસદ કહેલી છે સચાઈ નેઆમત છે.
 અધર્યમનેમ ઇધીમ યઝમઈદે અમવન્તેમ
 અધર્યમનની પસદ પડતી ખડગી. તુ આનધુ કુ
 વેરેશાન્નેમ, વેત બ્યેષંધહેમ મઝિસ્તેમ અબ્દુ
 જે હામતવાન કુતેહમદ બદી તોડન રી ને સૌધી
 સ્વધહાંમ. ગાથાઓ સ્પેન્તાઓ રતુખષથ્રાઓ
 સરમ છે પરીત્ર દલામામા. ગાથા દુહી કન્નારા
 અપઓનીશ યઝમઈદે, સ્તઓત યસન્ય
 મચાઈતા સાદુષ્ય અગોને વખાણુ કુ, સ્તોત
 યઝમઈદે યાદાતા અધહેઉશ પઓઉરૂ યેહયા.
 યમ્નતે વખાણુ કુ જે પ્રથમ હેયાનીના કાયદા
 યેધહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઈતી વધહો,
 છે, જે કોઈ હેયાનોના આરાધણા કરવ ના ધણા લલો છે
 મઝદાઓ અહુરે વએથા અષાત હયા;
 હોરમજદ તેઓને જાણુ છે અશોષ્ઠને લીધે,
 યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાંઓસયા યઝમઈદે.
 તેઓમાંના નર તથા નારીઓને વખાણુ કુ.

*તાં યઝાઈ તેમ પઠરિઝસાઈ વન્તા યાંન અમેષે
 જોતે યાદ કરે છુ તને પોહચુ પ્યારથી અમશા-
 રપેન્તેહુઅપથ્રેહુધાઓંધહે,અએશઅઈબી-ગેરેન્તે
 રપેન્તેહુકુમત દાદપણવાલાને. આહેશથી મેતાયશ કરે
 તેમ બધેમ “તેમ રતૂમ યઝમઈદે યીમ અહુરેમ
 તેજીરી સતીતે. તેસાંથી માતાને વખાણુ છુ, જેહોરમજદ
 મઝદાંમ દદવાઓંધહેમ, રપેન્તેમ તર્ષવાઓંધહેમ
 પેદા કરનાર ખુશાલી આપનાર ને બતાવનાર છે
 વીસ્પ વોહૂ.” (૨ વાર) તેમ રતૂમ યઝમઈદે,
 તલામ બલગનો. તે સરદારને યાદ કરે છુ
 યીમ ઝરથુસ્ત્રેમ સ્પીતામેમ. અહુરેમ મઝદાંમ
 જે જન્મ્યુન્ત સ્પીતમાન છે. હોરમજદને યાદ
 આમર્યે ન્માનહે નમાનો પતોઈશ રતૂમ આ, વીસો
 કરે છે ધગ્ના ધરવણીનો મરદાગ, મોહલાના
 વીસપતોઈશ રતૂમ આ; ઝનતેઉશ ઝન્તુપતોઈશ
 મોહલાપતીનો સરદાર, કસબાના કમબાપતીનો
 રતૂમ આ, દધહેઉશ દધહુપનોઈશ રતૂમ આ
 સરદાર દેશના દેશપતીનો સરદાર. બદ-
 નેમહી બ્યામા અહુર મઝદા નેમહી ઉસેમહી
 ગીમા મોજ લઈ છુ હોરમજદ, બદગીમાં શોખ રાખુ છુ,
 નેમધહે વીસામઈદે, નેમધહે આવએદયામઈદે
 બદગીમાં મન લગાડું છુ, બદગી માટે અર્પણુ કરે છુ

ગએથાઓસયા તનવસયા નીપાતયએયા
 માસમીલકત તથા તન. ખયાવ માટે
 નીશઘહરેત્યએયા હરેશ્રાઈયા અઠવ્યાખપત્રાઈયા,
 પાસખાની માટે રક્ષણ માટે સભાસ માટે,
 નેમધહો આ યથા નેમે ખપમાવતો.
 ખદગી કરવી તારા જેવાની તેજ ખદગી છે,
 વીસાઈ વે અમેષા સ્પેન્તા સ્તઓતા ઝઓતા,
 ઠમુલ ધાઠુ અમશામ્પદો નમારી સ્તુતી કીયા કરવા,
 જખાતા યશતા ફરમરેતા અઈખીઝરેતા; યૂષ-
 મદદ માગના યજ્ઞશને સમગ્ર કાવા ને કીતી ગાવા;
 માકેમ યસ્નાઈયિ વહમાઈયિ યત અમેષનાંમ
 તમે અમશામ્પદોની ઇજ્ઞશને આગધણા માટે
 સ્પેન્તનાંમ, અહમાકેમ હવધહાઈયિ અપવસ-
 હમે કાયદો કરનારા અગોના કુકખની
 તાઈય યત સોષ્યતાંમ અપઓનાંમ.

આખાદી તથા પત્રિત્રાઈ માટે.
 પઈરિ વે અમેષા સ્પેન્તા હુખપશ્રા હુધાઓંધહો
 અએ અમશામ્પદો માનં પાદશાહી દાદપણવાલાં
 દધાંમી તનવસચીત, ખખ્યાઓ ઉશતનેમ
 તમેને ફીના કરુ માશે પોતાને તનને જાન તથા
 પઈરિ વીસ્પાઓ હુઝીત્યો.

તમામ મુખ.

યથા ને દાતા અમેષા સ્પેન્તા અથા નાઓ
 જેવી હમને નવાજેશ કીધી એા અમશાસ્પદો તેવા હમને
 ગ્રાઝદૂમ, ગ્રાઝદૂમ ને વધહવો ગ્રાઝદૂમ
 ખચાવો, ખચાવો હમા સલાને, ખચાવો
 ને વધઉહીશ; ગ્રાઝદૂમ ને અમેષા સ્પેન્તા
 હમા લલીએાને, ખચાવો હમને એા અમશાસ્પદો
 હુખપથા હુધાઓંધહો, નચેચિમ તેમ અન્યેમ
 નારા પાદશાહી દાહપણવાલા. તથી જોતો તમાગ સીવાય
 યુખમત વચેદા અષા અથા નાઓ ગ્રાઝદૂમ.
 ખીજ કોઈને માટે એા અરો હમાને ખચાવ.
 * યત અસ્તિ અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ, અષચેતનાંમ
 જે છે અમશાસ્પ દો હકુમત કરનારા,
 વેરેજદોધગ્રનાંમ બેરેઝન્તાંમ; અઠવ્યામનાંમ
 ઘણી શક્તીવાલા, યુલદ દરજેના, ઘણી મદદ કરનારા,
 તખ્મનાંમ આહુર્ધર્યનાંમ, યોઈ અઈધ્યેઝ ઘહો
 જોરેમદ, હોરમજદી રીતે ચાલનારા, જેઓ અમર ને
 અષવનો. યોઈ હેન્તિ આઓંધહાંમ દામનાંમ, યત
 અશો છે. જેઓ છે આઓ પેદારો જે
 અહુરહે મજદાઓ દાતરસચ; મરેખ્ષતરસચ શ્વરે-
 હોરમજદ પેદા કરનારની છે તેને પાક કરનારા,
 ખ્ષતરસચ અઠવ્યાખ્ષતરસચ, નિપાતરસચ
 પાત ઘડનારા, નેગેખાની કરનારા, સલાલ રાખનાર,

નિશહરેતરસય. હમો પતય કસાસ્તય,
તે રક્ષણ કરનારા છે, જેઓનો એકજ પીતા તથા સાહેબ,
યો દહવાઓ અહુરો મઝદાઓ. તએચિત
પેદા કરનાર હોરમજદ છે.

યોઈ કષેમ વસ્ત અહૂમ, દથેન
અચીત તેઓ (અમશાસ્પ દા) પોતાની

અઝરેષેન્તેમ અમરેષેન્તેમ; અક્રિથ્યન્તેમ
ખાહેશ મુજબ કર્યો, દુન્યાને તરોતજાનીવાદી. જુની નહી

અપુયન્તેમ યવએજમ, યવએસુમ
થતી, નાશ ન પામતી ખરાબ ન થઈ. દુઝેનની દુષાત,

વસો—ખષથ્રેમ; યત ઈરિસ્ત
હમેનાફાયદો કરનારી મગજ મુજબ દુષ્ટતાવાદી. ખરેકા

પઈતિ ઉસેહીસ્તાંન જસાત જબ્યો, અમેરે-
પાછા મળત ન થયો. જીવગીને અસરપાત્ર આવ્યો,

ખતિશદથઈતે કષેમ વસ્ત અધહુશ. ખતૂમ વીરુપો
પોતાની કંઈ મુજબ દુન્યા આખાદ થયો. તે તમામ

વિદવાઓંધહેમ યઝમઈદે, યિમ અહુરેમ મઝદાંમ.
જાણનારી અકલને વખાણુ છુ જે હોરમજદ માહેબ છે.

રતૂમ બેરેઝન્તેમ યઝમઈદે, યિમ અહુરેમ
તે બુલદ મરદારને યાદ કરે છુ, જે હોરમજદ

મઝદાંમ, યો અબ્હે અપનોતેમો, યો અબ્હે
સાહેબ છે, જે અગોઈમાં સૌથી ચઢતો, જે અગોઈમાં

ઝઘમૂશ્તેમો; વીસ્પ સ્વવાઓ ઝરથુશ્ત્ર

વળોજ મદદ કરનારા છે, તમામ જરથોસ્ત્રના કલામને

યઝમર્દે, વીસ્પય હવરશત ધ્યઓશ્ત્ર

વખાણુ છુ તમામ સારા કીધેલા કામને

યઝમર્દે વરશતય વરેષ્યમ્નય યેધહે હાતાંમ

વખાણુ છુ જે થઈ ગયા છે યા કરવામા આવે, જે કોઈ

આઅત યેસ્ને પધતિ વધહો, મઝદાઓ

હેયાતોમા આગવણા કરવામા ઘણા ભલો છે, આ

અહુરો વએથા અષાત હયા, યાઓંધહાંમયા

હોરમજદ તેને તુ જાણુ છે અનોઈને લીધે, તેઓમાંના

તાંસયા તાઓસયા યઝમર્દે.

નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ.

* “અહુરેમ મઝદાંમ રએવન્તેમ ખરેન ધઉહન્તેમ

હોરમજદ તુન્મદ ખોરહવાલાને

યઝમર્દે,” (૨ વાર) અમેષાસ્પેન્તા હુખ્ષશ્રા

વખાણુ છુ, અમશાસ્પદો સારા પાદશાહી

હુધાઓંધહો યઝમર્દે. વોહુ મનો અમેષેમ સ્પેન્તેમ

દાહુપણવાલાને વખાણુ છુ. ખહુમન અમશાસ્પદને

યઝમર્દે, આખ્ષતીમ હાંમ વધન્તીમ યઝમર્દે

વખાણુ છુ, તેની ફતેહમદ દોસ્તીને વખાણુ છુ, જે

તરધાતેમ અન્યાઈશિ દામાંન; આસ્નેમ ખતૂમ મઝદ

વધારે સરસ છે ખીજપેદાશો કરતા, જાતીઅકળ હોરમજદની

ધાતેમ યજ્ઞમર્ધદે, ગચ્છોષો-સૂતેમ પ્રતૂમ મઝદ
અનાવેલીને વખાણુ છુ, શીખેલી અક્ષણ હોર મજદની પેદા

ધાતેમ યજ્ઞમર્ધદે અષેમ વહિરનેમ સ્વએશ્તેમ
કીધેલીને વખાણુ છુ, અરદીએહશત મોથી માહામણા

અમેષેમ સ્પેન્તેમ યજ્ઞમર્ધદે, અધરિયમનેમ
અમશાસ્ત્રદને વખાણુ છુ, અધિયમન પસદ

ધર્ષીમ યજ્ઞમર્ધદે; સૂરેમ મઝદધાતેમ યજ્ઞમર્ધદે,
પહતાને વખાણુ છુ, સૂર હોર-પેદા કીધેલાને વખાણુ છુ,

સચ્ચોકાંમ વધઉહીમ વોઉર-દોઈશ્રાંમ
ભલા સચ્ચોક મોટી નજરવાલા હોર મજદના પેદા

મઝદધાતાંમ અષચ્ચોનીમ યજ્ઞમર્ધદે.
કીધેલા અગોને વખાણુ છુ.

અષથ્રેમ વધરીમ અમેષેમ સ્પેન્તેમ યજ્ઞમર્ધદે
ગેહુરેવર અમશાસ્ત્રદને વખાણુ છુ,

અયોઅષુસ્તેમ યજ્ઞમર્ધદે; મરેઝદિકેમ શ્રાયો-
ચાખી ધાતુવાલાને વખાણુ છુ, દયાળુ ગરીબનુ પોપણુ

દ્વિગૂમ યજ્ઞમર્ધદે સ્પેન્તાંમ વધઉહીમ
કરનારને વખાણુ છુ, ભલા અપદાસ્તદને

આર્મધતિમ યજ્ઞમર્ધદે; રાતાંમ વધઉહીમ
વખાણુ છુ, ભલી બદ્દેસ કરનાર .

વોઉર-દોઈશ્રાંમ મઝદધાતાંમ અષચ્ચોનીમ
મોટી નજરવાલા હોર મજદના પેદા કીધેલા અગોને

યઝમઘદે હઉર્વતાતેમ અમેષેમ સ્પેન્તેમ
 વખાણુ છુ. ખોગદાદ અમશાસ્પદને
 યઝમઘદે, યાઠરિયાંમ હુષિતીમ યઝમઘદે;
 વખાણુ છુ ફસળના વખતસર આવવાને વખાણુ છુ.
 સરેધ અષવન અષહે રતવો યઝમઘદે
 અશો વરેના અગાઠના હીગામને વખાણુ છુ.
 અમેરેતાતેમ અમેષેમ સ્પેન્તેમ યઝમઘદે,
 અમરદાદ અમશાસ્પદને વખાણુ છુ.
 ફષઓનીમ વાથવાંમ યઝમઘદે; અસ્પિનાય
 ટાલાની આખાટીને વખાણુ છુ, અનાજના
 થેવીનો યઝમઘદે, ગઓકેરેનેમ સૂરેમ
 વચારાને વખાણુ છુ, એજમતી સફેદ હોમ હોરમજદના
 મઝદધાતેમ યઝમઘદે. મિથ્રેમ વોઉર-ગઓય-
 ખનાવેલાને વખાણુ છુ. મેહુર ઈજદ બોહલા ખેતર-
 ઓઠતીમ યઝમઘદે, રામ ખાસ્ત્રેમ યઝમઘદે.
 ને વખાણુ છુ, રામ ખાસતરને વખાણુ છુ.
 હવરે ક્ષએતેમ અમેષેમ રએમ અઉર્વત અસ્પેમ
 ખોરશેદ ઈજદ અમર નુરમદ તેજ ઘોડાના સાહેબને
 યઝમઘદે, માઓધહેમ ગઓચિથ્રેમ યઝમઘદે.
 વખાણુ છુ, માહુતાબ ગાવ જોસપદવાલાને વખાણુ છુ.
 અમેમ હુતરતેમ હુરઓધેમ યઝમઘદે, વેરેશ્ર-
 અમ ખુખસુરત—સારા ખનાવેલાને વખાણુ છુ; બેહરાંમ

ધ્રેમ અહુરધાતેમ યઝમઘદે, વનઘન્તીમય
 ઈજદ હોરમજ્જદના પેદા કીધેલાને વખાણુ છુ, વનન્તી
 ઉપરતાતેમ યઝમઘદે.

ઉપન્તાત ફરેસ્તાને વખાણુ છુ.

હુઊર્વત અમેરેતાત યઝમઘદે, ગાઉશ
 ખોગ્દાદ અમરદાદને વખાણુ છુ; ખુદરતી

હુધાઓ યઝમઘદે, સ્ત્રઓષેમ અષીમ
 પેદાશને વખાણુ છુ, શરૌપ અરો

હુરઓષેમ વેરૌથ્રાઝનેમ, ક્રાદત ગએથેમ
 ખુમસુરત ફતેહમદ દુન્યાની કુદ્રી કરનાર

અષવનેમ અપહે રતૂમ યઝમઘદે, અપેમય
 પવિત્ર અગોહના સરદારને વખાણુ છુ, પાળીઆ

ઉરવરાંમય યઝમઘદે, ઝાંમયા અસમનેમયા
 તથા આરવરોને વખાણુ છુ, જમીન ને આમમાનને

યઝમઘદે; આતરેમ અહુરહે મઝદાઓ પુથ્રેમ
 વખાણુ છુ, આતશ હોરમજ્જદના પાક કરનાર

અષવનેમ , અપહે રતૂમ યઝમઘદે,
 પવિત્ર અગોહના સરદારને વખાણુ છુ,

વીરપે આતરૌ યઝમઘદે. અનધ રઓચાઓ
 તમામ આતશને વખાણુ છુ, ખેહદ ખુદરતી

ખધાતાઓ યઝમઘદે, સ્ત્રેઉશ્ય માઓંધહેમય
 રૌશનીઆને વખાણુ છુ; સેતારા માહતાખ

હવરેય રઓઆઓ યઝમઈદે; રઓખપનેમ
 તથા ખોરોદની રોશનીઓને વખાણુ છુ, ચલદાતવાલા
 ગરો-ન્માનેમ યઝમઈદે, ચિન્વત પેરેતૂમ
 ગરોથમાને વખાણુ છુ, ચીનવત પૂળ હોરમજદના
 મઝદધાતેમ યઝમઈદે. બેરેઝન્તેમ અહુરેમ
 પેદા કીધલાને વખાણુ છુ, છુલદ હોરમજદના
 ખપશ્રીમ ખપએતેમ અપાંમ નપાતેમ અઉર્વત-
 પાદશાહી નુરમદ પાણીના નાણ તેજ ધાગની
 અસ્પેમ યઝમઈદે, અપેમચ મઝદધાતાંમ
 ચાલવાલાને વખાણુ છુ, પાણીનો હોર-પેદા કીધલા
 અપઓનીમ યઝમઈદે હઓમેમ જઘરીમ
 અગોને વખાણુ છુ. હોમ લીલા
 બેરેઝન્તેમ યઝમઈદે; હઓમેમ ક્રાપમીમ ક્રાદત-
 બુળદને વખાણુ છુ હોમ દુન્યાના વધારનાર
 ગએથેમ યઝમઈદે; હઓમેમ દુરઓષેમ યઝમઈદે.
 વૃદ્ધી કરનારને વખાણુ છુ, હોમ દરદ હટાવનારને વખાણુ છુ.
 દહમાં વંધઉહીમ આક્રીતીમ યઝમઈદે; ઉઘ્રેમ
 દહમ ઈજદ લલા નેકને વખાણુ છુ, અથ
 તખમેમ દામોઈશ ઉપમનેમ યઝતેમ યઝમઈદે.
 કુદરતી દાહપણુવાલા ઉપમાવાલા યજદને વખાણુ છુ.
 વીસ્પેમચ અષવનેમ મઈન્યઓમ યઝતેમ
 તમામ અશો મીના ઈજદોને

યજ્ઞમધદે, વીસ્પેમય અપવનેમ ગએથીમ યજ્ઞતેમ
 વખાણુ છુ. તમામ અગ્નિ ગંતી ઈન્દ્રેને
 યજ્ઞમધદે. અપાઉનાંમ વંધઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તા
 વખાણુ છુ. અશોના ભક્ષા ગુરા વૃન્દી ઠરનારા
 ઓઠ્ઠવળ્યો સ્તઓમિ ઝપયેમિ ઉફ્યેમિ, યજ્ઞમધદે
 ફરોહરેને વખાણુ છુ યા' ઠર છુ ને કીર્તી ગાઉ છુ,
 ન્માન્યાઓ વીસ્યાઓ ઝન્ટુમાઓ દખ્યુમાઓ
 માનથી યાદ ઠર છુ ધરના મોહલાના કસખાના
 ઝરથુસ્ત્રોતેમાઓ.. *ઝરથુસ્ત્રહે સ્પીતામહે ઈધ
 દેશના વડા દસતુગેના ફરોહરેને. આ જગે જરથોસ્ત
 અપઓનો અપીમય ફવપીમય યજ્ઞમધદે,
 સ્પીતમાન અગ્નિની અશોઘને તથા ફરોહરેને વખાણુ છુ,
 વીસ્પએય ઈધ અપઓનો અપીમય ફવપીમય
 આ જગે તમામ અગ્નિની અશોઘને તથા ફરોહરેને
 યજ્ઞમધદે; વીસ્પાઓ અપઓનાંમ ફવળ્યો યજ્ઞમધદે
 વખાણુ છુ. તમામ અગ્નિ ફરોહરેને વખાણુ છુ,
 આદખ્યૂનાંમય અપઓનાંમ ફવળ્યો યજ્ઞમધદે,
 આ દેશના અગ્નિના ફરોહરેને વખાણુ છુ,
 ઉઝદખ્યૂનાંમય અપઓનાંમ ફવળ્યો યજ્ઞમધદે;
 બીજા દેશના અગ્નિના ફરોહરેને વખાણુ છુ;
 નરાંમય અપઓનાંમ ફવળ્યો યજ્ઞમધદે,
 અગ્નિ નરના ફરોહરેને વખાણુ છુ,

નાઈરિનાંમય અપઓનીનાંમ ક્રવઓ યઝમઈદે.
 અઓ નારીઓના કુરોહુરોને વખાણુ છુ,
 ઉઝ ગેઉવયેઈન્ટે જસ્તે અહમાકેમ અવધહે,
 ઉંચે ધરેલા છે હમારા હાથ તમારી મદને માટે
 સૂરાઓ યુખમાકેમ યસ્નહે સેવીસ્તાઓ.
 આરાધણા માટે અઓ નરા સન્સ કાયદો કરનારા (કુરોહુરો).
 ચેંધહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પઈતિ
 જે કોઈ હૈયાતોમા આરાધણા કરવામા વળા
 વધહો; મઝદાઓ અહુરો વએથા અષાત હયા,
 ભલાછે, હોરમજદ તેઓને જાણેછે અઓઈને લાપે,
 યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદે.
 તેઓમાના નર તથા નારીઓને વખાણુ છુ.
 આઅત દિશ આવએદયમહિ દથુષો,
 આ અહિ (ખદગી) અર્પણુ કરુ છુ, પેદા કરનાર
 અહુરહે મઝદાઓ રએવતો ખરેનધઉહતો;
 હોરમજદ સાહેબ તુરમદ ખોરેહવાલાની
 મઈન્યેઉશ મઈન્યોયેહે અમેષનાંમ સ્યેન્તનાંમ,
 મીનોની અદર મીનો અમશાસ્પદાની
 યસ્નાઈય વહમાઈય ખરનોગ્રાઈય કસસત્યએય.
 ઈજશને આરાધણા કરુ છુ ખુશાલ કરવા ને મશહુર
 યા અહમાત સ્તઓત યસન્ય સાવયેનિ,
 કરવા. જેને માટે સ્તોત યસ્ન હુ ગાઈ,
 ૯૫

અહુનેમય વધરીમ સ્વાવયેનિ; અપેમય
 અહુનવર હુ ગાઉ, અપ
 વહિશ્તેમ હુમ્મવાની, અપસય વધઉહીશ
 વહિશ્ત રાગ દાદી ગાઉ, ભલા પાળીઆને
 યઓઝ દયાને; હથ્ર અન ગાયબ્ય વય
 પાક કર, આઝે ગાથાના ત્લામીથી
 ગરો—માને અહુરહે મઝદાઓ જસત પઓઈ-
 હોરમજદના ગરોથમાનમા પેહલપેહલા પાહચુ,
 રયો, દયત અહમાત તત અવત આયપ્તેમ.
 આપ્યા તેને લીધે આઝે ફાયદો
 યથા અહુ વધરયો. ૪. અપેમ વોહુ. ૩.
 જેવી હોરમજદની મગ્ગ. સચાઈ નેઆમત છે.
 અહુનેમ વધરીમ યઝમઈદે, અપેમ વહિશ્તેમ
 અહુનવરને યાદ કરજી. અગ્નીબેહસ્ત
 સ્તએશ્તેમ અમેષેમ સ્પેન્તેમ યઝમઈદે;
 મોથી સોદામણા અમશાસ્પદને વખાણુ છું
 અમેષા સ્પેન્તા હુખપથ્રાં હુધાઓંધહો
 અમશાસ્પ દો સારી પાદશાહી દાહપણુવાલાને
 યઝમઈદે. “અહુરેમ મઝદાંમ રએવન્તેમ
 વખાણુ છું. હોરમજદ નુરમદ ધણુજ
 ખરેન ધઉહન્તેમ યઝમઈદે.” (૨ વાર)
 ખોરેહવાવાને માનથી આરાધુ છું.

થેંધહે હાતાંમ આચત ચેસ્ને પઈતી વધહે,
 જે કોઈ હયાતોમાં આગવાળા કંવામાં વળેા ભલેા જ,
 મઝદાઓ અહુરે વએથા અષાત હયા;
 એ હોરમઝદ તેને તુ જાણે છે અંગાઈતી લીધે,
 યાઓંધહાંમયા તાંસયા તાઓસયા યઝમઈદે.
 તઓમાંના નર તયા નાનીઓને વાગાવુ છુ.
 [ખાજમા પટે] અહુરમઝદ ખોદાએ અવજૂનીએ
 એ હોરમઝદ ખુાવદ જુ'તી કરનાઝ
 મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન હમા સર્દગાંન હમ
 માખુમાની. માણસ જાનની સવળી જાતની બધી
 બાયસ્તે વેહાંન; ઓએમ બેહદીન માઝદયસ્નાંન
 ભડી દીનની, હુ બેહદીન માઝદીન્તાનને
 આગહી આસ્તવાની, નેડી રસાનદ અએદૂન
 આગાહી દીનવાડી નેડી પ્રાંહ્યારા; એ પ્રમાણે
 બાદ. [પ્રગટ પટે] યથા અહુ વઈરયો. ૨.
 થાઓ. જેવી હોરમઝદની મરણ.
 * યસ્નેમય વહમેમય અઓઝસય ઝવરેય આક્રિ-
 ઈજશનેથી નીઆશથી ખુલતીથી કોવતથી વખા-
 નામિ અહુરહે મઝદાઓ રએવતો ખરેંધઉહતો,
 હુંકુ, હોરમઝદ નુમદ ખજનાદારને,
 અમેષનાંમ રપેન્તનાંમ અણ્હે વહિશતહે;
 તથા અમશારપ દોને. અરદીબેહુશને,

(૯૮)

આગ્રસય અહુરહે મઝદાઓ પુથ્ર, વીરપએષાંમ
હોરમજદના પાક કન્નાર આનશને તમામ
યઝતનાંમ અપઓનાંમ મઠન્યવનાંમ ગએથનાંમ;
અશોનાં મીના તથા ગેતી ઈજદાને,
અપાઉનાંમ ક્રવષિનાંમ ઉધ્રનાંમ અઈવિથૂરનાંમ,
અશોના જોરાવર ગાલેબ ફરોહરોને,
પઓઈરયો-તકએષનાંમ ક્રવષિનાંમ નખાનઝ દિ-
ષારયોદકેપના ફરોહરોને, નખાનજદીશતના
શતનાંમ ક્રવષિનાંમ. અષેમ વોહ. ૩.

ફરોહરોને, અશોઈ નેઆમત છે.

દસ્ત અષેમ વેરેથ્રમેમય દસ્ત ગેઉશ ખાશો-
આયો હીમત ને ફતેહ આયો ગાયદારની જયા-
નહીમ, દસ્ત નરાંમ પોઉરતાતેમ સ્તાહયનાંમ
દતી, આયો માણસોનુ ટોણુ જે મજબુત
વ્યાખનનાંમ; વનતાંમ અવનેમનાંમ હથ્ર-
અનજુમનવાહુ, મારનારા માર ન ખાય એવા, હરી-
વનતાંમ હમેરેથે, હથ્રવનતાંમ દુશ-મઠન્યુશ
ફોને એકદમ મારનારા, દુશમનોને એકદમ મારનારા
સ્તેરપતાંમ ચિથ્ર—અવધંહાંમ.

તથા હમેશા ખુશી આપનારા હોય,

યઝત પોઉર-ખરેનધહ યઝત પોઉર-ખએષઝ,
ઓ પુર ખોરેહવાલા ઓ પુરત દરોસ્તી આપનારા ઈજદ,

ચિથ્ર વો બુયારેશ મસાંનાઓ ચિથ્ર વો જવનો
 તમારેથી મોહતાઈ જાહેર થાજો તમારેથી કીયાના કાયદા
 સવો. ચિથ્રેમ બોઈત યૂઝેમચિત ખરેનો
 જાહેર થાજો. જાહેરરીતે તમે ખચીત બોરેહુ આપો
 યઝેમાઈ આપો, દાયત અહમાઈ રચેશ્ય
 પાણી ઈજનાર મારે, આપો હમને ઝસકાત
 ખરેનસચ; અહમાઈ તન્વો ફૂવતાતેમ,
 બોરેહુ, હમને તનને મજબુતી,
 અહમાઈ તન્વો વઝદવરે; અહમાઈ તન્વો
 હમને તનહુ સુખ, હમને તનની
 વેરેઝેમ, અહમાઈ ઈશતીમ પચોઉરશ-ખાશ્રાંમ;
 ફૂતેહુ, હમને પુરતા સુખવાલી દોલત
 અહમાઈ અસ્નાંમચિત ફઝનતીમ, અહમાઈ
 હમને જાતી અઘજના ફરજદો, હમને
 દરેધાંમ દરેધો—ઝીતીમ; અહમાઈ વહિશ્તેમ
 હાંબામાં હાંબી છદગી, હમને સૌધી સરસ
 અહુમ અપઓનાંમ રચોઅંધહુમ વીસ્પો-ખાશ્રેમ,
 અશોહું બેહરત, રોશનીવાહુ તમામ સુખવાહુ.
 અથ ઝખ્યાત યથ આફ્રીનામિ. અપેમ વોહુ, ૧.
 તેમ થાઓ જેમ હુ હુવા માંગુ છુ. સચાઈ નેઆમત.
 “ફઝંદરેમ બચેપઝનાંમ બચેવરે બચેપઝ-
 હંજાંમ ધણી તંદરોસ્તી દસ હજાર ધણી

નાંખ " [૩ વાર] અપેમવોહૂ. ૧.

તેદરોગી. મલો). મચાઈ નંઆમન છે.

જસ મે અવધહે મઝદ. *કરેહ મોઝદ

પોંડય મારી મઝદ આ હોરમજદ. સવાખનો ખલો.

રોઝ નેકનાંમ, રોઝ પાકનાંમ, રોઝ મુખારક (—),

માહે મુખારક (—) ગાહે (જે ગેહ હોય તે પટે)

“ નમાઝ દાદારે ગેહાંન દામાન. ” [૨ વાર]

નમાઝ દુન્યાની પેદાશના પેદા કરનારને.

[ખપનઓગ્ર અહુરહે મઝદાઓ

[ખુશુદી થાઓ હોરમજદની.

નંમો અહુરાઈ મઝદાઈ, નંમો અમેષએઈબ્યો

નમાઝ હોરમજદને નમાઝ અમશાસ

સ્પેન્તએઈબ્યો અપેમ વોહૂ ૧.]

પદાને. મચાઈ નંઆમન છે.]

ગોરજે ખોરેહ અવઝાયાદ દાદાર અહુરમઝદ

તેજ ખોરેહ જયાદા થાઓ પેદા કરનાર હોરમજદ

રયોમંદ ખોરેહમદ મીનોઆંન મીનો બેરેતુમ,

નુરમદ વજાજ ખોરેહવાલા ગેખીઆમા ગેખી

બેરસાદ અમાવદ પીરોઝગર અમાવદી

સરદારનો, પોંડયો તેહી મતવાંન ફતેહમદ હુમારી હીંમત

* અહિંથી પાઞ્ચ શરૂ થાય છે, જે સહેબો પાઞ્ચની જગ્યા બદલે જોતા ઉચ્ચાર
મહુવા મુશી ન હોય તેા વચાચામના ફકરાઓ આજના પદના કારણે તે બદ છે.

પીરોઝગરી. હકૂત અમશાસ્પંદ બેરસાદ,
કોતેહ માટે. માને અમશાસ્પંદ દા હીમતવાન
અમાવંદ પીરોઝગર અમાવદી પીરોઝગરી,
કોતેહ મદ હમારી હીમત કોતેહ માટે પાહુચા.

દાદ દીન બેહે માઝદયસ્તાંન
માઝદયસ્તી દીનનુ માનપાહુ વાકેડી

આગહી રવાઈ, ગોઆફરગાંની બાદ હકુનેકેશ્વર
કેલાવો મશાહરી, હકુનેકેશ્વર જમીનપર થાગ્યા
ઝમીન અએદૂન બાદ. “મન આનો આવાયદ
એ પ્રમાણે થાગ્યા, મને ત્યાં જવું

શુદન” (૩ વાર) [અષેમ વોહુ. ૧]
બેઝએ. [મચાઈ નેઆમત છે.]

(દક્ષિણ દીશા તરફ મોંહ કરી પઢવું) દાદરે ગેહાંન.
દુન્યાના પેના કવતાગને,

દીને માઝદયસ્તી દાદે ઝરથુસ્તી; [નમસે-ને
માઝદયસ્તી દીનને ઝરથુસ્તી હંતમાકેને [નમાજ ઉ
અપાઉમ સેવિશ્તે અરેદવીસૂર અનાહિતે
પવિત્ર કાયદેમદ એરદોફા નીન્મજ
અપઓને. અષેમ વોહુ. ૧.

અઓને, સચાઈ નેઆમત છે.

નમો ઉવંઈરે વધઉહિ મઝદયાતે અપઓને. અષેમ
નમાજ આરવરેને ખુબીવાલા હોરમજના અઓને.

(૧૦૨)

વોહ. ૧. અહુરેમ મઝદાંમ રથોવન્તેમ ખરેનંધઉ-
સચાઈ નેઆમત છે. હોરમજદ નુરમદ ખોરેહવાલાને
હન્તેમ યઝમદદે; અમેષા સ્પેન્તા હુખષશ્રા
આરાધુંહું; અમશાસ્પ દા સારી પાદશાહીવાલા
હુધાઓંધહો યઝમદદે. અષેમ વોહ. ૧.]

દાહુપણવાલાને વખાણુજી. સચાઈ નેઆમત છે.]
દાદાર અહુરમઝદ રથોમંદ ખોરેહમદ મીનો-
પેદા કરનાર હોરમજદ સકાઈદાર નુરમદ ગેખીઆમા
આંન મીનો બેરેતુમ બેરસાદ, હકત અમશા-
ગેખી સરદાર પોહુચ્યા. (મદ્દે બદ્દગીએ) સાતે અમ-
સ્પંદ બેરસાદ. [અષેમ વોહ. ૧.]
શાસ્પ દા પાંહુચ્યા. [મચાઈ નેઆમત છે.]

નીરંગ

દાદારે એહાંદાર તવાંના ઓ દાના ઓ પરવરતાર,
દાદાર જેહાંન રાખનાર શક્તીમાન જ્ઞાની, પરવરેશ
ઓ આફ્રીદિમાર ઓ કેરફેહમર ઓ અવખ્શીદાર.
પેદા કરનાર સવાખ્તાર ને ચાકમાર્ગ રાખનાર છે.

અહેરેમન હીચ નાદાંન ઓ ન તવાંનદ બ
હેરેમન કાંઈજ નથી નાદાન છે કરી ગકનો નથી
હીચ ચીજ નશહેદ, અહુરમઝદ દાદારી
કાંઈ પણ ચીજ. હોરમઝદ પેદા કરનાર છે.

અહેરેમન મરોચીનીદારી દાદાર પાક.

હેરેમન નાશ કરનાર છે દાદાર પાક છે.

અહેરેમન નાપાક અહેરેમન ખાક શવદ અહેરેમન
હેરેમન નાપાક છે હેરેમન નાશ પામે હેરેમન

દૂર શવદ, અહેરેમન દફે શવદ અહેરેમન
દૂર થાઓ, હેરેમન દફે થાઓ હેરેમન

શેકરતેહ શવદ અહેરેમન હલાક શવદ; અવ્વલ
તુરેલો થાઓ હેરેમન હલાક થાઓ, સોથી પેહુલી

દીન ઝરથુશ્તી પાક, અહુરમઝદ ખુલાંદ કવી બેહ
દીન પાક ઝરથોસ્તી છે; હોરમઝદ ખુલાંદ જોરાવર બેહ

અવઝૂની. [અપઓને, અષેમ વોહુ ૧] (૩વાર)

આપ્યાદી કરનાર છે. [અશો છે, સચાઈ નેઆમત છે.]

દોઆ નાંમ સેતાએશને

ખ નામે યઝદે બખષાયેન્દેહે, બખષાયેશગરે
ચેહુ નામ ખોદાનુ જે બક્ષતાર ગુનાહ માફ કરનાર

મેહરબાન નામ સેતાએશને અહુરમઝદ,
માયાળુ છે, વખાણુ કરેછુ હોરમઝદ નામની. જે

હમાબૂદ ઓ હમાહસ્ત ઓ હમાબેદ.

હમેશા હુનેા હમેશા છે તથા હમેશા રહેશે.

નામે યઝદે સપેના-મીનો અંદરય મીનોઆન
ખોદાનુ નામ વૃદ્ધાકરનાર ગ્રામી છે. ૧૫૧ પાની અદર

મીનો, અઝશ ખુદશ યક નામ અહુરમઝદય.
ગ્રામી છે, તનુ પોતાનુ એક નામ હોરમઝદ છે.

ખોદાએ મેહસ્ત ઓ તવાના ઓ દાના
ખોદા નેહુનેા યુજનગ જેનેમ જ્ઞાની

ઓ દાદાર, ઓ પરવરતાર ઓ પાના ઓ
પેદા હુનાર પાકાય કરનાર પાસખાન

ખાવર; ઓ કેરકેહગર ઓ અવખષીકાર,
બચાવત કરનાર સવાખકાર ગુનાહ માફ કરનાર. જે

અવીઝેહ વેહ દાદસ્તાની હમા-ઝોર.
ખાલિય માજબી દનિમાફ કરનાર સર્વ શક્તીમાન છે.

સેપાસ ઓએ ખુઝોર્ગ હસ્તીઆન, કે આફરીદ
આઆન માનુજ હયાનોમાના યુજરોગના જે પેદા કરનાર

(૧૦૫)

અવનીદ; ઓ પ ખેશ અગામખતી ઝોર
અંત લાવનાર છે, તથા જેલું પોતાની જાતી શક્તીથી
દાનાઈ, અવરતર શેશ અમેશાસ્પંદાંન;

દાનાઈથી, ચક્રે દરજેના છે અમશાસ્પંદા,
અવદ વેશ યજ્ઞદાંન રોશન બેહુશત ગરોથમાન,
ધણા યુજરોગ યજ્ઞદો ચક્રકતુ ગરોથમાન બેહુશત,
ઓ ગેઈ આસ્માન ઓ ખુર તાવા; ઓ માહ
ફરતુ અહમઝળ રોશની આપનાર સુરજ, માહતાખ
ખામી ઓ સતરે વશ-તોખમ, બાદ અદર-
તુરમદ ધણી જાતના મેતાગ પવન

વાએ ઓ આવ ઓ આતશ; ઓ ઝમીન
હવા પાણી આતશ, જમીન
ઓ ઓર્વેર ઓ ગોસ્પંદ, ઓ અયોખશસ્ત
ઓરવરે પશુઓ ધાતુઓ તથા

ઓ મરદુમ.

માહસો પેદા કીધા છે.

યજ્ઞને ઓ નિઆએશને અઝ ઓએ ખોદાએ
આરાધણા કરજી ખદગી કરજી તે સાહેબ
કેરકેહગર, કે મેહ કઈ અઝ હર જેનીહા દેહશનાન
સવાખઠારની, જેણે શક્તીથી દુન્યાની પેદાશમાં
મરદુમ પ ગવાએશ; માદાન દાદ ઓ
માહસને હંમે દરજેનું ખનાવ્યું, અકળ તથા વખતની

શેહેરીઆરેશે અંગામ, રાએનીદારેશ દામાન
પાદશાહા આપી, દુન્યાના લોકને ચલાવવા
પ રખમ અંગેઝરને પરહુઝ દેવાન.

દેવો સાંમે લાવવા તથા દુર કરવા.

નમાઝ ઓએ વીસ્થ-આગાહ અશ ખાવર,
નમાઝ તમામ આગાહીવાલા ખરદાસ્ત કર્નાર સાહેબને,
કેશ ફરેસ્તીદ પ ઝરતોશત સપેતમાન અશેા
જેણે મોકલ્યો પાક ફરોહરવાલા જરથોસ્ત સ્પીતમા
ફરોહર; અશતશ ઓએ દામાન દીન-દાનેરને
નને, દાસ્તી કરાવવા દુન્યાના લોકને લાયક દીનપર
વરોએરને, આસ્ને-ખેરદી ગોશો-સરેતહ
દમાન લાવવા, ખુદ જાતી અકળ ને સાંભલીને મેલવેલી
ખેરદી. દાનાએશ ઓ રાએની-દારેશ, વીસ્થ
અકળ સાથ, તેઓની વાકેફગારી નાહનુમાઈ સાફ, જેઓ
હસ્તાંન ઓ બૂદાંન ઓ બેદાંન; ફરહગાંન
છ જે થઈ ગયાં તથા જે થાશે, ઉત્તમમાં ઉત્તમ
ફરહગ માંથ્રે સ્પેન્ત, કુ બેદ રવાંન હુ-પુલ
પુહી કરનારા માંથ્રે છે, જે રવાંનને પસાર કરાવશે પુલ,
બોખ્તારેશ અઝ દોઝખ; વદારદાર ઓએ
હુદકારે અપાવશે દોઝખથી, રસ્તો અપાવશે અશોના
આંને પેહેલુમ અખાંન અશેાઆંન,
રોશનીવાલા ઉત્તમ મકાનમાં,

(૧૦૭)

રોશન હંદ હુ-બોએ હમા-નેકશ
 જે ખુશબોદાર તમામ ખુખીવાલાં છે.
 પ ક્ષમિને તો ખાવરુ; (૩ વાર)
 તારા હોકમ પ્રમાણે એ ખરદાસ્ત કરનાર સાહેબ,
 પદીરમ એ મીનમ એ ગોયમ એ વર્જમ
 હુ કબુલ કરે મનમાં રાખુ કહુ છુ અખત્યાર કરે
 દીન અવીઝેહ, આસ્તુઆંન હોમ પ હર કેરફેહ;
 ખાલેશ દીનને, ઉસ્તવાર રહુ સવાખના કામ કરવાને,
 અવાખશ અઝ વીસ્થ બઝેહ, અવીઝેહ દાર હોમ
 પસતાવો કરે તમામ ગુનાહના કામથી, પાક રાખુ મારી
 ખુદશ આસ્નીદેહ—કુનરને; પરહેઝરને એ
 પોતાની જાતિ કરણીને, પરહેઝથી પવીત્ર રાખુ
 પાક રોશ જોરાને જન મનરને ગવરને
 જાનની છ શક્તીઓ વીચાર શક્તી કામ શક્તી
 કુનરને, એ વીર એ હોશ એ ખેરદ
 બોલવાની શક્તી, તર્કશક્તી છુદ્દી તથા અકળને.
 પ કામે તો કેરફેહગર તવાનમ કદ આંને તો
 તારી ઈચ્છા પ્રમાણે એ સવાખકાર સાહેબ હુ તારી
 પરસ્તરને, પ બેહ—મનરને બેહ—ગવરને
 બદગી કરી શકુ, નેક વીચારથી નેક શખુનથી,
 બેહ—વર્જરને; વશાએમ રાહે રોશન, કે એમ
 નેક કામોથી; હુ ખુલ્લો કરે રોશન માર્ગ, જેથી મારી

નરસાદ ગેરાન પઝદ દોઝખ; વદીરમ પ
પર ન પડે ભાગી દોઝખનો આબખ. પસાર કર
ચેશાંદર્ગ રસમ આંને બેહરત, પુર—બોએ
ચીનવદયુલ, પોહચુ બેહરતમાં, જે પુર ખુશબોવાલુ
હરવેસ્પ પેસીદિહ હમા—ખારેશ.
તમામ સણગારવાલુ ને સુખાકારીવાલુ છે.

સેતાએશને બોએ અવખ્ખીદાર ખોદાએ,
વખાણુ કર્કુ તે ગુનાહ માફ કરનાર સાહેબની,
કુ કામેહ કરેકેહ પાદાએશને કુનદ ફર્માન—રાએ—
જે ઈચ્છાથી સવાખનો ખદલો આપે છે ફરમાન પ્રમાણે
નીદારાં; અવદુમ બુઝેદ દરવંદાનચ અઝ
આલનારાઆને, છેવટે છુટકારો આપશે ગુનેહગારને
દોઝખ, ઓ અવીઝેહા વીનારેદ વીસ્પ.
દોઝખથી, ને ખાલેસીથી તમામને આરાસ્તે કરશે.
“સેતાએશને દાદાર અહુરમઝદ હરવેસ્પ આગાહ,
વખાણુ કર્કુ પેદા કરનાર હોરમઝદ તમામ આગાહી-
તવાના ઓ તવગર હકત અમેશાસ્પંદ;
વાલા બેરેમદ સર્વ શક્તીમાનની સાતે અમશાસ્પંદાની;
બેહરાંમ યઝદ પીરોઝગર દુશમન—જદાર, અમહો
બેહરામ ઈજદ ફતેહમદ દુશમનને મારનાર, તથા તક
હુતાશનહે બેરસાદ” [અપેમ વોહ. ૧.] (૨ વાર)
અમ પોહચો. (મદદે બદગીએ) [સચાઈ નેઆમત છે.]

(૧૦૯)

તંદરોસ્તી

બનામે ચઝદે બખ્ષાયેન્દેહ, બખ્ષાયેશગરે
યેહુ નામ ખોદાનુ જે બક્ષનાર ગુનાહ માફ કરનાર
મેહરબાંન. [યથા અહૂ વધર્યો. ૨.]
માયાળુ છે. [જેવી હોરમજદની મરણ.]
તન-દોરોસ્તી ફરાખ-રોણ તન-દોરોસ્તી

ખીસ્તાર-રોણ, તન-દોરોસ્તી ફરઝદાંન ફરઝદ
રોણ. તન-દોરોસ્તી ઝીંદગાંની ઉમર-દરાઝ,

તન-દોરોસ્તી દેર-ઝીવશની આવાયદ
તનદોરોસ્તાની લાંબો વખત જીવવા માટે જરૂર છે;
ખોરેહ અધદ અશહીદાર;
ખોરેહ અશોઈ સાથ જાડુક રેહજો;
ચઝદાંને મીનોઆંન ચઝદાંને ગેતીઆંન,
મીના ઈજદો આ દુન્યાના ઈજદો,
હફત અમેશાસ્પદાંન મ્યઝદ રોશન હમે બેરસાદ.
સાતે અમશાસ્પદો ઉમદામ્યજદ તરફ બધા આવો,
ઈન દોઆયાં બાદ ઈન ખુઆહાં બાદ,
આ દુવા બર આવજો આ મોરાદ બર આવજો

(૧૧૦)

હમે અંદર કસોરા ઝરથુશ્તી દીન શાદ બાદ
બધા માણસોમાં જરથુશ્તી દીન ખુશાલ રેહ્યો;
અએદૂન બાદ. યા બારી ખોદા ?

એ પ્રમાણે થાઓ. એ પેદા કરનાર માણેબ
ખોદાવંદે આલમરા હમે અનજુમનરા,
આલમના સાહેબને તમામ અનજુમનને,
ઓસ્તા (ફલાન) રા,
ઓસ્તા (ફલાન) ન

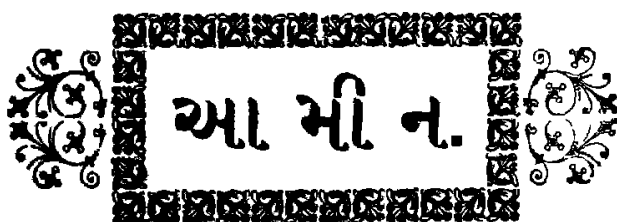
બા ફરજંદાંન હઝાર સાલ દેર બેદાર
આજ ઓલાદ સાથ હજાર વરસ કાયમ રાખ
શાદ બેદાર, તંદોરોસ્ત બેદાર અએદૂન
ખુશાલ રાખ, તંદોરોસ્ત રાખ એ પ્રમાણે
બેદાર. બર સરે અરઝાનીઆં સાલહાએ
રાખ. ખુબીવાલા માણસોની સરદારીપર ઘણા વરસો
બેસ્ત્યાર, વ કરનહાએ બીશુમાર બાકી વ
સુધી, બેશુમાર મુત સુધી જાહુક ને
પાયંદેહ દાર; હઝારાંન હઝાર આફરીન બાદ
પાયદાર રાખ, હજાર ઘણી હજાર આફરીનો હોજો
સાલ ખોજસ્તેહ બાદ, રોઝ ફરોખ બાદ
વરસ લાગ્યશાલી હોજો, રોજ બખતાવર હોજો
માહ મુબારક બાદ. ચંદ સાલ ચંદ રોઝ
મહીનો મુબારક હોજો. કેટલાક વરસ કેટલાંક દીવસ

(૧૧૧)

ચંદ માહ બેસ્યાર સાલ અરઝાનીદાર,
કેટલાંક મહીના ખીશ્યાર વરસો લાયક રાખ,
યઝશને વ નીઆએશને વ રાદી વ ઝોર
આરાધણા તથા બદગી માટે-સખાવત કીયાની લેટ લઈ
બરશને. અશહીદાર અવરે હમા કારો કેરફેહ,
જવા માટે. અરો કર-બધા કામે ને સવાબની ઉપર,
તંદોરોસ્તી બાદ નેકી બાદ ખુબ બાદ;
તંદોરોસ્તી હોજે નેકી હોજે સાર હોજે,
અએદૂન બાદ અએદૂનતરઝ બાદ,
એ પ્રમાણે થાજે એ કરતા પણ વધારે થાજે,
પ યઝદાંન વ અમેશાસ્પદાંન કામે બાદ.
ઈજદો અમશાસ્પદો મુજબ હમારી મોરાદ હોજે.

[અપેમ વોહુ ૧]

[સચાઈ નેઆમત છે.]

[આ બદગી કીધા પછી વધતુ બચવા માટે જે રોજ હોય
તે યઝદની નીઆશ યસ્ત કરવી]

મોનાબત.

- ૧ નમુય તૂને હારમઝદ પાક પરવર દેગાર,
સેતાએશ હુ કર્કુ તારી હજરો હજર,
જે છે સોથી મેતો દુન્યાએ સરજનાર,
જે છે સર્વ અશોમા સરમ અશો સરદાર
- ૨ વખાણુ છુ આરાધુ છુ તૂને સાહેબ મેહરબાન,
કીરતી ગાઈ છુ તારી એ સર્વ શક્તી માન,
પેદા કરનાર તૂ એક સીવાય કોઈ નથી,
યાદ કરે છુ તૂને તારા પાક નામોથી
- ૩ તૂ દાતા તૂ દાના તૂ તવાના તૂ શાહ,
તૂ દાવર તૂ ખાવર તૂ હરવેરપ આગાહ,
તૂ દાદાર તૂ દાતાર તૂ આળા સરદાર,
તૂ પરવર તૂ સરવર તૂ પાક કીરતાર
- ૪ તૂજ છે મારો ખાવીદ સદા મદદનો કરનાર,
તૂજ છે મારો સાહેબ નેઆમતનો બખશનાર,
તૂજ છે મારો ખોદા પાલનાર ને પોષનાર,
તૂજ છે મારો પાદશાહ મારી દાદનો લેનાર
- ૫ અજબ તારી કુદરત અજબ તારા રંગ,
અજબ તારી કરામત અજબ તારા નંગ,
અજબ તારો આ ખેલ અજબ તારા ખ્યાલ,
ખરેખર તૂ એ કાધીય બહુ બારી કમાલ
- ૬ તૂએજ બનાવી દુના સુરજ તારા આ ૧,
કેમ અધર ફેરવે છે આએ તમામ જેહાન,

- કદી ન થાય પુર તારી શક્તીનું પ્રાપ્ત,
અગર એક જીવને હાય મા સો જાણત
- ૭ તારી આગત હાથ ખેડી અરજ પુ કર્ય
અગેનું બુધ્ધિ બેહર નમનવાઈથી માગ્ય,
પણી તદ્દગત આપાદ તે સુખી તૂ કર,
મદા બેહર માયાથી હમારો હાય ધન
- ૮ બનાઈના તે અગેઈ ના કામો તૂ કરાવ,
ગોનાહ માફ કરી નેક મારને ચલાવ,
અગેઈ જોર હોમન મદા પ્રજાવી આપ,
તારીજ મદદ જોઈએ આ દયાળુ માપ
- ૯ આપ નેક મનરની તે બેઉ દુન્યાનું સુખ,
રાખ આપર શરમ કાઢી તાપ બહુ દુખ,
દેહર મધી મુરજી મોરારો કર પાર,
સારી આતીશો મખશીઓ હમારી પર ઉતાર
- ૧૦ તારા મીનાય કોઈનો આમીયાઓ ના કર
હમારી આપર દગલ મા રધાન તૂ કર,
તાગજ આધારે જાએ મારી કરેછે તે તૂજ
માનુમ નથી અ સુ છે જે છે તે છે તે તૂજ
- ૧૧ શીંગ છુ ગ્વનો જીગરથી મદદે કર્ય આ જ્ઞાન
ચાહુ છુ સાચા પ્રેમથી દીયોગ્વનથી છુ કુર્યાન
ઓઓ કુદરતના ખાતરી ઓઓ પાક કદર્યાન
*(બેહરામ)ની આએ દુરા અમીન કરો વચ્ચન

આમીન

બેહરામ.

Printed by B. Miller, Superintendent, British India Press, Mazgaon
Bombay. Published by the author, Bheranghobh Jurdanji
Engineer, 87 Old House, Pazar Road,
Bandra.

